

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1255/2012**2017/EØS/62/32**

av 11. desember 2012

om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 12, internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 og 13 samt tolkning nr. 20 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC)(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1126/2008⁽²⁾ ble det vedtatt visse internasjonale regnskapsstandarder og tolkninger som forelå 15. oktober 2008.
- 2) 20. desember 2010 kunngjorde IASB (International Accounting Standards Board) endringer av internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1: «Førstegangs-anvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering — Alvorlig høyinflasjon og avskaffelse av faste tidspunkter for førstegangsbrukere» (heretter kalt «endringene av IFRS 1») og av internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 12: «Inntektsskatt — Utsatt skatt: gjenvinning av underliggende eiendeler» (heretter kalt «endringene av IAS 12»). Formålet med endringene av IFRS 1 er å innføre et nytt unntak i virkeområdet for IFRS 1, nemlig at foretak som er utsatt for alvorlig høyinflasjon, kan benytte virkelig verdi som estimert anskaffelseskost for sine eiendeler og forpliktelser i sin IFRS-åpningsbalanse. I tillegg erstatter disse endringene også henvisningene til faste tidspunkter i IFRS 1 med henvisninger til tidspunktet for overgang til IFRS. Når det gjelder IAS 12, fastsetter denne standarden regnskapsmessig behandling av inntektsskatt. Formålet med endringene av IAS 12 er å innføre et unntak fra målingsprinsippet i IAS 12 i form av en antakelse om at den balanseførte verdien av en investeringseiendom målt til virkelig verdi vil kunne gjenvinnes ved et salg, og foretaket ville bli pålagt å benytte skattesatsen som skal benyttes for salget av den underliggende eiendelen.
- 3) IASB utstedte 12. mai 2011 IFRS 13: «Måling av virkelig verdi» (heretter kalt «IFRS 13»). I IFRS 13

fastsettes en enkelt IFRS-ramme for måling av virkelig verdi, og den gir omfattende veiledning om hvordan måling av den virkelige verdien av både finansielle og ikke-finansielle eiendeler og forpliktelser skal skje. IFRS 13 kommer til anvendelse når en annen IFRS krever eller tillater måling av virkelig verdi eller at det gis opplysninger om måling av virkelig verdi.

- 4) IASB utstedte 19. oktober 2011 tolkning nr. 20 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC): «Kostnader til fjerning av overdekning i dagbrudd i produksjonsfasen» (IFRIC 20). Formålet med IFRIC 20 er å gi veiledning om innregning av kostnader til fjerning av overdekning betraktet som eiendel, og om førstegangs- og etterfølgende måling av fjerning av overdekning betraktet som eiendel med sikte på en mer ensartet praksis for hvordan foretak regnskapsfører kostnader til fjerning av overdekning som de pådrar seg i dagbrudd i produksjonsfasen.
- 5) Ved denne forordning godkjennes endringene av IAS 12, endringene av IFRS 1, IFRS 13 og IFRIC 20, samt de endringer som følger av disse i andre standarder og tolkninger. Disse standardene, endringene av eksisterende standarder eller tolkninger inneholder enkelte henvisninger til IFRS 9 som for øyeblikket ikke kan anvendes, ettersom IFRS 9 ennå ikke er vedtatt av Unionen. Derfor bør alle henvisninger til IFRS 9 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, forstås som en henvisning til IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling». Dessuten kan eventuelle endringer i IFRS 9 som følger av vedlegget til denne forordning, ennå ikke anvendes.
- 6) Samråd med gruppen av teknisk sakkyndige (TEG) innenfor EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) bekrefter at endringene av IAS 12, samt endringene av IFRS 1, IFRS 13 og IFRIC 20 oppfyller de tekniske kriteriene for vedtakelse fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002.
- 7) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor endres.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for regnskapsregulering —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 360 av 29.12.2012, s. 78, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 152/2013 av 15. juli 2013 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 72 av 19.12.2013, s. 28.

⁽¹⁾ EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 320 av 29.11.2008, s. 1.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. I vedlegget til forordning (EF) nr. 1126/2008 gjøres følgende endringer:

- a) Internasjonal regnskapsstandard (IAS) nr. 12: «Inntektsskatt» endres som fastsatt i vedlegget til denne forordning.
- b) Tolkning nr. 21 fra Den faste tolkningskomité (SIC) oppheves i samsvar med endringene av IAS 12 som fastsatt i vedlegget til denne forordning.
- c) Internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1: «Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering» endres som fastsatt i vedlegget til denne forordning.
- d) IFRS 13: «Måling av virkelig verdi» innsettes som fastsatt i vedlegget til denne forordning.
- e) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 16, IAS 17, IAS 18, IAS 19, IAS 20, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IAS 40, IAS 41, IFRIC 2, IFRIC 4, IFRIC 13, IFRIC 17 og IFRIC 19 endres i samsvar med IFRS 13 som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

f) IFRIC-tolkning nr. 20: «Kostnader til fjerning av overdekning i dagbrudd i produksjonsfasen» innsettes som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

g) IFRS 1 endres i samsvar med IFRIC 20 som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

2. Alle henvisninger til IFRS 9 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, skal forstås som henvisninger til IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling».

3. Eventuelle endringer i IFRS 9 som følger av vedlegget til denne forordning, kommer ikke til anvendelse.

Artikkel 2

1. Alle selskaper skal anvende endringene nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav a), b) og c) senest fra første dag i det første regnskapsåret som begynner på tidspunktet for ikrafttredelsen av denne forordning eller senere.

2. Alle selskaper skal anvende IFRS 13, IFRIC 20 og endringer som følger av disse, som nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav d)–g), senest fra første dag i det første regnskapsåret som begynner 1. januar 2013 eller senere.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 11. desember 2012.

For Kommissjonen

José Manuel BARROSO

President

VEDLEGG

INTERNASJONALE REGNSKAPSSTANDARDER

IFRS 1	IFRS 1: «Førstegangsanvendelse av IFRS - Alvorlig høyinflasjon og avskaffelse av faste tidspunkter for førstegangsbrukere»
IAS 12	IAS 12: «Inntektsskatt - Utsatt skatt: gjenvinning av underliggende eiendeler»
IFRS 13	IFRS 13: «Måling av virkelig verdi»
IFRIC 20	IFRIC 20: «Kostnader til fjerning av overdekning i dagbrudd i produksjonsfasen»

ENDRINGER AV IFRS 1***Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering***

Etter nr. 31B tilføyes ny overskrift og nytt nr. 31C.

PRESENTASJON OG OPPLYSNINGER**Forklaring på overgang til IFRS-er*****Bruk av estimert anskaffelseskost etter alvorlig høyinflasjon***

31C Dersom et foretak velger å måle eiendeler og forpliktelser til virkelig verdi, og benytte denne virkelige verdien som estimert anskaffelseskost i sin IFRS-åpningsbalanse på grunn av alvorlig høyinflasjon (se D26–D30), skal foretakets første IFRS-finansregnskap inneholde en forklaring på hvordan, og hvorfor, foretaket hadde, og deretter opphørte å ha, en funksjonell valuta som har begge følgende egenskaper:

- a) En pålitelig generell prisindeks er ikke tilgjengelig for alle foretak med transaksjoner og balanser i vedkommende valuta.
- b) Vekslingsmulighet mellom vedkommende valuta og en relativt stabil utenlandsk valuta finnes ikke.

Vedlegg B**Unntak fra kravet om tilbakevirkende anvendelse av andre IFRS-er**

B2 skal lyde:

Fraregning av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser

B2 Bortsett fra i de tilfeller som tillates av B3, skal en førstegangsbruker anvende fraregningskravene i IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» fremadrettet på transaksjoner som skjer på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere. Dersom en førstegangsbruker for eksempel har fraregnet ikke-derivative finansielle eiendeler eller ikke-derivative finansielle forpliktelser i henhold til sine tidligere nasjonale regnskapsprinsipper som følge av transaksjoner som skjedde før overgangen til IFRS-er, skal en førstegangsbruker ikke innregne disse eiendelene og forpliktelsene i samsvar med IFRS-er (med mindre de oppfyller kravene til innregning som følge av en senere transaksjon eller hendelse).

Vedlegg D**Unntak fra andre IFRS-er**

D1 og D20 skal lyde :

D1 Et foretak kan velge å benytte ett eller flere av følgende unntak:

- a) ...
- o) overføringer av eiendeler fra kunder (D24).
- p) opphør av finansielle forpliktelser med egenkapitalinstrumenter (D25), og
- q) alvorlig høyinflasjon (D26–D30).

Et foretak skal ikke anvende disse unntakene analogt på andre poster.

Måling av finansielle eiendelers eller finansielle forpliktelses virkelige verdi ved førstegangsinnregning

D20 Uavhengig av kravene i nr. 7 og 9 kan et foretak anvende kravene i AG76 siste punktum og i AG76A i IAS 39 fremadrettet på transaksjoner som inngås på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere.

Ny overskrift og nye D26-D30 tilføyes.

Alvorlig høyinflasjon

- D26 Dersom et foretak har en funksjonell valuta som var eller er valutaen til en høyinflasjonsøkonomi, skal foretaket avgjøre om det var gjenstand for alvorlig høyinflasjon før tidspunktet for overgang til IFRS-er. Dette gjelder for foretak som anvender IFRS-er for første gang, og dessuten for foretak som tidligere har anvendt IFRS-er.
- D27 Valutaen i en høyinflasjonsøkonomi er gjenstand for alvorlig høyinflasjon dersom den har begge følgende egenskaper:
- En pålitelig generell prisindeks er ikke tilgjengelig for alle foretak med transaksjoner og balanser i vedkommende valuta.
 - Vekslingsmulighet mellom vedkommende valuta og en relativt stabil utenlandsk valuta finnes ikke.
- D28 Den funksjonelle valutaen til et foretak opphører å være gjenstand for alvorlig høyinflasjon på tidspunktet for normalisering av den funksjonelle valutaen. Dette er tidspunktet da den funksjonelle valutaen ikke lenger verken har egenskapene nevnt i D27, eller når det skjer en endring i foretakets funksjonelle valuta til en valuta som ikke er gjenstand for alvorlig høyinflasjon, eller begge deler.
- D29 Når et foretaks tidspunkt for overgang til IFRS-er faller på, eller senere enn, den funksjonelle valutaens normaliseringstidspunkt, kan foretaket velge å måle alle eiendeler og forpliktelser som det holdt før den funksjonelle valutaens normaliseringstidspunkt til virkelig verdi på tidspunktet for overgang til IFRS-er. Foretaket kan benytte denne virkelige verdien som estimert anskaffelseskost for disse eiendelene og forpliktelsene i sin IFRS-åpningsbalanse.
- D30 Når den funksjonelle valutaens normaliseringstidspunkt inntreffer innenfor en 12-måneders sammenligningsperiode, kan sammenligningsperioden være mindre enn 12 måneder, forutsatt at et fullstendig sett av finansregnskaper (slik det kreves av IAS 1 nr. 10) legges fram for denne kortere perioden.

IKRAFTTREDELSE

Nytt nr. 39H tilføyes.

- 39H Ved «Alvorlig høyinflasjon og avskaffelse av faste tidspunkter for førstegangsbrukere» (endringer av IFRS 1), utstedt i desember 2010, ble B2, D1 og D20 endret og nr. 31C og D26–D30 tilføyd. Et foretak skal anvende disse endringene på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. juli 2011 eller senere. Tidligere anvendelse er tillatt.

ENDRINGER AV IFRS 9**IFRS 9: «Finansielle instrumenter» (utstedt i november 2009)**

C2 skal lyde:

C2 I vedlegg B skal B1, B2 og B5 lyde: ...

- B2 Bortsett fra i de tilfeller som tillates av B3, skal en førstegangsbruker anvende fraregningsskravene i IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» fremadrettet på transaksjoner som skjer på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere. Dersom en førstegangsbruker for eksempel har fraregnet ikke-derivative finansielle eiendeler eller ikke-derivative finansielle forpliktelser i henhold til sine tidligere nasjonale regnskapsprinsipper som følge av transaksjoner som skjedde før overgangen til IFRS-er, skal en førstegangsbruker ikke innregne disse eiendelene og forpliktelsene i samsvar med IFRS-er (med mindre de oppfyller kravene til innregning som følge av en senere transaksjon eller hendelse).

C3 endres ved tilføyning av D20.

C3 I vedlegg D (unntak fra andre IFRS-er) endres D19 og D20. ...

- D20 Uavhengig av kravene i nr. 7 og 9 kan et foretak anvende kravene i AG76 siste punktum og i AG76A i IAS 39 fremadrettet på transaksjoner som inngås på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere.

IFRS 9: «Finansielle instrumenter» (utstedt i oktober 2010)

C2 og C3 skal lyde.

I C2 endres endringen av B2 som følger:

B2 Bortsett fra i de tilfeller som tillates av B3, skal en førstegangsbruker anvende fraregningskravene i IFRS 9: «Finansielle instrumenter» fremadrettet på transaksjoner som skjer på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere. Dersom en førstegangsbruker for eksempel har fraregnet ikke-derivative finansielle eiendeler eller ikke-derivative finansielle forpliktelser i henhold til sine tidligere nasjonale regnskapsprinsipper som følge av transaksjoner som skjedde før overgangen til IFRS-er, skal en førstegangsbruker ikke innregne disse eiendelene og forpliktelsene i samsvar med IFRS-er (med mindre de oppfyller kravene til innregning som følge av en senere transaksjon eller hendelse).

I C3 endres endringene av D20 som følger:

D20 Til tross for kravene i nr. 7 og 9 kan et foretak anvende kravene i B5.4.8 siste punktum og i B5.4.9 i IFRS 9 fremadrettet på transaksjoner som inngås på tidspunktet for overgang til IFRS-er eller senere.

Endringer av IAS 12

Inntektsskatt

Nr. 52 omnummereres til nr. 51A. Nr. 10, og eksemplene etter nr. 51A endres. Nr. 51B og 51C og det etterfølgende eksempelet, samt nr. 51D, 51E, 98 og 99 tilføyes.

DEFINISJONER

Skattemessig verdi

10 Når den skattemessige verdien av en eiendel eller en forpliktelse ikke er umiddelbart tydelig, er det nyttig å se nærmere på det grunnleggende prinsippet som denne standard er basert på, nemlig at et foretak, med visse begrensede unntak, skal innregne en forpliktelse (eiendel) ved utsatt skatt når gjenvinning eller oppgjør av den balanseførte verdien av en eiendel eller forpliktelse vil gjøre framtidige skattebetalinger større (mindre) enn de ville vært dersom slik gjenvinning eller slikt oppgjør ikke fikk noen skattemessige konsekvenser. Eksempel C i nr. 51A viser omstendigheter der det kan være nyttig å vurdere dette grunnleggende prinsippet, for eksempel når den skattemessige verdien av en eiendel eller forpliktelse avhenger av den forventede måten som gjenvinning eller oppgjør skjer på.

MÅLING

51A I enkelte jurisdiksjoner kan måten et foretak gjenvinner (gjør opp) den balanseførte verdien av en eiendel (forpliktelse) påvirke

- a) skattesatsen som skal anvendes når foretaket gjenvinner (gjør opp) den balanseførte verdien av eiendelen (forpliktelsen), og
- b) den skattemessige verdien av eiendelen (forpliktelsen).

I slike tilfeller måler et foretak forpliktelser og eiendeler ved utsatt skatt ved bruk av den skattesats og den skattemessige verdi som er i samsvar med måten gjenvinning eller oppgjør forventes å skje på.

Eksempel A

En eiendel av eiendom, anlegg og utstyr har en balanseført verdi på 100 og en skattemessig verdi på 60. En skattesats på 20 % ville gjelde dersom eiendelen ble solgt, og en skattesats på 30 % ville gjelde for annen inntekt.

Foretaket innregner en forpliktelse ved utsatt skatt på 8 (20 % av 40) dersom det forventer å selge eiendelen uten ytterligere bruk, og en forpliktelse ved utsatt skatt på 12 (30 % av 40) dersom det forventer å beholde eiendelen og gjenvinne dens balanseførte verdi ved bruk.

Eksempel B

En eiendel av eiendom, anlegg og utstyr med en anskaffelseskost på 100 og en balanseført verdi på 80 blir verdiregulert til 150. Det gjøres ingen tilsvarende skattemessig justering. Kumulativ skattemessig avskrivning er 30 og skattesatsen 30 %. Dersom eiendelen blir solgt for mer enn anskaffelseskost, vil den kumulative skattemessige avskrivningen på 30 inngå i skattepliktig inntekt, mens salgsprovenyet som overstiger anskaffelseskost, ikke vil være skattepliktig.

Den skattemessige verdien av eiendelen er 70, og det er en skatteøkende midlertidig forskjell på 80. Dersom foretaket forventer å gjenvinne den balanseførte verdien ved bruk av enheten, må det generere en skattepliktig inntekt på 150, men vil bare oppnå en fradragsberettiget avskrivning på 70. På dette grunnlaget foreligger det en forpliktelse ved utsatt skatt på 24 (30 % av 80). Dersom foretaket forventer å gjenvinne den balanseførte verdien ved å selge eiendelen umiddelbart for et salgsproveny på 150, beregnes forpliktelsen ved utsatt skatt på følgende måte:

	Skatteøkende midlertidig forskjell	Skattesats	Forpliktelse ved utsatt skatt
Kumulativ skattemessig avskrivning	30	30 %	9
Proveny som overstiger anskaffelseskost	50	null	—
Totalt	80		9

(Merknad: I samsvar med nr. 61A blir tillegget i utsatt skatt som oppstår ved verdireguleringen, innregnet i andre inntekter og kostnader.)

Eksempel C

Det faktiske forhold er som i eksempel B, bortsett fra at dersom eiendelen selges for mer enn anskaffelseskost, vil den kumulative skattemessige avskrivningen inngå i skattepliktig inntekt (som har en skattesats på 30 %), og salgsprovenyet vil bli beskattet med 40 %, etter fradrag for en inflasjonsjustert anskaffelseskost på 110.

Dersom foretaket forventer å gjenvinne den balanseførte verdien ved bruk av enheten, må det generere en skattepliktig inntekt på 150, men vil bare oppnå en fradragsberettiget avskrivning på 70. På dette grunnlag er den skattemessige verdien lik 70, det er en skatteøkende midlertidig forskjell på 80 og det er en forpliktelse ved utsatt skatt på 24 (30 % av 80), som i eksempel B.

Dersom foretaket forventer å gjenvinne den balanseførte verdien ved å selge eiendelen umiddelbart for et proveny på 150, vil foretaket kunne trekke fra den indekserte anskaffelseskosten på 110. Netto salgsproveny på 40 vil bli beskattet med 40 %. I tillegg vil den kumulative skattemessige avskrivningen på 30 inngå i skattepliktig inntekt og bli beskattet med 30 %. På dette grunnlag er den skattemessige verdien lik 80 (110 minus 30), det er en skatteøkende midlertidig forskjell på 70 og det er en forpliktelse ved utsatt skatt på 25 (40 % av 40 pluss 30 % av 30). Dersom den skattemessige verdien ikke er umiddelbart tydelig i dette eksempelet, kan det være nyttig å se nærmere på det grunnleggende prinsippet som er fastsatt i nr. 10.

(Merknad: I samsvar med nr. 61A blir tillegget i utsatt skatt som oppstår ved verdireguleringen, innregnet i andre inntekter og kostnader.)

51B Dersom en forpliktelse ved utsatt skatt eller en eiendel ved utsatt skatt oppstår av en ikke-avskrivbar eiendel målt ved hjelp av verdireguleringsmodellen i IAS 16, skal målingen av forpliktelsen ved utsatt skatt eller eiendelen ved utsatt skatt gjenspeile de skattemessige konsekvensene av å gjenvinne den balanseførte verdien av den ikke-avskrivbare eiendelen ved salg, uansett grunnlaget for måling av den balanseførte verdien av vedkommende eiendel. Dersom skattelovgivningen angir en skattesats som skal anvendes på det skattbare beløpet som er avledet av salget av en eiendel, og som er forskjellig fra skattesatsen som skal anvendes på det skattbare beløpet som er avledet av bruken av en eiendel, skal førstnevnte sats anvendes ved måling av den forpliktelsen eller eiendelen ved utsatt skatt som er knyttet til en ikke-avskrivbar eiendel.

51C Dersom en forpliktelse ved utsatt skatt eller en eiendel ved utsatt skatt oppstår av investeringseiendom som blir målt ved hjelp av modellen for virkelig verdi i IAS 40, forutsettes det, om ikke annet kan påvises, at den balanseførte verdien til investeringseiendommen vil bli gjenvunnet ved salg. Derfor, med mindre antakelsen ikke kan påvises, skal målingen av forpliktelsen ved utsatt skatt eller eiendelen ved utsatt skatt gjenspeile de skattemessige konsekvensene av å gjenvinne den balanseførte verdien av investeringseiendommen fullt ut ved salg. Denne antakelsen vil ikke kunne påvises dersom investeringseiendommen er avskrivbar og holdes innenfor en virksomhetsmodell hvis formål er å forbruke praktisk talt alle de økonomiske fordelene som ligger i investeringseiendommen over tid, heller enn ved salg. Dersom denne antakelsen kan påvises, skal kravene i nr. 51 og 51A følges.

Eksempel som illustrerer nr. 51C

En investeringseiendom har en anskaffelseskost på 100 og en virkelig verdi på 150. Den måles ved hjelp av modellen for virkelig verdi i IAS 40. Den omfatter en tomt med en anskaffelseskost på 40 og en virkelig verdi på 60, og en bygning med en anskaffelseskost på 60 og en virkelig verdi på 90. Tomten har en ubegrenset utnyttbar levetid.

Kumulativ avskrivning av bygningen for skattemessige formål er 30. Urealiserte endringer i den virkelige verdien av investeringseiendommen påvirker ikke skattepliktig inntekt. Dersom investeringseiendommen blir solgt for mer enn anskaffelseskost, vil reverseringen av den kumulative skattemessige avskrivningen på 30 bli inkludert i skattepliktig inntekt og beskattet med en ordinær skattesats på 30 %. Når det gjelder salgsprovenyer som overstiger anskaffelseskost, angir skattelovgivningen skattesatser på 25 % for eiendeler som holdes i mindre enn to år og 20 % for eiendeler som holdes i to år eller mer.

Fordi investeringseiendommen blir målt ved hjelp av modellen for virkelig verdi i IAS 40, vil foretaket, om ikke annet kan påvises, gjenvinne den balanseførte verdien av investeringseiendommen fullt ut ved salg. Dersom dette ikke kan påvises, gjenspeiler den utsatte skatten de skattemessige konsekvensene av å gjenvinne den balanseførte verdien i sin helhet ved salg, selv om foretaket forventer å få leieinntekter fra eiendommen før den selges.

Den skattemessige verdien av tomten dersom den blir solgt, er 40 og det foreligger en skatteøkende midlertidig forskjell på 20 (60 - 40). Den skattemessige verdien av bygningen dersom den blir solgt, er 30 (60 - 30) og det foreligger en skatteøkende midlertidig forskjell på 60 (90 - 30). Som en følge av dette er den samlede skatteøkende midlertidige forskjellen i tilknytning til investeringseiendommen 80 (20 + 60).

I samsvar med nr. 47 er skattesatsen den satsen som forventes å få anvendelse i den perioden investeringseiendommen blir realisert. Den forpliktelsen ved utsatt skatt som følger av dette blir beregnet som følger, dersom foretaket forventes å selge eiendommen etter å ha holdt den i mer enn to år:

	Skatteøkende midlertidig forskjell	Skattesats	Forpliktelse ved utsatt skatt
Kumulativ skattemessig avskrivning	30	30 %	9
Proveny som overstiger anskaffelseskost	50	20 %	10
Totalt	80		19

Dersom foretaket forventes å selge eiendommen etter å ha holdt den i mindre enn to år, vil beregningen ovenfor måtte endres til å anvende en skattesats på 25 %, i stedet for 20 %, på provenyene som overstiger anskaffelseskost.

Dersom foretaket i stedet holder bygningen innenfor en virksomhetsmodell hvis formål er å forbruke praktisk talt alle de økonomiske fordelene som ligger i bygningen over tid, i stedet for ved salg, vil denne antakelsen ikke kunne påvises for bygningen. Tomten er imidlertid ikke avskrivbar. Derfor vil antakelsen om gjenvinning ved salg ikke bli tilbakevist for tomten. Av dette følger at forpliktelsen ved utsatt skatt vil gjenspeile de skattemessige konsekvensene av å gjenvinne den balanseførte verdien av bygningen ved bruk og den balanseførte verdien av tomten ved salg.

Den skattemessige verdien av bygningen dersom den blir brukt, er 30 (60 - 30), og det foreligger en skatteøkende midlertidig forskjell på 60 (90 - 30), noe som fører til en forpliktelse ved utsatt skatt på 18 (30 % av 60).

Den skattemessige verdien av tomten dersom den blir solgt, er 40 og det foreligger en skatteøkende midlertidig forskjell på 20 (60 - 40), noe som fører til en forpliktelse ved utsatt skatt på 4 (20 % av 20).

Som en følge av dette er forpliktelsen ved utsatt skatt, dersom antakelsen om gjenvinning ved salg tilbakevises for bygningen, som er knyttet til investeringseiendommen lik 22 (18 + 4).

51D Antakelsen i nr. 51C får også anvendelse når en forpliktelse ved utsatt skatt eller en eiendel ved utsatt skatt oppstår av måling av investeringseiendom i en virksomhetssammenslutning dersom foretaket vil benytte modellen for virkelig verdi når det senere måler vedkommende investeringseiendom.

51E Nr. 51B–51D endrer ikke kravene om å anvende prinsippene i nr. 24–33 (skattereduserende midlertidige forskjeller) og nr. 34–36 (uutnyttede skattemessige underskudd eller uutnyttede skattefradrag) i denne standard ved innregning og måling av eiendeler ved utsatt skatt.

IKRAFTTREDELSE

98 Nr. 52 ble omnummerert til 51A, nr. 10 og eksemplene etter nr. 51A ble endret, og nr. 51B og 51C og det etterfølgende eksempelet samt nr. 51D, 51E og 99 ble tilføyd ved «Utsatt skatt: gjenvinning av underliggende eiendeler», utstedt i desember 2010. Et foretak skal anvende disse endringene på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2012 eller senere. Tidligere anvendelse er tillatt. Dersom et foretak anvender endringene på en tidligere periode, skal foretaket opplyse om dette.

OPPHEVING AV SIC-21

99 Endringene som ble gjort ved «Utsatt skatt: Gjenvinning av underliggende eiendeler», utstedt i desember 2010, erstatter SIC-tolkning nr. 21: «Inntektsskatt — gjenvinning av ikke-avskrivbare, verdiregulerte eiendeler».

INTERNASJONAL STANDARD FOR FINANSIELL RAPPORTERING NR. 13

Måling av virkelig verdi

FORMÅL

1 Denne IFRS

- a) definerer «virkelig verdi»,
- b) setter opp en ramme for måling av virkelig verdi i en enkelt IFRS-standard, og
- c) krever opplysninger om målinger av virkelig verdi.

- 2 Virkelig verdi er en markedsbasert måling, ikke en foretaksspesifikk måling. For enkelte eiendeler og forpliktelser kan det finnes observerbare markedstransaksjoner eller markedsinformasjon. For andre eiendeler og forpliktelser finnes det ikke observerbare markedstransaksjoner eller markedsinformasjon. Formålet med måling til virkelig verdi er imidlertid i begge tilfellene det samme — å estimere den pris som en *velordnet transaksjon* med det formål å selge eiendelen eller å overføre forpliktelsen ville finne sted til mellom *markedsdeltakere* på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold (dvs. en *utgangspris* på måletidspunktet fra perspektivet til en markedsdeltaker som innehar eiendelen eller forpliktelsen).
- 3 Når en pris for en identisk eiendel eller forpliktelse ikke er observerbar, måler et foretak virkelig verdi ved hjelp av en annen verdsettelsesmetode som gjør mest mulig bruk av relevante *observerbare inndata* og minst mulig bruk av *ikke-observerbare inndata*. Fordi virkelig verdi er en markedsbasert måling, blir den målt ved hjelp av de forutsetninger som markedsdeltakere ville benyttet når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen, herunder forutsetninger om risiko. Som følge av dette er et foretaks intensjon om å inneha en eiendel eller gjøre opp eller på annen måte oppfylle en forpliktelse, ikke relevant ved måling av virkelig verdi.
- 4 Definisjonen av virkelig verdi fokuserer på eiendeler og forpliktelser fordi det er de som primært er gjenstand for regnskapsmessig måling. I tillegg skal denne IFRS anvendes på et foretaks egne egenkapitalinstrumenter målt til virkelig verdi.

VIRKEOMRÅDE

- 5 Denne IFRS kommer til anvendelse når en annen IFRS krever eller tillater målinger av virkelig verdi eller opplysninger om målinger av virkelig verdi (og målinger, for eksempel som virkelig verdi fratrukket salgsutgifter, basert på virkelig verdi eller opplysninger om slike målinger), unntatt slik det er nærmere angitt i nr. 6 og 7.**
- 6 Målings- og opplysningskravene i denne IFRS kommer ikke til anvendelse på
- a) aksjebaserte betalingstransaksjoner innenfor virkeområdet for IFRS 2: «Aksjebasert betaling»,
 - b) leietransaksjoner innenfor virkeområdet for IAS 17: «Leieavtaler», og
 - c) målinger som har enkelte likheter med virkelig verdi, men som ikke er virkelig verdi, for eksempel «netto realisasjonsverdi» i IAS 2: «Beholdninger» eller «bruksverdi» i IAS 36: «Verdifall på eiendeler».
- 7 De opplysningene som kreves av denne IFRS, kreves ikke for
- a) pensjonsmidler målt til virkelig verdi i samsvar med IAS 19: «Ytelser til ansatte»,
 - b) pensjonsinnretningers investeringer målt til virkelig verdi i samsvar med IAS 26: «Regnskapsføring og rapportering av pensjonsinnretninger», og
 - c) eiendeler der deres gjenvinnbare beløp er lik virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter i samsvar med IAS 36.
- 8 Rammen for måling av virkelig verdi beskrevet i denne IFRS kommer til anvendelse på både førstegangsmåling og etterfølgende måling dersom virkelig verdi kreves eller tillates av andre IFRS-er.

MÅLING

Definisjon av «virkelig verdi»

- 9 I denne IFRS defineres virkelig verdi som den pris som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for å overføre en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet.**
- 10 I B2 beskrives den generelle metoden for måling av virkelig verdi.

Eiendelen eller forpliktelsen

- 11 En måling av virkelig verdi vedrører en bestemt eiendel eller forpliktelse. Derfor skal et foretak, når det måler virkelig verdi, ta hensyn til egenskapene til vedkommende eiendel eller forpliktelse dersom markedsdeltakere ville tatt hensyn til disse egenskapene når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen på måletidspunktet. Slike egenskaper omfatter for eksempel**
- a) eiendelens tilstand og plassering, og**
- b) eventuelle restriksjoner på salg eller bruk av eiendelen.**
- 12 Virkningen på målingen som oppstår av en bestemt egenskap, vil variere avhengig av hvordan denne egenskapen ville tas hensyn til av markedsdeltakere.
- 13 Eiendelen eller forpliktelsen målt til virkelig verdi kan være enten
- a) en frittstående eiendel eller forpliktelse (for eksempel et finansielt instrument eller en ikke-finansiell eiendel), eller
- b) en gruppe av eiendeler, en gruppe av forpliktelser eller en gruppe av eiendeler og forpliktelser (for eksempel en kontantgenererende enhet eller en virksomhet).
- 14 Om eiendelen eller forpliktelsen er en frittstående eiendel eller forpliktelse, en gruppe av eiendeler, en gruppe av forpliktelser eller en gruppe av eiendeler og forpliktelser for innregnings- eller opplysningsformål, avhenger av dens *måleenhet*. Måleenheten for eiendelen eller forpliktelsen skal fastsettes i samsvar med den IFRS som krever eller tillater måling av virkelig verdi, unntatt i de tilfeller som er fastsatt i denne IFRS.

Transaksjonen

- 15 En måling av virkelig verdi forutsetter at eiendelen eller forpliktelsen blir utvekslet i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere ved salg av eiendelen eller overføring av forpliktelsen på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold.**
- 16 En måling av virkelig verdi forutsetter at transaksjonen ved salg av eiendelen eller overføring av forpliktelsen finner sted enten**
- a) i hovedmarkedet for eiendelen eller forpliktelsen, eller**
- b) i mangel av et hovedmarked, i det mest fordelaktige markedet for eiendelen eller forpliktelsen.**
- 17 Et foretak trenger ikke foreta noen uttømmende søking i alle mulige markeder for å identifisere hovedmarkedet, eller i mangel av noe hovedmarked, det mest fordelaktige markedet, men foretaket skal ta hensyn til all informasjon som med rimelighet kan anses for tilgjengelig. I mangel av dokumentasjon på det motsatte forutsettes det at det markedet der foretaket normalt ville inngå i en transaksjon om å selge eiendelen eller overføre forpliktelsen, er hovedmarkedet, eller i mangel av noe hovedmarked, det mest fordelaktige markedet.
- 18 Dersom det er et hovedmarked for eiendelen eller forpliktelsen, skal målingen av virkelig verdi representere prisen i dette markedet (enten denne prisen er direkte observerbar eller estimert ved hjelp av en annen verdsettelsesmetode), selv om prisen i et annet marked muligvis er mer fordelaktig på måletidspunktet.
- 19 Foretaket må ha tilgang til hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) på måletidspunktet. Fordi ulike foretak (og virksomheter innenfor disse foretakene) med ulike aktiviteter kan ha tilgang til ulike markeder, kan hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for samme eiendel eller forpliktelse være forskjellig for ulike foretak (og virksomheter innenfor disse foretakene). Derfor skal hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) (og dermed markedsdeltakere) betraktes fra perspektivet til foretaket, og derved tillate ulikheter mellom og blant foretak med ulike aktiviteter.

- 20 Selv om et foretak må ha tilgang til markedet, er det ikke nødvendig at foretaket skal kunne selge den bestemte eiendelen eller overføre den bestemte forpliktelsen på måletidspunktet for å kunne måle den virkelige verdien på grunnlag av prisen i dette markedet.
- 21 Selv når det ikke er noe observerbart marked som kan gi prisinformasjon om salget av en eiendel eller overføring av en forpliktelse på måletidspunktet, skal en måling av virkelig verdi forutsette at en transaksjon finner sted på dette tidspunktet, sett fra perspektivet til en markedsdeltaker som innehar eiendelen eller forpliktelsen. Denne antatte transaksjonen fastsetter et grunnlag for estimering av prisen ved salg av eiendelen eller overføring av forpliktelsen.

Markedsdeltakere

- 22 **Et foretak skal måle den virkelige verdien av en eiendel eller en forpliktelse ved hjelp av de forutsetningene som markedsdeltakere ville legge til grunn når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen, under forutsetning av at markedsdeltakerne opptrer i sine økonomisk beste interesser.**
- 23 Når et foretak skal utarbeide disse forutsetningene, trenger det ikke identifisere bestemte markedsdeltakere. Foretaket skal i stedet identifisere egenskaper som sonderer mellom markedsdeltakere generelt, og ta hensyn til faktorer som er spesifikke for samtlige av de følgende forhold:
- eiendelen eller forpliktelsen,
 - hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for eiendelen eller forpliktelsen, og
 - markedsdeltakere som foretaket ville inngå i en transaksjon med i dette markedet.

Prisen

- 24 **Virkelig verdi er den pris som ville bli oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold (dvs. en utgangspris), uansett om denne prisen er direkte observerbar eller estimert ved hjelp av en annen verdsettingsmetode.**
- 25 Prisen i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) som benyttes til å måle den virkelige verdien til eiendelen eller forpliktelsen, skal ikke justeres for *transaksjonsutgifter*. Transaksjonsutgifter skal regnskapsføres i samsvar med andre IFRS-er. Transaksjonsutgifter er ikke en egenskap ved en eiendel eller en forpliktelse; men er heller spesifikke for en transaksjon og vil være forskjellige avhengig av hvordan et foretak inngår i en transaksjon om eiendelen eller forpliktelsen.
- 26 Transaksjonsutgifter omfatter ikke *transportutgifter*. Dersom plassering er en egenskap ved eiendelen (noe som for eksempel er tilfellet for en råvare), skal prisen i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) justeres for eventuelle slike utgifter som ville påløpe for å transportere eiendelen fra sin nåværende plassering til vedkommende marked.

Anvendelse på ikke-finansielle eiendeler

Den best mulige bruken av ikke-finansielle eiendeler

- 27 **En måling av virkelig verdi av en ikke-finansiell eiendel tar hensyn til en markedsdeltakers evne til å generere økonomiske fordeler ved å bruke eiendelen på best mulig måte, eller ved å selge den til en annen markedsdeltaker som vil bruke eiendelen på best mulig måte.**
- 28 Ved best mulig bruk av en ikke-finansiell eiendel tas det hensyn til den bruken av eiendelen som er fysisk mulig, lovlig og økonomisk lønnsom, som følger:
- En bruk som er fysisk mulig, tar hensyn til de fysiske egenskapene til eiendelen som markedsdeltakere ville ta hensyn til når de prissetter eiendelen (for eksempel plasseringen eller størrelsen på en eiendom).
 - En bruk som er lovlig, tar hensyn til alle juridiske restriksjoner på bruken av eiendelen som markedsdeltakere ville ta hensyn til når de prissetter eiendelen (for eksempel områdereguleringer som gjelder for en eiendom).
 - En bruk som er økonomisk lønnsom, tar hensyn til om den bruk av eiendelen som er fysisk mulig og lovlig, genererer tilstrekkelige inntekter eller kontantstrømmer (idet det tas hensyn til utgiftene ved å konvertere eiendelen til slik bruk) til å produsere en investeringsavkastning som markedsdeltakere ville kreve fra en investering i vedkommende eiendel som benyttes på denne måten.

- 29 Den best mulige bruken avgjøres fra perspektivet til markedsdeltakere, selv om foretaket har til hensikt å benytte eiendelen på en annen måte. Et foretaks nåværende bruk av en ikke-finansiell eiendel forutsettes imidlertid å være den best mulige bruken av eiendelen, med mindre markedet eller andre faktorer antyder at en annen bruk av markedsdeltakere ville gjøre verdien av eiendelen størst mulig.
- 30 For å beskytte sin konkurransemessige posisjon, eller av andre grunner, kan et foretak ha til hensikt ikke å bruke en anskaffet ikke-finansiell eiendel aktivt, eller det kan ha til hensikt ikke å bruke eiendelen på best mulig måte. Dette kan for eksempel være tilfellet for en anskaffet immateriell eiendel som foretaket planlegger å bruke defensivt ved å hindre at andre bruker eiendelen. Likevel skal foretaket måle den virkelige verdien av en ikke-finansiell eiendel under forutsetning av at den brukes på best mulig måte av markedsdeltakere.

Grunnleggende forutsetning for verdsetting av ikke-finansielle eiendeler

- 31 Den best mulige bruken av en ikke-finansiell eiendel fastsetter forutsetningen for verdsetting som benyttes til å måle den virkelige verdien av eiendelen, på følgende måte:
- a) Den best mulige bruken av en ikke-finansiell eiendel kan gi maksimal verdi for markedsdeltakere ved at eiendelen brukes i kombinasjon med andre eiendeler som en gruppe (som installert eller på annen måte konfigurert for bruk), eller i kombinasjon med andre eiendeler og forpliktelser (for eksempel en virksomhet).
- i) Dersom den best mulige bruken av eiendelen er å bruke eiendelen i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser, er den virkelige verdien av eiendelen den pris som ville blitt oppnådd i en nåværende transaksjon om salg av eiendelen, under forutsetning av at eiendelen ville bli benyttet sammen med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser, og at disse eiendelene og forpliktelsene (dvs. dens komplementære eiendeler og de tilknyttede forpliktelsene) ville være tilgjengelige for markedsdeltakere.
- ii) Forpliktelser tilknyttet eiendelen og de komplementære eiendelene inkluderer forpliktelser som finansierer arbeidskapital, men omfatter ikke forpliktelser som benyttes til å finansiere andre eiendeler enn de som inngår i gruppen av eiendeler.
- iii) Forutsetninger om den best mulige bruken av en ikke-finansiell eiendel skal være konsekvente for alle eiendelene (som den best mulige bruken er relevant for) i gruppen av eiendeler eller i gruppen av eiendeler og forpliktelser som eiendelen vil bli benyttet i.
- b) Den best mulige bruken av en ikke-finansiell eiendel kan på frittstående grunnlag gi maksimal verdi for markedsdeltakere. Dersom den best mulige bruken av eiendelen er å benytte den på frittstående grunnlag, er den virkelige verdien av eiendelen den pris som ville bli oppnådd i en nåværende transaksjon om salg av eiendelen til markedsdeltakere som vil benytte eiendelen på frittstående grunnlag.
- 32 Målingen av virkelig verdi for en ikke-finansiell eiendel forutsetter at eiendelen blir solgt i samsvar med den måleenheten som angis i andre IFRS-er (som kan være en enkelt eiendel). Dette er tilfellet når denne målingen av virkelig verdi forutsetter at den best mulige bruken av eiendelen er å bruke den i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser, fordi en måling av virkelig verdi antar at markedsdeltakeren allerede innehar de komplementære eiendelene og de tilknyttede forpliktelsene.

- 33 B3 beskriver anvendelsen av den grunnleggende forutsetningen for verdsetting av ikke-finansielle eiendeler.

Anvendelse på forpliktelser og et foretaks egne egenkapitalinstrumenter

Generelle prinsipper

- 34 En måling av virkelig verdi forutsetter at en finansiell eller ikke-finansiell forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument (f.eks. egenkapitalinteresser utstedt som vederlag i en virksomhets sammenslutning) blir overført til en markedsdeltaker på måletidspunktet. Overføringen av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument forutsetter følgende:
- a) En forpliktelse ville fortsatt være utestående, og markedsdeltakeren som erverver vil måtte oppfylle plikten. Forpliktelsen vil ikke bli gjort opp med motparten eller på annen måte opphøre på måletidspunktet.
- b) Et foretaks eget egenkapitalinstrument ville fortsatt være utestående, og markedsdeltakeren som erverver vil ta på seg de rettigheter og plikter som er tilknyttet instrumentet. Instrumentet vil ikke bli kansellert eller på annen måte opphøre på måletidspunktet.

- 35 Selv når det ikke finnes noe observerbart marked som kan gi prisinformasjon om overføringen av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument (f.eks. fordi kontraktsregulerte eller andre juridiske restriksjoner forhindrer overføring av slike poster), kan det finnes et observerbart marked for slike poster dersom de innehas av andre parter som eiendeler (f.eks. en foretaksobligasjon eller en kjøpsopsjon på et foretaks aksjer).
- 36 I alle tilfeller skal et foretak maksimere bruken av relevante observerbare inndata og minimere bruken av ikke-observerbare inndata for å oppfylle formålet med måling til virkelig verdi, som er å estimere den prisen som en velordnet transaksjon om overføring av forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet ville funnet sted for mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold.

Forpliktelser og egenkapitalinstrumenter som holdes av andre parter som eiendeler

- 37 **Når en notert pris for overføring av en identisk eller lignende forpliktelse eller foretakets eget egenkapitalinstrument ikke er tilgjengelig, og den identiske posten holdes av en annen part som en eiendel, skal et foretak måle den virkelige verdien av forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet fra perspektivet til en markedsdeltaker som innehar den identiske posten som en eiendel på måletidspunktet.**
- 38 I slike tilfeller skal et foretak måle den virkelige verdien av forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet på følgende måter:
- Ved hjelp av den noterte prisen i et *aktivt marked* for den identiske posten som holdes av en annen part som en eiendel, dersom denne prisen er tilgjengelig.
 - Dersom denne prisen ikke er tilgjengelig, ved hjelp av andre observerbare inndata, for eksempel den noterte prisen i et marked som ikke er aktivt for den identiske posten som holdes av en annen part som en eiendel.
 - Dersom de observerbare prisene i a) og b) ikke er tilgjengelige ved hjelp av en annen verdsettingsmetode, for eksempel
 - en *resultatmetode* (f.eks. en nåverdimetode som tar hensyn til de framtidige kontantstrømmene som en markedsdeltaker ville forvente å motta ved å inneha forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet som en eiendel; se nr. B10 og B11),
 - en *markedsmetode* (f.eks. ved hjelp av noterte priser for lignende forpliktelser eller egenkapitalinstrumenter som innehas av andre parter som eiendeler; se nr. B5–B7).
- 39 Et foretak skal justere den noterte prisen på en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument som innehas av en annen part som en eiendel, men bare dersom det foreligger faktorer som er spesifikke for eiendelen, og som ikke er relevante for målingen av forpliktelsens eller egenkapitalinstrumentets virkelige verdi. Et foretak skal påse at prisen på eiendelen ikke gjenspeiler virkningen av en restriksjon som forhindrer salg av vedkommende eiendel. Noen faktorer som kunne indikere at den noterte prisen på eiendelen bør justeres, omfatter følgende:
- Den noterte prisen for eiendelen er knyttet til en lignende (men ikke identisk) forpliktelse eller et egenkapitalinstrument som holdes av en annen part som en eiendel. Forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet kan for eksempel ha en særlig egenskap (f.eks. kredittkvaliteten til utstederen) som er forskjellig fra den egenskapen som gjenspeiles i den virkelige verdien til den lignende forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet som holdes som en eiendel.
 - Måleenheten for eiendelen er ikke den samme som for forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet. For forpliktelser gjenspeiler for eksempel i noen tilfeller prisen på en eiendel en kombinert pris for en pakke som omfatter både de beløpene som utsteder skylder, og en tredjemanns kredittforbedring. Dersom måleenheten for forpliktelsen ikke er for den kombinerte pakken, er formålet å måle den virkelige verdien av utstederens forpliktelse, ikke den virkelige verdien av den kombinerte pakken. I noen tilfeller vil foretaket derfor justere den observerte prisen på eiendelen til ikke å omfatte virkningen av kredittforbedringen hos tredjemann.

Forpliktelser og egenkapitalinstrumenter som ikke holdes av andre parter som eiendeler

- 40 **Når en notert pris for overføring av en identisk eller lignende forpliktelse eller foretakets eget egenkapitalinstrument ikke er tilgjengelig, og den identiske posten ikke holdes av en annen part som en eiendel, skal et foretak måle den virkelige verdien av forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet ved hjelp av en verdsettingsmetode fra perspektivet til en markedsdeltaker som skylder forpliktelsen eller har utstedt egenkapitalinstrumentet.**

- 41 Når et foretak anvender en nåverdimetode, kan det for eksempel ta hensyn til følgende:
- a) De framtidige utgående kontantstrømmene som en markedsdeltaker ville forvente å pådra seg ved å oppfylleplikten, herunder den kompensasjonen som en markedsdeltaker ville kreve for å påta seg plikten (se nr. B31–B33).
 - b) Det beløpet som en markedsdeltaker ville motta for å tre inn i eller utstede en identisk forpliktelse eller et identisk egenkapitalinstrument, med den forutsetningen som markedsdeltakere ville benytte når de prissetter den identiske posten (f.eks. ha de samme kreditttegenskapene) i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for utstedelse av en forpliktelse eller et egenkapitalinstrument med de samme kontraktsvilkårene.

Risiko for manglende oppfyllelse

- 42 **Den virkelige verdien av en forpliktelse gjenspeiler virkningen av risikoen for manglende oppfyllelse. Risiko for manglende oppfyllelse omfatter, men er ikke begrenset til, et foretaks egen kreditt risiko (som definert i IFRS 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger»). Risiko for manglende oppfyllelse antas å være den samme før og etter overføringen av forpliktelsen.**
- 43 Når et foretak skal måle den virkelige verdien av en forpliktelse, skal det ta hensyn til virkningen av sin kreditt risiko (kredittverdighet) og alle andre faktorer som vil kunne ha innflytelse på sannsynligheten for at plikten vil eller ikke vil bli oppfylt. Denne virkningen kan slå ulikt ut, avhengig av forpliktelsen, for eksempel
- a) om forpliktelsen er en plikt til å levere kontanter (en finansiell forpliktelse) eller en plikt til å levere varer eller tjenester (en ikke-finansiell forpliktelse),
 - b) om det eventuelt er vilkår for kredittforbedringer knyttet til forpliktelsen.

- 44 Den virkelige verdien av en forpliktelse gjenspeiler virkningen av risikoen for manglende oppfyllelse på grunnlag av dens måleenhet. Utstederen av en forpliktelse utstedt med en tredjemanns kredittforbedring som ikke kan skilles fra forpliktelsen, og som blir regnskapsført atskilt fra forpliktelsen, skal ikke omfatte virkningen av kredittforbedringen (f.eks. en tredjemannsgaranti for gjeld) i målingen av forpliktelsens virkelige verdi. Dersom kredittforbedringen blir regnskapsført atskilt fra forpliktelsen, vil utstederen ta hensyn til sin egen kredittverdighet, og ikke kredittverdigheten til tredjepartsgarantisten når den virkelige verdien av forpliktelsen skal måles.

Restriksjoner som hindrer overføring av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument

- 45 Når et foretak skal måle den virkelige verdien av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument, skal foretaket ikke inkludere separate inndata eller en justering av andre *inndata* knyttet til det faktum at det foreligger en restriksjon som er til hinder for overføringen av forpliktelsen eller egenkapitalinstrumentet. Virkningen av en restriksjon som hindrer overføringen av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument er enten implisitt eller eksplisitt inkludert i de andre inndataene for måling av virkelig verdi.
- 46 På transaksjonstidspunktet aksepterte for eksempel både kreditor og debitor transaksjonsprisen for forpliktelsen med fullt kjennskap til at plikten omfatter en restriksjon som hindrer overføring av forpliktelsen. Som en følge av at restriksjonen blir inkludert i transaksjonsprisen, kreves det ikke separate inndata eller en justering av eksisterende inndata på transaksjonstidspunktet for å gjenspeile virkningen av restriksjonen på overføringen. Likedan kreves det ikke separate inndata eller en justering av eksisterende inndata på etterfølgende måletidspunkter for å gjenspeile virkningen av restriksjonen på overføringen.

Finansiell forpliktelse med et anfordringselement

- 47 Den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring) er ikke mindre enn det beløpet som skal betales umiddelbart, diskontert fra det første tidspunktet da beløpet kan kreves utbetalt.

Anvendelse på finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser med utlignende posisjoner i markedsrisiko eller kreditt risiko hos motparten

- 48 Et foretak som innehar en gruppe av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser er eksponert for markedsrisiko (som definert i IFRS 7) og for kreditt risiko (som definert i IFRS 7) hos hver av motpartene. Dersom foretaket forvalter denne gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser på grunnlag av sin netto eksponering for enten markedsrisiko eller kreditt risiko, tillates foretaket å anvende et unntak fra denne IFRS for måling av virkelig verdi. Dette unntaket tillater et foretak å måle den virkelige verdien av en gruppe av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser på grunnlag av den prisen som ville mottas ved salg av en netto langsiktig posisjon (dvs. en eiendel) for en særlig risikoeksponering eller ved overføring av en netto kortsiktig posisjon (dvs. en forpliktelse) for en særlig risikoeksponering i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold. Dermed skal et foretak måle den virkelige verdien av gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser i samsvar med hvordan markedsdeltakere ville prise netto risikoeksponering på måletidspunktet.

- 49 Et foretak tillates bare å benytte unntaket i nr. 48 dersom foretaket
- forvalter gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser på grunnlag av foretakets netto eksponering for en eller flere former for særlig markedsrisiko eller for kredittrisiko hos en bestemt motpart i samsvar med foretakets dokumenterte risikohåndterings- eller investeringsstrategi,
 - gir opplysninger på dette grunnlag om gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser til nøkkelpersoner i ledelsen i foretaket, som definert i IAS 24: «Opplysninger om nærstående parter», og
 - er pålagt eller har valgt å måle disse finansielle eiendelene og finansielle forpliktelsene til virkelig verdi i balanseoppstillingen ved slutten av hver rapporteringsperiode.
- 50 Unntaket i nr. 48 gjelder ikke for presentasjon av finansregnskap. I noen tilfeller er grunnlaget for presentasjon av finansielle instrumenter i balanseoppstillingen forskjellig fra grunnlaget for måling av finansielle instrumenter, for eksempel dersom en IFRS ikke krever eller tillater at finansielle instrumenter presenteres på nettogrunnlag. I slike tilfeller kan et foretak måtte fordele justeringene på porteføljenivå (se nr. 53–56) på de enkelte eiendelene eller forpliktelsene som utgjør gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser som forvaltes på grunnlag av foretakets netto risikoeksponering. Et foretak skal foreta slike fordelinger på et rimelig og konsekvent grunnlag ved hjelp av en metode som er hensiktsmessig under omstendighetene.
- 51 Et foretak skal treffe en beslutning om regnskapsprinsipper i samsvar med IAS 8: «Regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimater og feil» for å kunne benytte unntaket i nr. 48. Et foretak som benytter unntaket, skal anvende dette regnskapsprinsippet, herunder foretakets prinsipp for fordeling av justeringer av kjøpskurs-salgskurs (se nr. 53–55) og kredittjusteringer (se nr. 56) dersom dette er relevant, konsekvent fra periode til periode for en bestemt portefølje.
- 52 Unntaket i nr. 48 kommer bare til anvendelse på finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser innenfor virkeområdet for IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» eller IFRS 9: «Finansielle instrumenter».

Eksponering for markedsrisiko

- 53 Når et foretak benytter unntaket i nr. 48 for å måle den virkelige verdien av en gruppe av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser som forvaltes på grunnlag av foretakets netto eksponering for en bestemt markedsrisiko, skal foretaket anvende den prisen innenfor kjøpskurs-salgskurs-marginen som er mest representativ for virkelig verdi under omstendighetene for foretakets netto eksponering for denne markedsrisikoen (se nr. 70 og 71).
- 54 Når et foretak benytter unntaket i nr. 48, skal det sikre at den markedsrisikoen som foretaket er eksponert for innenfor denne gruppen av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser, i all vesentlighet er den samme. Et foretak vil for eksempel ikke kombinere renterisikoen tilknyttet en finansiell eiendel med råvarepriserisiko tilknyttet en finansiell forpliktelse, fordi dette ikke ville minske foretakets eksponering for renterisiko eller råvarepriserisiko. Når et foretak benytter unntaket i nr. 48, skal enhver grunnleggende risiko som følger av at parametrene for markedsrisiko ikke er identiske, tas hensyn til ved målingen av virkelig verdi av de finansielle eiendelene og finansielle forpliktelsene innenfor gruppen.
- 55 Likedan skal varigheten av foretakets eksponering for en bestemt markedsrisiko som oppstår av de finansielle eiendelene og de finansielle forpliktelsene, i all vesentlighet være de samme. Et foretak som for eksempel benytter en 12-måneders børsomsatt terminkontrakt mot kontantstrømmene tilknyttet 12 måneders eksponering for renterisiko på et femårig finansielt instrument innenfor en gruppe som utgjøres av bare disse finansielle eiendelene og finansielle forpliktelsene, måler den virkelige verdien av eksponeringen for 12-måneders renterisiko på nettogrunnlag og den gjenværende eksponeringen for renterisiko (dvs. år 2–5) på bruttogrunnlag.

Eksponering for kredittrisikoen hos en bestemt motpart

- 56 Når et foretak benytter unntaket i nr. 48 til å måle den virkelige verdien til en gruppe av finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser som foretaket har gått inn i sammen med en bestemt motpart, skal foretaket inkludere virkningen av sin netto eksponering for kredittrisikoen til denne motparten eller motpartens netto eksponering for kredittrisikoen til foretaket i målingen av virkelig verdi når markedsdeltakerne ville tatt hensyn til alle eksisterende ordninger som minsker eksponering for kredittrisiko i tilfelle av mislighold (f.eks. en nettooppgjørsavtale med motparten eller en avtale som krever utveksling av sikkerhetsstillelse på grunnlag av hver parts netto eksponering for kredittrisikoen til den annen part). Målingen av virkelig verdi skal gjenspeile markedsdeltakernes forventninger om sannsynligheten for at en slik ordning ville kunne være juridisk håndhevbar i tilfelle av mislighold.

Virkelig verdi ved førstegangsinnregning

- 57 Når en eiendel anskaffes eller en forpliktelse påløper i en utvekslingstransaksjon for vedkommende eiendel eller forpliktelse, er transaksjonsprisen den pris som blir betalt for å anskaffe eiendelen, eller som mottas for å påta seg forpliktelsen (en *inngangspris*). I motsatt fall er den virkelige verdien av eiendelen eller forpliktelsen den pris som ville mottas ved salg av eiendelen eller betales ved overføring av forpliktelsen (en *utgangspris*). Foretak selger ikke nødvendigvis eiendeler til de prisene som ble betalt for å anskaffe dem. Likedan overfører ikke foretak nødvendigvis forpliktelser til de prisene de mottar for å påta seg dem.
- 58 I mange tilfeller vil transaksjonsprisen være lik den virkelige verdien (f.eks. kan dette være tilfellet på transaksjonstidspunktet når transaksjonen om kjøp av en eiendel finner sted i det markedet der eiendelen ville blitt solgt).
- 59 Når det skal avgjøres om virkelig verdi ved førstegangsinnregning er lik transaksjonsprisen, skal et foretak ta hensyn til faktorer som er spesifikke for transaksjonen og for eiendelen eller forpliktelsen. B4 beskriver situasjoner der transaksjonsprisen kanskje ikke representerer den virkelige verdien av en eiendel eller en forpliktelse ved førstegangsinnregning.
- 60 Dersom en annen IFRS krever eller tillater at et foretak i utgangspunktet måler en eiendel eller en forpliktelse til virkelig verdi, og transaksjonsprisen er forskjellig fra den virkelige verdien, skal foretaket innregne den tilknyttede gevinsten eller det tilknyttede tapet i resultatet, med mindre vedkommende IFRS angir noe annet.

Verdsettingsmetoder

- 61 **Et foretak skal benytte verdsettingsmetoder som er egnede under omstendighetene og der det er tilstrekkelig med data tilgjengelig til å måle virkelig verdi, som maksimerer bruken av relevante observerbare inndata og minimerer bruken av ikke-observerbare inndata.**
- 62 Formålet med å benytte en verdsettingsmetode er å estimere den prisen som en velordnet transaksjon om salg av eiendelen eller overføring av forpliktelsen ville funnet sted til mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold. Tre ofte benyttede verdsettingsmetoder er markedsmetoden, *kostprismetoden* og resultatmetoden. En sammenfatning av de viktigste sidene ved disse metodene finnes i B5–B11. Et foretak skal benytte verdsettingsmetoder som er i samsvar med en eller flere av disse metodene for å måle virkelig verdi.
- 63 I noen tilfeller vil en enkelt verdsettingsmetode være egnet (f.eks. når en eiendel eller en forpliktelse skal verdsettes ved hjelp av noterte priser i et aktivt marked for identiske eiendeler eller forpliktelser). I andre tilfeller vil flere verdsettingsmetoder være egnede (f.eks. når en kontantgenererende enhet skal verdsettes). Dersom det benyttes flere verdsettingsmetoder for å måle virkelig verdi, skal resultatene (dvs. de respektive indikasjonene på virkelig verdi) evalueres i lys av rimeligheten til området av verdier som indikeres av disse resultatene. En måling av virkelig verdi er det punktet innenfor området som er mest representativt for virkelig verdi under omstendighetene.
- 64 Dersom transaksjonsprisen er virkelig verdi ved førstegangsinnregning, og en verdsettingsmetode som benytter ikke-observerbare inndata vil bli benyttet til å måle virkelig verdi i de etterfølgende periodene, skal verdsettingsmetoden justeres slik at ved førstegangsinnregning er resultatet av verdsettingsmetoden lik transaksjonsprisen. En slik justering sikrer at verdsettingsmetoden gjenspeiler gjeldende markedsforhold, og hjelper et foretak til å avgjøre om en justering av verdsettingsmetoden er nødvendig (f.eks. kan det være en egenskap ved eiendelen eller forpliktelsen som ikke fanges opp av vedkommende verdsettingsmetode). Etter førstegangsinnregning skal et foretak, når det måler virkelig verdi ved hjelp av en eller flere verdsettingsmetoder som benytter ikke-observerbare inndata, sikre at disse verdsettingsmetodene gjenspeiler observerbare markedsdata (f.eks. prisen på en lignende eiendel eller forpliktelse) på måletidspunktet.
- 65 Verdsettingsmetoder som benyttes til å måle virkelig verdi, skal benyttes konsekvent. En endring i en verdsettingsmetode eller anvendelsen av denne (f.eks. en endring i vekten når det benyttes flere verdsettingsmetoder eller en endring i en justering anvendt på en verdsettingsmetode) er imidlertid relevant dersom endringen fører til en måling som under omstendighetene er like eller mer representativ for virkelig verdi. Dette kan for eksempel være tilfellet dersom noen av følgende hendelser finner sted:
- a) nye markeder utvikles,
 - b) nye opplysninger blir tilgjengelige,
 - c) opplysninger som ble benyttet tidligere, ikke lenger er tilgjengelige,

- d) verdsettingsmetoder forbedres, eller
 - e) forholdene i markedet endres.
- 66 Revisjoner som følger av en endring i verdsettingsmetoden eller anvendelsen av denne, skal regnskapsføres som en endring i regnskapsmessig estimat i samsvar med IAS 8. Opplysningene i IAS 8 om en endring i regnskapsmessig estimat er imidlertid ikke påkrevd for revisjoner som følger av en endring i en verdsettingsmetode eller anvendelsen av denne.

Inndata for verdsettingsmetoder

Generelle prinsipper

- 67 **Verdsettingsmetoder som benyttes til å måle virkelig verdi, skal gjøre mest mulig bruk av relevante observerbare inndata og minst mulig bruk av ikke-observerbare inndata.**
- 68 Eksempler på markeder der inndata kan være observerbare for enkelte eiendeler og forpliktelser (f.eks. finansielle instrumenter), omfatter børsmarkeder, forhandlermarkeder, meglersmarkeder og eier-til-eier-markeder (se nr. B34).
- 69 Et foretak skal velge inndata som er i samsvar med egenskapene til eiendelen eller forpliktelsen, og som markedsdeltakere ville tatt hensyn til i en transaksjon med eiendelen eller forpliktelsen (se nr. 11 og 12). I enkelte tilfeller fører disse egenskapene til anvendelsen av en justering, for eksempel som en merbetaling eller rabatt (f.eks. en kontrollpremie eller ikke-kontrollerende renterabatt). En måling av virkelig verdi skal imidlertid ikke inneholde en merbetaling eller en rabatt som ikke er i samsvar med måleenheten i den IFRS som krever eller tillater måling av virkelig verdi (se nr. 13 og 14). Merbetalinger eller rabatter som gjenspeiler størrelse som en egenskap ved hva foretaket besitter (særlig en blokkerende faktor som justerer den noterte prisen på en eiendel eller en forpliktelse fordi markedets normale daglige handelsvolum ikke er tilstrekkelig til å absorbere de mengdene som innehas av foretaket, som beskrevet i nr. 80), heller enn en egenskap ved eiendelen eller forpliktelsen (f.eks. en kontrollpremie ved måling av en kontrollerende eierinteresses virkelige verdi) er ikke tillatt ved måling av virkelig verdi. I alle tilfeller skal et foretak, dersom det foreligger en notert pris i et aktivt marked (dvs. *inndata på nivå 1*) for en eiendel eller en forpliktelse, benytte denne prisen uten justering ved måling av virkelig verdi, unntatt i de tilfeller som er omhandlet i nr. 79.

Inndata basert på kjøps- og salgskurser

- 70 Dersom en eiendel eller en forpliktelse målt til virkelig verdi har en kjøpskurs og en salgskurs (f.eks. inndata fra et forhandlermarked), skal den prisen som er innenfor kjøpskurs-salgskurs-marginen og er mest representativ for virkelig verdi under omstendighetene, benyttes ved måling av virkelig verdi, uansett hvor dataene er kategorisert innenfor hierarkiet for virkelig verdi (dvs. nivå 1, 2 eller 3, se nr. 72–90). Bruk av kjøpskurser for eiendelsposisjoner og salgskurser for forpliktelsesposisjoner er tillatt, men ikke nødvendig.
- 71 Denne IFRS utelukker ikke bruken av middelkurser eller andre konvensjoner for kurssetting som benyttes av markedsdeltakere som et praktisk middel for målinger av virkelig verdi innenfor en kjøpskurs-salgskurs-margin.

Hierarki for virkelig verdi

- 72 For å øke samsvar og sammenlignbarhet i målinger av virkelig verdi og tilknyttede opplysninger, fastsetter denne IFRS et hierarki for virkelig verdi som kategoriserer inndata for verdsettingsmetoder som benyttes til måling av virkelig verdi, i tre nivåer (se nr. 76–90). Hierarkiet for virkelig verdi gir høyest prioritet til noterte priser (ikke justerte) i aktive markeder for identiske eiendeler eller forpliktelser (inndata på nivå 1) og lavest prioritet til ikke-observerbare inndata (*inndata på nivå 3*).
- 73 I noen tilfeller kan de inndata som benyttes ved måling av virkelig verdi for en eiendel eller en forpliktelse, kategoriseres på ulike nivåer i hierarkiet for virkelig verdi. I disse tilfellene blir målingen av virkelig verdi kategorisert i sin helhet på samme nivå i hierarkiet for virkelig verdi som inndata på det laveste nivået som er av betydning for hele målingen. En vurdering av betydningen av bestemte inndata for hele målingen krever skjønn, idet det tas hensyn til faktorer som er spesifikke for vedkommende eiendel eller forpliktelse. Justeringer for å komme fram til målinger basert på virkelig verdi, for eksempel salgsutgifter ved måling av virkelig verdi fratrukket salgsutgifter, skal ikke tas hensyn til når det skal fastsettes på hvilket nivå i hierarkiet for virkelig verdi en måling av virkelig verdi skal kategoriseres i.
- 74 Tilgjengeligheten av relevante inndata og deres relative subjektivitet kan påvirke valget av egnede verdsettingsmetoder (se nr. 61). Hierarkiet for virkelig verdi prioriterer imidlertid dataene for verdsettingsmetoder, ikke verdsettingsmetodene som benyttes til å måle virkelig verdi. En måling av virkelig verdi utviklet ved hjelp av en nåverdimetode kan for eksempel kategoriseres innenfor nivå 2 eller nivå 3, avhengig av hvilke inndata som er betydelige for hele målingen og nivået i hierarkiet for virkelig verdi som disse dataene blir kategorisert etter.

- 75 Dersom observerbare inndata krever en justering ved hjelp av ikke-observerbare inndata, og denne justeringen fører til en betydelig høyere eller lavere måling av virkelig verdi, vil denne målingen bli kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi. Dersom en markedsdeltaker for eksempel vil ta hensyn til virkningen av en restriksjon i salget av en eiendel når denne skal estimere prisen på eiendelen, vil et foretak justere den noterte prisen for å gjenspeile virkningen av denne restriksjonen. Dersom denne noterte prisen er *inndata på nivå 2*, og justeringen er ikke-observerbare inndata som er av betydning for hele målingen, vil målingen bli kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi.

Inndata på nivå 1

- 76 Inndata på nivå 1 er noterte priser (ikke justerte) i aktive markeder for identiske eiendeler eller forpliktelser som foretaket har tilgang til på måletidspunktet.
- 77 En notert pris i et aktivt marked gir den mest pålitelige dokumentasjonen av virkelig verdi, og skal benyttes uten justering for måling av virkelig verdi når denne er tilgjengelig, unntatt slik det er omhandlet i nr. 79.
- 78 Inndata på nivå 1 vil være tilgjengelig for mange finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser, der noen av disse kan utveksles i flere aktive markeder (f.eks. på ulike børser). Derfor legges det på nivå 1 vekt på å fastslå følgende to elementer:
- a) hovedmarkedet for eiendelen eller forpliktelsen, eller, i mangel av et hovedmarked, det mest fordelaktige markedet for eiendelen eller forpliktelsen, og
 - b) om foretaket kan inngå i en transaksjon for eiendelen eller forpliktelsen til prisen i dette markedet på måletidspunktet.
- 79 Et foretak skal ikke foreta noen justeringer på inndata på nivå 1, unntatt under følgende omstendigheter:
- a) Når et foretak innehar et stort antall lignende (men ikke identiske) eiendeler eller forpliktelser (f.eks. obligasjoner) som blir målt til virkelig verdi, og det finnes en notert pris i et aktivt marked, men som ikke er umiddelbart tilgjengelig for hver av disse eiendelene eller forpliktelsene enkeltvis (dvs. gitt det store antallet lignende eiendeler eller forpliktelser som innehas av foretaket, ville det være vanskelig å få tak i prisinformasjon for hver enkelt eiendel eller forpliktelse på måletidspunktet). I så fall og i praksis kan et foretak måle virkelig verdi ved hjelp av en alternativ prisemethode som ikke utelukkende er basert på noterte priser (f.eks. matriseprising). Bruken av en alternativ prisemethode fører imidlertid til at en måling av virkelig verdi blir kategorisert på et lavere nivå i hierarkiet for virkelig verdi.
 - b) Når en notert pris i et aktivt marked ikke representerer virkelig verdi på måletidspunktet. Dette kan være tilfellet for eksempel dersom betydelige hendelser (for eksempel transaksjoner i et eier-til-eier-marked, handel i et meglermarked eller kunngjøringer) finner sted etter at markedet har stengt, men før måletidspunktet. Et foretak skal fastsette og konsekvent anvende et prinsipp for identifisering av slike hendelser som vil kunne påvirke måling av virkelig verdi. Dersom den noterte prisen imidlertid blir justert for ny informasjon, fører justeringen til en måling av virkelig verdi som blir kategorisert på et lavere nivå i hierarkiet for virkelig verdi.
 - c) Ved måling av den virkelige verdien av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument ved hjelp av den noterte prisen for den identiske posten handlet som en eiendel i et aktivt marked, og denne prisen må justeres for faktorer som er spesifikke for posten eller eiendelen (se nr. 39). Dersom det ikke er nødvendig med noen justering av den noterte prisen på eiendelen, fører dette til en måling av virkelig verdi kategorisert på nivå 1 i hierarkiet for virkelig verdi. En justering av den noterte prisen på eiendelen fører imidlertid til at en måling av virkelig verdi blir kategorisert på et lavere nivå i hierarkiet for virkelig verdi.
- 80 Dersom et foretak innehar en posisjon i en enkelt eiendel eller forpliktelse (herunder en posisjon som omfatter et stort antall identiske eiendeler eller forpliktelser, for eksempel at foretaket innehar finansielle instrumenter), og eiendelen eller forpliktelsen blir handlet i et aktivt marked, skal eiendelens eller forpliktelsens virkelige verdi måles på nivå 1 som produktet av den noterte prisen for den enkelte eiendelen eller forpliktelsen og mengden av disse som innehas av foretaket. Dette er tilfellet selv om det normale daglige handelsvolumet i et marked ikke er tilstrekkelig til å absorbere den mengden som innehas av foretaket, og plasseringen av ordrer om salg av posisjonen i en enkelt transaksjon kan påvirke den noterte prisen.

Inndata på nivå 2

- 81 Inndata på nivå 2 er andre inndata enn noterte priser som omfattes av nivå 1 og er observerbare for eiendelen eller forpliktelsen, enten direkte eller indirekte.

- 82 Dersom eiendelen eller forpliktelsen har en nærmere angitt (avtalt) løpetid, må inndata på nivå 2 være observerbare for praktisk talt hele løpetiden til eiendelen eller forpliktelsen. Inndata på nivå 2 omfatter følgende:
- a) noterte priser for lignende eiendeler eller forpliktelser i aktive markeder,
 - b) noterte priser for identiske eller lignende eiendeler eller forpliktelser i markeder som ikke er aktive,
 - c) andre inndata enn noterte priser som er observerbare for eiendelen eller forpliktelsen, for eksempel
 - i) renter og avkastningskurver som er observerbare i alminnelig noterte intervaller,
 - ii) implisitte volatiliteter, og
 - iii) kredittrisikotillegg,
 - d) *markedsbekreftede inndata*.
- 83 Justeringer av inndata på nivå 2 vil variere, avhengig av faktorer som er spesifikke for eiendelen eller forpliktelsen. Disse faktorene omfatter
- a) eiendelens tilstand eller plassering,
 - b) i hvilken utstrekning inndata relaterer seg til poster som er sammenlignbare med eiendelen eller forpliktelsen (herunder de faktorene som er beskrevet i nr. 39), og
 - c) volumet eller aktivitetsnivået i markedene der slike inndata blir observert.
- 84 En justering av inndata på nivå 2 som er betydelig for hele målingen, kan føre til en måling av virkelig verdi som blir kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi dersom justeringen benytter betydelige ikke-observerbare inndata.
- 85 I B35 beskrives bruken av inndata på nivå 2 for særlige eiendeler og forpliktelser.

Inndata på nivå 3

- 86 Inndata på nivå 3 er ikke-observerbare inndata for eiendelen eller forpliktelsen.
- 87 Ikke-observerbare inndata skal benyttes til måling av virkelig verdi i den utstrekning relevante observerbare inndata ikke er tilgjengelige, og dermed tillate situasjoner der det er liten, om noen, markedsaktivitet for eiendelen eller forpliktelsen på måletidspunktet. Formålet med målingen av virkelig verdi blir imidlertid det samme, dvs. en utgangspris på måletidspunktet fra perspektivet til en markedsdeltaker som innehar eiendelen eller skylder forpliktelsen. Derfor skal ikke-observerbare inndata gjenspeile forutsetningene om at markedsdeltakere vil benytte disse ved prising av eiendelen eller forpliktelsen, herunder forutsetninger som gjelder risiko.
- 88 Forutsetninger som gjelder risiko, omfatter den iboende risikoen i en bestemt verdsettingsmetode som ble benyttet til å måle virkelig verdi (for eksempel en prissettingsmodell) og den iboende risikoen i inndataene i verdsettingsmetoden. En måling som ikke inkluderer en justering for risiko, vil ikke representere en måling av virkelig verdi dersom markedsdeltakere ville inkludere en slik justering når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen. Det kan for eksempel være nødvendig å inkludere en risikojustering når det er betydelig usikkerhet knyttet til målingen (f.eks. når det har vært en betydelig nedgang i volumet eller aktivitetsnivået sammenlignet med normal markedsaktivitet for eiendelen eller forpliktelsen eller lignende eiendeler eller forpliktelser, og foretaket har besluttet at transaksjonsprisen eller den noterte prisen ikke representerer virkelig verdi, slik det er beskrevet i B37–B47).
- 89 Et foretak skal utarbeide ikke-observerbare inndata ved hjelp av den beste informasjonen som er tilgjengelig under omstendighetene, noe som kan omfatte foretakets egne inndata. Ved utviklingen av ikke-observerbare inndata kan et foretak begynne med sine egne inndata, men skal justere disse dersom rimelig tilgjengelig informasjon indikerer at andre markedsdeltakere ville benyttet andre inndata, eller det foreligger noe særlig ved foretaket som ikke er tilgjengelig for andre markedsdeltakere (f.eks. en foretaksspesifikk synergieffekt). Et foretak trenger ikke gjøre uttømmende anstrengelser for å få informasjon om markedsdeltakernes forutsetninger. Et foretak skal imidlertid ta hensyn til all informasjon om markedsdeltakernes forutsetninger som med rimelighet kan sies å være tilgjengelige. Ikke-observerbare inndata som er utviklet slik det er beskrevet foran, anses som markedsdeltakernes antakelser, og oppfyller formålet med måling til virkelig verdi.

90 I B36 beskrives bruken av inndata på nivå 3 for særlige eiendeler og forpliktelser.

OPPLYSNINGER

91 Et foretak skal gi opplysninger som hjelper brukere av foretakets finansregnskap til å vurdere begge de følgende forhold:

- a) for eiendeler og forpliktelser som måles til virkelig verdi på gjentatt eller ikke-gjentatt grunnlag i balanseoppstillingen etter førstegangsinnregning, de verdsettingsmetodene og inndata som ble benyttet til å utarbeide disse målingene, og
- b) for gjentatte målinger av virkelig verdi ved hjelp av betydelige ikke-observerbare inndata (nivå 3), virkningen av målingene på resultatet eller andre inntekter og kostnader for perioden.

92 For å oppfylle formålene i nr. 91 skal et foretak ta i betraktning samtlige av de følgende forhold:

- a) hvilket detaljnivå som er nødvendig for å oppfylle opplysningskravene,
- b) hvor mye vekt som skal legges på hver av de ulike kravene,
- c) hvor mye sammenslåing eller utskilling som skal foretas, og
- d) om brukere av finansregnskap har behov for ytterligere informasjon for å kunne vurdere de kvantitative opplysningene som gis.

Dersom de opplysningene som gis i samsvar med denne IFRS og andre IFRS-er, ikke er tilstrekkelig til å oppfylle formålene i nr. 91, skal et foretak gi de tilleggsopplysningene som er nødvendige for å oppfylle disse formålene.

93 For å oppfylle formålene i nr. 91 skal et foretak minst opplyse om følgende for hver klasse av eiendeler og forpliktelser (se nr. 94 for opplysninger om fastsetting av egnede klasser av eiendeler og forpliktelser), målt til virkelig verdi (herunder målinger basert på virkelig verdi innenfor virkeområdet for denne IFRS), i balanseoppstillingen etter førstegangsinnregning:

- a) For gjentatte og ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi, den virkelige verdien ved slutten av rapporteringsperioden, og for ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi, grunnene til denne målingen. Gjentatte målinger av virkelig verdi av eiendeler eller forpliktelser er de målinger som andre IFRS-er krever eller tillater i balanseoppstillingen ved slutten av hver rapporteringsperiode. Ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi av eiendeler eller forpliktelser er målinger som andre IFRS-er krever eller tillater i balanseoppstillingen under særlige omstendigheter (f. eks. når et foretak måler en eiendel holdt for salg til virkelig verdi minus salgsutgifter i samsvar med IFRS 5: «Anleggsmidler holdt for salg og utviklet virksomhet» fordi eiendelens virkelige verdi minus salgsutgifter er mindre enn dens balanseførte verdi).
- b) For gjentatte og ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi, det nivået innenfor hierarkiet for virkelig verdi der målingene av virkelig verdi i sin helhet er kategorisert (nivå 1, 2 eller 3).
- c) For eiendeler og forpliktelser holdt ved slutten av rapporteringsperioden som blir målt til virkelig verdi på gjentatt grunnlag, beløpene for alle overføringer mellom nivå 1 og nivå 2 i hierarkiet for virkelig verdi, grunnene til disse overføringene og foretakets prinsipper for å fastsette når overføringer mellom de ulike nivåene anses for å ha skjedd (se nr. 95). Det skal opplyses om overføringer til hver enkelt nivå og diskuteres atskilt fra overføringer fra hvert enkelt nivå.
- d) For gjentatte og ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 2 og 3 i hierarkiet for virkelig verdi, en beskrivelse av den eller de verdsettingsmetodene og de inndata som ble benyttet ved målingen av virkelig verdi. Dersom det foreligger en endring i verdsettingsmetode (f.eks. en endring fra markedsmetoden til resultatmetoden eller bruk av en annen verdsettingsmetode), skal foretaket opplyse om dette og begrunne endringen. For målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi skal et foretak gi kvantitative opplysninger om de betydelige ikke-observerbare inndataene som ble benyttet ved målingen av virkelig verdi. Det kreves ikke at et foretak skal lage kvantitative opplysninger for å overholde dette opplysningskravet dersom kvantitative ikke-observerbare inndata ikke er utviklet av foretaket når det måler virkelig verdi (f.eks. når et foretak bruker priser fra tidligere transaksjoner eller prisinformasjon fra tredjemann uten noen justering). Når et foretak gir slike opplysninger, kan det imidlertid ikke overse kvantitative ikke-observerbare inndata som er betydelige for målingen av virkelig verdi og er rimelig tilgjengelige for foretaket.

- e) For gjentatte målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi, en avstemming av åpningssaldo og sluttsaldo, med separat opplysning om endringer i perioden som er henførbare til
- i) periodens samlede gevinster eller tap innregnet i resultatet, samt den eller de postene i resultatet der slike gevinster eller tap er innregnet,
 - ii) periodens samlede gevinster eller tap innregnet i andre inntekter og kostnader, og den eller de postene i andre inntekter og kostnader der slike gevinster eller tap er innregnet,
 - iii) kjøp, salg, emisjoner og oppgjør (separat opplysning om hver type av endringer),
 - iv) beløpene for alle overføringene til eller fra nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi, grunnene til disse overføringene og foretakets prinsipp for å fastsette når overføringer mellom nivåer anses for å ha skjedd (se nr. 95). Overføringer til nivå 3 skal opplyses om og diskuteres atskilt fra overføringer fra nivå 3.
- f) For gjentatte målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi, beløpet i periodens samlede gevinster eller tap i bokstav e) i) som er inkludert i resultatet, og som er henførbart til endringen i urealiserte gevinster eller tap knyttet til disse eiendelene og forpliktelsene som holdes ved slutten av utløpet av rapporteringsperioden, samt den eller de postene i resultatet der slike urealiserte gevinster eller tap er innregnet.
- g) For gjentatte og ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi, en beskrivelse av de verdsettingsmetodene som benyttes av foretaket (herunder for eksempel hvordan et foretak fastsetter sine verdsettingsprinsipper og -prosedyrer og analyserer endringer i målinger av virkelig verdi fra periode til periode).
- h) For gjentatte målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi:
- i) For alle slike målinger, en forklarende beskrivelse av følsomheten av målingen av virkelig verdi for endringer i ikke-observerbare inndata dersom en endring i disse inndataene til et annet beløp vil kunne føre til en betydelig høyere eller lavere måling av virkelig verdi. Dersom det er innbyrdes forbindelser mellom slike inndata og andre ikke-observerbare inndata som ble benyttet i målingen av virkelig verdi, skal et foretak også gi en beskrivelse av disse innbyrdes forholdene og av hvordan de vil kunne forstørre eller forminske virkningen av endringer i de ikke-observerbare inndataene ved målingen av virkelig verdi. For å overholde dette opplysningskravet, skal den forklarende beskrivelsen av følsomheten for endringer i ikke-observerbare inndata minst omfatte de ikke-observerbare inndataene som det blir opplyst om når foretaket skal overholde bokstav d).
 - ii) For finansielle eiendeler og finansielle forpliktelser, dersom en endring av en eller flere av de ikke-observerbare inndataene for med rimelighet å kunne gjenspeile alternative forutsetninger ville medføre vesentlige endringer i virkelig verdi, skal et foretak opplyse om dette samt om virkningene av disse endringene. Foretaket skal opplyse om hvordan virkningen av en endring for å gjenspeile en rimelig alternativ forutsetning ble beregnet. For dette formål skal betydningen bedømmes med hensyn til resultatet og de samlede eiendelene eller forpliktelsene, eller, når endringer i virkelig verdi blir innregnet i andre inntekter og kostnader, samlet egenkapital.
 - i) For gjentatte og ikke-gjentatte målinger av virkelig verdi, dersom den best mulige bruken av en ikke-finansiell eiendel skiller seg fra dens nåværende bruk, skal et foretak opplyse om dette og hvorfor den ikke-finansielle eiendelen blir brukt på en måte som skiller seg fra dens best mulige bruk.

94 Et foretak skal fastsette hensiktsmessige klasser av eiendeler og forpliktelser på grunnlag av

- a) arten av, egenskapene til og risikoen ved eiendelen eller forpliktelsen, og
- b) nivået i hierarkiet for virkelig verdi der målingen av virkelig verdi er kategorisert.

Antallet klasser kan måtte være større for målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi fordi disse målingene har en større grad av usikkerhet og subjektivitet. Fastsetting av hensiktsmessige klasser av eiendeler og forpliktelser som opplysninger om målinger av virkelig verdi bør gis for, krever skjønn. En klasse av eiendeler og forpliktelser vil ofte kreve større utskilling enn de postene som presenteres i balanseoppstillingen. Et foretak skal imidlertid gi tilstrekkelig informasjon til at det er mulig å foreta en avstemming av postene som presenteres i balanseoppstillingen. Dersom en annen IFRS angir klassen for en eiendel eller en forpliktelse, kan et foretak bruke denne klassen når det gir de opplysningene som kreves i denne IFRS-en dersom vedkommende klasse oppfyller kravene i dette nummer.

- 95 Et foretak skal opplyse om og konsekvent følge sine prinsipper for avgjørelser om når overføringer mellom nivåer i hierarkiet for virkelig verdi anses for å ha skjedd, i samsvar med nr. 93 c) og e) iv). Prinsippet for tidspunktet for innregning av overføringer skal være det samme for overføringer til de aktuelle nivåene som for overføringer ut av nivåene. Eksempler på prinsipper for å avgjøre tidspunktet for overføringer omfatter
- a) datoen for hendelsen eller endringen i omstendigheter som var årsak til overføringen,
 - b) begynnelsen av rapporteringsperioden,
 - c) slutten av rapporteringsperioden.
- 96 Dersom et foretak foretar en regnskapsmessig prinsippbeslutning om å benytte unntaket i nr. 48, skal det opplyse om dette.
- 97 For hver klasse av eiendeler og forpliktelser som ikke måles til virkelig verdi i balanseoppstillingen, men der det opplyses om virkelig verdi, skal et foretak gi de opplysningene som kreves av nr. 93 b), d) og i). Et foretak er imidlertid ikke pålagt å gi de kvantitative opplysningene om betydelige ikke-observerbare inndata som er benyttet i målinger av virkelig verdi kategorisert på nivå 3 i hierarkiet for virkelig verdi slik det kreves av nr. 93 d). For slike eiendeler og forpliktelser er det ikke påkrevd at et foretak gir de andre opplysningene som kreves av denne IFRS.
- 98 Når det gjelder en forpliktelse målt til virkelig verdi og utstedt med en tredjemanns kredittforbedring som ikke kan skiller fra forpliktelsen, skal en utsteder opplyse om at det foreligger en slik kredittforbedring og om dette gjenspeiles i målingen av forpliktelsens virkelige verdi.
- 99 Et foretak skal presentere de kvantitative opplysningene som kreves av denne IFRS i tabellform, med mindre et annet format er mer hensiktsmessig.

Vedlegg A

Definisjoner

Dette vedlegg er en integrert del av denne IFRS.

Aktivt marked	Et marked der transaksjoner for eiendelen eller forpliktelsen finner sted med tilstrekkelig hyppighet og volum til å gi løpende prisinformasjon.
Kostprismetode	En verdsettingsmetode som gjenspeiler det beløpet som for øyeblikket ville vært nødvendig for å erstatte en eiendels funksjon (ofte kalt «gjeldende gjenskaffelseskost»).
Inngangspris	Den pris som betales for å anskaffe en eiendel eller mottas for å påta seg en forpliktelse i en transaksjon.
Utgangspris	Den pris som ville bli mottatt ved salg av en eiendel eller betalt for å overføre en forpliktelse.
Forventet kontantstrøm	Det sannsynlighetsvurderte gjennomsnittet (dvs. middelverdien av fordelingen) av mulige framtidige kontantstrømmer.
Virkelig verdi	Den pris som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for å overføre en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet.
Best mulig bruk	Markedsdeltakeres bruk av en ikke-finansiell eiendel som vil optimalisere verdien av eiendelen eller gruppen av eiendeler og forpliktelser (f.eks. en virksomhet) der eiendelen vil bli benyttet.
Resultatmetode	Verdsettingsmetoder for konvertering av framtidige beløp (f.eks. kontantstrømmer eller inntekter og kostnader) til et enkelt (dvs. diskontert) nåbeløp. Målingen av virkelig verdi fastsettes på grunnlag av den verdien som blir indikert av gjeldende markedsforventninger om disse framtidige beløpene.

Inndata	<p>De forutsetningene som markedsdeltakere vil benytte ved prising av eiendelen eller forpliktelsen, herunder forutsetninger om risiko, for eksempel</p> <ol style="list-style-type: none">den iboende risikoen knyttet til en bestemt verdsettingsmetode som benyttes til å måle virkelig verdi (for eksempel en prissettingsmodell), ogden iboende risikoen knyttet til inndataene for verdsettingsmetoden. <p>Inndata kan være observerbare eller ikke-observerbare.</p>
Inndata på nivå 1	<p>Noterte priser (ikke justerte) i aktive markeder for identiske eiendeler eller forpliktelser som foretaket kan få tilgang til på måletidspunktet.</p>
Inndata på nivå 2	<p>Andre inndata enn noterte priser som omfattes av nivå 1, som er observerbare for eiendelen eller forpliktelsen, enten direkte eller indirekte.</p>
Inndata på nivå 3	<p>Ikke-observerbare inndata for eiendelen eller forpliktelsen.</p>
Markedsmetode	<p>En verdsettingsmetode som benytter priser og annen relevant informasjon som blir generert av markedstransaksjoner som omfatter identiske eller sammenlignbare (dvs. lignende) eiendeler, forpliktelser eller en gruppe av eiendeler og forpliktelser, for eksempel en virksomhet.</p>
Markedsbekreftede inndata	<p>Inndata som i hovedsak er utledet fra eller bekreftet av observerbare markedsdata ved korrelasjoner eller på andre måter.</p>
Markedsdeltakere	<p>Kjøpere og selgere i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for eiendelen eller forpliktelsen som har alle følgende egenskaper:</p> <ol style="list-style-type: none">De er uavhengige av hverandre, dvs. de er ikke nærstående parter som definert i IAS 24, selv om prisen i en transaksjon mellom nærstående parter kan benyttes som inndata for en måling av virkelig verdi dersom foretaket har dokumentasjon på at transaksjonen ble inngått på markedsvilkår.De er velinformerte, har en rimelig forståelse av eiendelen eller forpliktelsen og transaksjonen og benytter all tilgjengelig informasjon, herunder informasjon som kan være framkommet ved behørlige anstrengelser som er vanlige og i samsvar med praksis.De er i stand til å inngå i en transaksjon om eiendelen eller forpliktelsen.De er villige til å inngå i en transaksjon om eiendelen eller forpliktelsen, dvs. de er motivert, men ikke tvunget eller på annen måte tilskyndet til dette.
Mest fordelaktige marked	<p>Det markedet som gir det største beløpet som vil kunne mottas for å selge eiendelen eller gir det minste beløpet som vil kunne betales for å overføre forpliktelsen, etter at det er tatt hensyn til transaksjonsutgifter og transportutgifter.</p>
Risiko for manglende oppfyllelse	<p>Risikoen for at et foretak ikke vil oppfylle en plikt. Risiko for manglende oppfyllelse omfatter, men er ikke nødvendigvis begrenset til, foretakets egen kredittrisiko.</p>
Observerbare inndata	<p>Inndata som er utviklet ved hjelp av markedsdata, for eksempel offentlig tilgjengelig informasjon om faktiske hendelser eller transaksjoner, og som gjenspeiler forutsetninger som markedsdeltakere vil kunne benytte når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen.</p>

Velordnet transaksjon	En transaksjon som forutsetter eksponering for markedet i en periode før måletidspunktet for å tillate markedsaktiviteter som er vanlige og normale for transaksjoner som omfatter slike eiendeler eller forpliktelser; det er ikke en tvungen transaksjon (f.eks. en tvungen likvidering eller et nødssalg).
Hovedmarked	Markedet med det største volumet og det høyeste aktivitetsnivået for eiendelen eller forpliktelsen.
Risikopremie	Kompensasjon som søkes av markedsdeltakere som ikke er villige til å løpe en risiko ved å påta seg den iboende usikkerheten i kontantstrømmene til en eiendel eller en forpliktelse. Også kalt «risikojustering».
Transaksjonsutgifter	Utgifter ved salg av en eiendel eller overføring av en forpliktelse i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for eiendelen eller forpliktelsen, som er direkte henførbare til avhendingen av eiendelen eller overføringen av forpliktelsen og oppfyller begge følgende kriterier: a) De er en direkte følge av og er grunnleggende for vedkommende transaksjon. b) Foretaket ville ikke ha pådratt seg disse utgiftene dersom beslutningen om å selge eiendelen eller overføre forpliktelsen ikke var blitt tatt (tilsvarende salgsutgifter som definert i IFRS 5).
Transportutgifter	De utgifter som vil påløpe ved transport av en eiendel fra dens nåværende sted til dens hovedmarked (eller mest fordelaktige marked).
Måleenhet	Nivået som en eiendel eller en forpliktelse blir samlet i eller delt opp i, i en IFRS for innregningsformål.
Ikke-observerbare inndata	Inndata som det ikke foreligger tilgjengelige markedsdata for, og som blir utviklet ved hjelp av beste tilgjengelige informasjon om de forutsetningene som markedsdeltakere vil kunne benytte ved prising av eiendelen eller forpliktelsen.

Vedlegg B

Veiledning i anvendelse

Dette vedlegg er en integrert del av denne IFRS. Det beskriver anvendelsen av nr. 1-99 og har samme rettslige status og samme rettsvirkning som de andre delene av denne IFRS.

B1 Det skjønn som anvendes i ulike verdsettingssituasjoner, kan være forskjellig. Dette vedlegget beskriver de formene for skjønn som kan komme til anvendelse når et foretak måler virkelig verdi i ulike verdsettingssituasjoner.

METODEN FOR MÅLING AV VIRKELIG VERDI

B2 Formålet med måling til virkelig verdi er å estimere den prisen som en velordnet transaksjon om salg av eiendelen eller overføring av forpliktelsen ville ha funnet sted til mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold. En måling av virkelig verdi krever at et foretak fastsetter samtlige av de følgende forhold:

- den bestemte eiendelen eller forpliktelsen som er gjenstand for målingen (i samsvar med dens måleenhet),
- for en ikke-finansiell eiendel, den grunnleggende forutsetningen for verdsetting som er hensiktsmessig for målingen (i samsvar med dens best mulige bruk),
- hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for eiendelen eller forpliktelsen,
- den eller de verdsettingsmetodene som er egnet for målingen, under hensyn til tilgjengeligheten av data som det kan utvikles inndata for, og som representerer de forutsetningene som markedsdeltakere ville benytte når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen, samt nivået i hierarkiet for virkelig verdi der inndataene er kategorisert.

GRUNNLEGGENDE PRINSIPP FOR VERDSETTING AV IKKE-FINANSIELLE EIENDELER (NR. 31–33)

B3 Ved måling av virkelig verdi for en ikke-finansiell eiendel som benyttes i kombinasjon med andre eiendeler som en gruppe (installert eller på annen måte konfigurert for bruk) eller i kombinasjon med andre eiendeler og forpliktelser (f.eks. en virksomhet), avhenger virkningen av det grunnleggende prinsippet for verdsetting av omstendighetene. Eksempler:

- a) Eiendelens virkelige verdi kan være den samme uansett om eiendelen blir brukt på frittstående grunnlag eller i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser. Dette kan være tilfellet dersom eiendelen er en virksomhet som markedsdeltakere ville fortsette å drive. I så fall vil transaksjonen involvere verdsetting av virksomheten i sin helhet. Bruken av eiendelene som en gruppe i en løpende virksomhet vil generere synergier som vil være tilgjengelig for markedsdeltakere (dvs. synergier for markedsdeltakere som derfor bør påvirke eiendelens virkelige verdi enten på frittstående grunnlag eller i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser).
- b) Bruken av en eiendel i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser kan være innarbeidet i målingen av virkelig verdi gjennom justeringer av verdien på eiendelen brukt på frittstående grunnlag. Dette kan være tilfellet dersom eiendelen er en maskin, og målingen av virkelig verdi blir fastsatt ved hjelp av en observert pris for en tilsvarende maskin (som ikke er installert eller på annen måte konfigurert for bruk), justert for transport- og installasjonsutgifter slik at målingen av virkelig verdi gjenspeiler nåværende tilstand og plassering av maskinen (som er installert og konfigurert for bruk).
- c) Bruken av en eiendel i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser kan være innarbeidet i målingen av virkelig verdi gjennom markedsdeltakeres forutsetninger som benyttes til å måle eiendelens virkelige verdi. Dersom eiendelen for eksempel er en beholdning av produkter i arbeid som er unik, og markedsdeltakere ville konvertere beholdningen til ferdige produkter, vil forutsetningen for beholdningens virkelige verdi være at markedsdeltakere har anskaffet eller vil anskaffe alt spesialisert maskineri som er nødvendig for å konvertere beholdningen til ferdige produkter.
- d) Bruken av en eiendel i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser kan være innarbeidet i den verdsettingsmetoden som benyttes til å måle eiendelens virkelige verdi. Dette kan være tilfellet ved bruk av overskuddsvurderingsmetoden for flere perioder til å måle den virkelige verdien av en immateriell eiendel, fordi denne verdsettingsmetoden særlig tar hensyn til bidraget fra eventuelle komplementære eiendeler og de tilknyttede forpliktelsene i gruppen der en slik immateriell eiendel ville bli benyttet.
- e) I mer begrensede situasjoner, som når et foretak bruker en eiendel innenfor en gruppe av eiendeler, kan foretaket måle eiendelen til et beløp som er tilnærmet lik dens virkelige verdi når det fordeler den virkelige verdien av gruppen av eiendeler på de enkelte eiendelene i gruppen. Dette kan være tilfellet dersom verdsettingen involverer fast eiendom, og den virkelige verdien av forbedret eiendom (dvs. en eiendelsgruppe) blir fordelt på eiendelens ulike bestanddeler (for eksempel tomten og forbedringene).

VIRKELIGE VERDI VED FØRSTEGANGSINNREGNING (NR. 57–60)

B4 Når det skal avgjøres om virkelig verdi ved førstegangsinnregning er lik transaksjonsprisen, skal et foretak ta hensyn til faktorer som er spesifikke for transaksjonen og for eiendelen eller forpliktelsen. Det kan for eksempel være at transaksjonsprisen ikke representerer den virkelige verdien av en eiendel eller en forpliktelse ved førstegangsinnregning dersom noen av følgende forhold foreligger:

- a) Transaksjonen finner sted mellom nærstående parter, selv om prisen i en transaksjon mellom nærstående parter kan benyttes som inndata i en måling av virkelig verdi dersom foretaket har dokumentasjon på at transaksjonen ble inngått på markedets vilkår.
- b) Transaksjonen finner sted under tvang, eller selgeren blir tvunget til å akseptere prisen i transaksjonen. Dette kan for eksempel være tilfellet dersom selgeren opplever økonomiske vanskeligheter.
- c) Måleenheten som representeres av transaksjonsprisen, er forskjellig fra måleenheten for eiendelen eller forpliktelsen målt til virkelig verdi. Dette kan for eksempel være tilfellet dersom eiendelen eller forpliktelsen målt til virkelig verdi bare er ett av elementene i transaksjonen (f.eks. i en virksomhetssammenslutning), og transaksjonen ikke omfatter angitte rettigheter og privilegier som måles separat i samsvar med en annen IFRS, eller transaksjonsprisen omfatter transaksjonskostnader.
- d) Markedet der transaksjonen finner sted er forskjellig fra hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet). Disse markedene kan for eksempel være forskjellige dersom foretaket er en forhandler som inngår transaksjoner med kunder i detaljmarkedet, mens hovedmarkedet (eller mest fordelaktige markedet) for utgangstransaksjonen er med andre forhandlere i forhandlermarkedet.

VERDSETTINGSMETODER (NR. 61–66)

Markedsmetoden

- B5 Markedsmetoden benytter priser og annen relevant informasjon som blir generert av markedstransaksjoner som omfatter identiske eller sammenlignbare (dvs. lignende) eiendeler, forpliktelser eller en gruppe av eiendeler og forpliktelser, for eksempel en virksomhet.
- B6 Verdsettingsmetoder som svarer til markedsmetoden, bruker ofte markedsmultipler utledet fra et sett av sammenlignbare markedssatser. Multipler kan være i områder med en ulik multiplere for hver sammenlignbare markedssats. Valget av hensiktsmessig multiplere innenfor området krever skjønn, idet det tas hensyn til kvalitative og kvantitative faktorer som er spesifikke for målingen.
- B7 Verdsettingsmetoder som svarer til markedsmetoden omfatter matriseprising. Matriseprising er en matematisk metode som i hovedsak benyttes til å verdsette enkelte typer finansielle instrumenter, for eksempel obligasjoner, uten å støtte seg utelukkende på noterte priser for de spesifikke verdipapirene, men i stedet støtte seg på verdipapirenes forhold til andre referansenoterte verdipapir.

Kostprismetoden

- B8 Kostprismetoden gjenspeiler det beløpet som for øyeblikket ville vært nødvendig for å erstatte en eiendels funksjon (ofte kalt «gjeldende gjenanskaffelseskost»).
- B9 Fra perspektivet til en markedsdeltakende selger er den pris som ville mottas for eiendelen, basert på anskaffelseskost for en markedsdeltakende kjøper for å anskaffe eller framstille en erstatningseiendel av sammenlignbar nytte, justert for ukurans. Dette er fordi en markedsdeltakende kjøper ikke vil betale mer for en eiendel enn det beløpet som denne vil kunne erstatte funksjonen til vedkommende eiendel for. Ukurans omfatter fysisk forringelse, funksjonell (teknologisk) ukurans og økonomisk (ekstern) ukurans, og er et videre begrep enn avskrivning for finansielle rapporteringsformål (en fordeling av historisk kost) eller skattemessige formål (ved hjelp av nærmere angitte brukslevetider). I mange tilfeller benyttes metoden for gjeldende gjenanskaffelseskost til å måle den virkelige verdien av materielle eiendeler som brukes i kombinasjon med andre eiendeler eller med andre eiendeler og forpliktelser.

Resultatmetoden

- B10 Resultatmetoden konverterer framtidige beløp (f.eks. kontantstrømmer eller inntekter og kostnader) til et enkelt (dvs. diskontert) nåbeløp. Når resultatmetoden benyttes, gjenspeiler målingen av virkelig verdi gjeldende markedsforventninger om disse framtidige beløpene.
- B11 Disse verdsettingsmetodene omfatter for eksempel følgende:
- nåverdimetoder (se nr. B12–B30),
 - opsjonsprisinde modeller, for eksempel Black-Scholes-Merton-formelen eller en binomial modell (dvs. en gittermodell), som omfatter nåverdimetoder og gjenspeiler både tidsverdien og egenverdien til en opsjon, og
 - overskuddsvurderingsmetoden for flere perioder, som benyttes til å måle den virkelige verdien av enkelte immaterielle eiendeler.

Nåverdimetoder

- B12 B13–B30 beskriver bruken av nåverdimetoder for måling av virkelig verdi. Der fokuseres det på en metode for diskonteringsrentejustering og en metode for forventet kontantstrøm (forventet nåverdi). Der fastsettes det verken bruk av en enkelt spesifikk nåverdimetode eller en begrensning på bruken av nåverdimetoder for måling av virkelig verdi for de metodene som tas opp. Nåverdimetoden som brukes til måling av virkelig verdi, vil avhenge av fakta og omstendigheter som er spesifikke for den eiendelen eller forpliktelsen som måles (f.eks. om priser for sammenlignbare eiendeler eller forpliktelser kan observeres i markedet) og tilgjengeligheten av tilstrekkelige data.

Bestanddelene i en nåverdimåling

- B13 Nåverdien (dvs. en anvendelse av resultatmetoden) er et verktøy som benyttes til å knytte framtidige beløp (f.eks. kontantstrømmer eller verdier) til et nåbeløp ved hjelp av en diskonteringsrente. En måling av virkelig verdi av en eiendel eller en forpliktelse ved hjelp av en nåverdimetode fanger opp alle de følgende elementer fra markedsdeltakeres perspektiv på måletidspunktet:
- et estimat av framtidige kontantstrømmer for eiendelen eller forpliktelsen som måles,

- b) forventninger om mulige variasjoner i beløpet og tidspunktet for kontantstrømmene som representerer den iboende usikkerheten i kontantstrømmene,
- c) pengenes tidsverdi, representert ved renten på risikofrie monetære eiendeler som har forfall, eller varighet som sammenfaller med den perioden som omfattes av kontantstrømmene og verken utgjør usikkerhet med hensyn til tidspunkt eller risiko for mislighold for innehaveren (dvs. en risikofri rente),
- d) prisen for å bære den iboende usikkerheten i kontantstrømmene (dvs. risikopremie),
- e) andre faktorer som markedsdeltakere ville tatt hensyn til under omstendighetene,
- f) for en forpliktelse, risikoen for manglende oppfyllelse knyttet til vedkommende forpliktelse, herunder foretakets (dvs. debitors) egen kredittrisiko.

Generelle prinsipper

B14 Nåverdimetoder er forskjellige når det gjelder hvordan de fanger opp elementene i B13. Alle de følgende generelle prinsippene styrer imidlertid anvendelsen av alle nåverdimetoder som benyttes til måling av virkelig verdi:

- a) Kontantstrømmer og diskonteringsrenter bør gjenspeile forutsetninger som markedsdeltakere legger til grunn når de prissetter eiendelen eller forpliktelsen.
- b) Kontantstrømmer og diskonteringsrenter bør bare ta hensyn til de faktorer som er henførbare til eiendelen eller forpliktelsen som måles.
- c) For å unngå dobbeltregning eller utelatelse av virkningene av risikofaktorer, bør diskonteringsrenter gjenspeile de forutsetningene som svarer til dem som er knyttet til kontantstrømmene. En diskonteringsrente som for eksempel gjenspeiler usikkerheten i forventninger om framtidige mislighold, er hensiktsmessig dersom den benytter kontraksregulerte kontantstrømmer for et lån (dvs. en metode for diskonteringsrentejustering). Denne samme satsen bør ikke benyttes dersom det benyttes forventede (dvs. sannsynlighetsvurderte) kontantstrømmer (dvs. en forventet nåverdimetode), fordi de forventede kontantstrømmene allerede gjenspeiler forutsetninger om usikkerheten i framtidige mislighold; i stedet bør det benyttes en diskonteringsrente som er i samsvar med den iboende risikoen i de forventede kontantstrømmene.
- d) Forutsetninger om kontantstrømmer og diskonteringsrenter bør være internt konsekvente. Nominelle kontantstrømmer, som omfatter virkningen av inflasjon, bør for eksempel diskonteres til en rente som omfatter virkningen av inflasjon. Den nominelle risikofrie renten inkluderer virkningen av inflasjon. Virkelige kontantstrømmer, som ikke omfatter virkningen av inflasjon, bør diskonteres til en rente som ikke omfatter virkningen av inflasjon. Likedan bør kontantstrømmer etter skatt diskonteres ved hjelp av en diskonteringsrente etter skatt. Kontantstrømmer før skatt bør diskonteres til en rente som er i samsvar med disse kontantstrømmene.
- e) Diskonteringsrenter bør være i samsvar med de underliggende økonomiske faktorene for den valutaen som kontantstrømmene er uttrykt i.

Risiko og usikkerhet

B15 En måling av virkelig verdi som benytter nåverdimetoder, foretas under usikre forhold fordi kontantstrømmene som benyttes, er estimater heller enn kjente beløp. I mange tilfeller er både beløpet og tidspunktet for kontantstrømmene usikkert. Selv kontraksregulerte beløp, for eksempel betalinger på et lån, er usikre dersom det foreligger en risiko for mislighold.

B16 Markedsdeltakere generelt søker kompensasjon (dvs. en risikopremie) for å ta på seg den iboende usikkerheten i kontantstrømmene til en eiendel eller en forpliktelse. En måling av virkelig verdi bør omfatte en risikopremie som gjenspeiler det beløp som markedsdeltakere ville forlange som kompensasjon for den iboende usikkerheten i kontantstrømmene. Hvis ikke, ville ikke målingen representere virkelig verdi på en fyllestgjørende måte. I enkelte tilfeller kan det være vanskelig å fastsette den relevante risikopremien. Vanskelighetsgraden alene er imidlertid ikke tilstrekkelig grunn til å utelukke en risikopremie.

B17 Nåverdimetoder er forskjellige når det gjelder hvordan de justerer for risiko og i typen av kontantstrømmer som de benytter. Eksempler:

- a) Metoden for diskonteringsrentejustering (se nr. B18–B22) benytter en risikojustert diskonteringsrente og kontraksregulerte, lovede eller mest sannsynlige kontantstrømmer.

- b) Metode 1 for forventet nåverdi (se nr. B25) benytter risikostjusterte forventede kontantstrømmer og en risikofri rente.
- c) Metode 2 for forventet nåverdi (se nr. B26) benytter forventede kontantstrømmer som ikke er risikostjustert, og en diskonteringsrente justert, til å inkludere den risikopremien som markedsdeltakere krever. Denne renten er forskjellig fra den renten som benyttes i metoden for diskonteringsrentejustering.

Metoden for diskonteringsrentejustering

- B18 Metoden for diskonteringsrentejustering benytter et enkelt sett av kontantstrømmer fra området av mulige estimerte beløp, enten dette er kontraktsregulert eller lovet (som er tilfellet for en obligasjon), eller mest sannsynlige kontantstrømmer. I alle tilfeller er disse kontantstrømmene betinget av nærmere angitte hendelser (f.eks. er kontraktsregulerte eller lovede kontantstrømmer for en obligasjon betinget av hendelsen ved at det ikke foreligger mislighold fra debtors side). Diskonteringsrenten som benyttes i metoden for diskonteringsrentejustering, er utledet fra observerte avkastninger for sammenlignbare eiendeler eller forpliktelser som handles i markedet. Likedan blir de kontraktsregulerte, lovede eller mest sannsynlige kontantstrømmene diskontert til en observert eller estimert markedsrente for slike betingede kontantstrømmer (dvs. en markedsavkastning).
- B19 Metoden for diskonteringsrentejustering krever en analyse av markedsdata for sammenlignbare eiendeler eller forpliktelser. Sammenlignbarhet fastsettes ved å vurdere arten av kontantstrømmer (f.eks. om kontantstrømmene er kontraktsregulerte eller ikke-kontraktsregulerte, og med sannsynlighet vil reagere likt på endringer i økonomiske forhold), samt andre faktorer (f.eks. kredittverdighet, sikkerhet, varighet, restriktive vilkår og likviditet). Alternativt, dersom en enkelt sammenlignbar eiendel eller forpliktelse ikke på en god måte gjenspeiler den iboende risikoen i kontantstrømmene til eiendelen eller forpliktelsen som måles, kan det være mulig å utlede en diskonteringsrente ved hjelp av data for flere sammenlignbare eiendeler eller forpliktelser sammen med den risikofrie rentekurven (dvs. ved hjelp av en «tilleggsmetode»).
- B20 For å illustrere en «tilleggsmetode» forutsettes det at eiendel A er en kontraktsregulert rett til å motta VE 800⁽¹⁾ om ett år (dvs. det er ingen usikkerhet med hensyn til tidspunktet). Det er et etablert marked for sammenlignbare eiendeler, og informasjon om disse eiendelene, herunder prisinformasjon, er tilgjengelig. Disse sammenlignbare eiendelene har følgende egenskaper:
- a) Eiendel B er en kontraktsregulert rett til å motta VE 1 200 om ett år, og har en markedspris på VE 1 083. Dermed er den innforståtte årlige avkastningen (dvs. en ettårig markedsavkastning) lik 10,8 prosent $[(VE\ 1\ 200/VE\ 1\ 083) - 1]$.
- b) Eiendel C er en kontraktsregulert rett til å motta VE 700 om to år og har en markedspris på VE 566. Dermed er den innforståtte årlige avkastningen (dvs. en toårig markedsavkastning) lik 11,2 prosent $[(VE\ 700/VE\ 566) - 1]$.
- c) Alle de tre eiendelene er sammenlignbare med hensyn til risiko (dvs. spredning av mulige utbytte og kreditt).
- B21 På grunnlag av tidspunktet for de kontraktsregulerte betalingene som skal mottas for eiendel A i forhold til tidspunktet for eiendel B og eiendel C (dvs. ett år for eiendel B i forhold til to år for eiendel C), blir eiendel B ansett for å være mer sammenlignbar med eiendel A. Med den kontraktsregulerte betalingen som skal mottas for eiendel A (VE 800) og den ettårige markedsrenten utledet fra eiendel B (10,8 prosent), er den virkelige verdien av eiendel A lik VE 722 (VE 800/1,108). Alternativt og i mangel av tilgjengelig markedsinformasjon for eiendel B, kan den ettårige markedsrenten utledes fra eiendel C ved hjelp av tilleggsmetoden. I så fall vil den toårige markedsrenten som indikeres av eiendel C (11,2 prosent), bli justert til en ettårig markedsrente ved hjelp av terminstrukturen til den risikofrie rentekurven. Ytterligere informasjon og analyse kan være nødvendig for å avgjøre om risikopremiene for ettårige og toårige eiendeler er de samme. Dersom det fastsettes at risikopremiene for ettårige og toårige eiendeler ikke er de samme, vil den toårige markedsavkastningen bli ytterligere justert for dette.
- B22 Når metoden for diskonteringsrentejustering blir anvendt på faste inn- eller utbetalinger, er justeringen for risiko som ligger i kontantstrømmene for eiendelen eller forpliktelsen som måles, inkludert i diskonteringsrenten. I noen anvendelser av metoden for diskonteringsrentejustering på kontantstrømmer som ikke er faste inn- eller utbetalinger, kan det være nødvendig med en justering av kontantstrømmene for å oppnå sammenlignbarhet med den observerte eiendelen eller forpliktelsen som diskonteringsrenten er utledet fra.

⁽¹⁾ I denne IFRS angis beløp i «valutaenheter» (VE).

Metoden for forventet nåverdi

B23 Metoden for forventet nåverdi bruker som utgangspunkt et sett av kontantstrømmer som representerer det sannsynlighetsvurderte gjennomsnittet av alle mulige framtidige kontantstrømmer (dvs. de forventede kontantstrømmene). Estimater som følger av dette, er identisk med forventet verdi, som statistisk sett er det veide gjennomsnittet av en separat vilkårlig variabels mulige verdier med de respektive mulige verdiene som vekt. Fordi alle mulige kontantstrømmer er sannsynlighetsvurderte, er den forventede kontantstrømmen som følger av dette, ikke betinget av at det foreligger en nærmere angitt hendelse (til forskjell fra de kontantstrømmene som benyttes i metoden for diskonteringsrentejustering).

B24 Når markedsdeltakere som ikke er villige til å løpe noen risiko, foretar en investeringsbeslutning, vil disse ta hensyn til den risiko som skiller de faktiske kontantstrømmene fra de forventede kontantstrømmene. Porteføljeteori skiller mellom to typer av risiko:

- a) usystematisk (spredt) risiko, som er den risiko som er spesifikk for en bestemt eiendel eller forpliktelse, og
- b) systematisk (ikke-spredt) risiko, som er den felles risikoen som en eiendel eller en forpliktelse deler med andre poster i en spredt portefølje.

Porteføljeteori hevder at i et marked i balanse vil markedsdeltakere bare kompenseres for å bære den systematiske risiko som ligger i kontantstrømmene. (I markeder som er ineffektive eller ikke i balanse kan andre former for avkastning eller kompensasjon være tilgjengelige.)

B25 Metode 1 for forventet nåverdi justerer de forventede kontantstrømmene til en eiendel for systematisk risiko (dvs. markedsrisiko) ved å trekke fra en kontrantrisiko-premie (dvs. risikojusterte forventede kontantstrømmer). Disse risikojusterte forventede kontantstrømmene representerer en sikkerhetsekvivalent kontantstrøm, som blir diskontert med en risikofri rente. En sikkerhetsekvivalent kontantstrøm viser til en forventet kontantstrøm (som definert), justert for risiko, slik at det for en markedsdeltaker er det samme om denne handler en bestemt kontantstrøm eller en forventet kontantstrøm. Dersom en markedsdeltaker for eksempel var villig til å handle en forventet kontantstrøm på VE 1 200 for en sikker kontantstrøm på VE 1 000, er VE 1 000 sikkerhetsekvivalenten til VE 1 200 (dvs. VE 200 ville representere kontrantrisiko-premien). I så fall vil det være det samme for markedsdeltakeren med hensyn til vedkommende eiendel.

B26 Til forskjell fra dette justerer metode 2 for forventet nåverdi for systematisk risiko (dvs. markedsrisiko) ved å anvende en risikopremie på den risikofrie renten. Dermed blir de forventede kontantstrømmene diskontert til en rente som svarer til en forventet rente tilknyttet sannsynlighetsvurderte kontantstrømmer (dvs. en forventet avkastning). Modeller som benyttes for prising av risikoutsatte eiendeler, for eksempel modellen for prissetting av finansielle eiendeler («Capital Asset Pricing Model»), kan benyttes til å estimere den forventede avkastningen. Fordi diskonteringsrenten som benyttes i metoden for diskonteringsrentejustering er en avkastning knyttet til betingede kontantstrømmer, er den sannsynligvis høyere enn diskonteringsrenten benyttet i metode 2 for forventet nåverdi, som er en forventet avkastning knyttet til forventede eller sannsynlighetsvurderte kontantstrømmer.

B27 For å illustrere metode 1 og 2 forutsettes det at en eiendel har forventede kontantstrømmer på VE 780 i ett år, fastsatt på grunnlag av de mulige kontantstrømmene og verdiene vist nedenfor. Den relevante risikofrie renten for kontantstrømmer med en tidshorisont på ett år er 5 prosent, og den systematiske risikopremien for en eiendel med samme risikoprofil er 3 prosent.

Mulige kontantstrømmer	Sannsynlighet	Sannsynlighetsvurderte kontantstrømmer
VE 500	15 %	VE 75
VE 800	60 %	VE 480
VE 900	25 %	VE 225
Forventede kontantstrømmer		VE 780

B28 I dette enkle eksemplet representerer de forventede kontantstrømmene (VE 780) det sannsynlighetsvurderte gjennomsnittet for de tre mulige utfallene. I mer realistiske situasjoner vil det kunne være mange mulige utfall. For å anvende metoden for forventet nåverdi er det ikke alltid nødvendig å ta hensyn til fordelingene av alle mulige kontantstrømmer ved hjelp av komplekse modeller og metoder. Det kan heller være mulig å utarbeide et begrenset antall separate scenarioer og mulige verdier som fanger opp en rekke mulige kontantstrømmer. Et foretak kan for eksempel bruke realiserte kontantstrømmer for en relevant tidligere periode, justert for endringer i omstendigheter som tilkommer senere (f.eks. endringer i eksterne faktorer, herunder økonomiske forhold eller markedsforhold, tendenser i industri og konkurranse samt endringer i interne faktorer som påvirker foretaket på en mer spesifikk måte), idet det tas hensyn til markedsdeltakeres forutsetninger.

B29 I teorien er nåverdien (dvs. den virkelige verdien) av eiendelens kontantstrømmer det samme om denne fastsettes ved hjelp av metode 1 eller metode 2, som vist nedenfor.

- a) Med metode 1 blir de forventede kontantstrømmene justert for systematisk risiko (dvs. markedsrisiko). I mangel av markedsopplysninger som direkte indikerer beløpet for risikojusteringen, kan en slik justering utledes av en modell for prissetting av eiendeler ved hjelp av begrepet sikkerhetsekvivalenter. Risikojusteringen (dvs. den kontante risikopremien på VE 22) vil for eksempel kunne fastsettes ved hjelp av den systematiske risikopremien på 3 prosent ($VE\ 780 - [VE\ 780 \times (1,05/1,08)]$), noe som fører til risikojusterte forventede kontantstrømmer på VE 758 ($VE\ 780 - VE\ 22$). VE 758 er sikkerhetsekvivalenten for VE 780, og blir diskontert med den risikofrie renten (5 prosent). Nåverdien (dvs. den virkelige verdien) av eiendelen er VE 722 ($VE\ 758/1,05$).
- b) Med metode 2 blir de forventede kontantstrømmene ikke justert for systematisk risiko (dvs. markedsrisiko). Justeringen for denne risikoen blir i stedet inkludert i diskonteringsrenten. Dermed blir de forventede kontantstrømmene diskontert med en forventet avkastning på 8 prosent (dvs. 5 prosents risikofri rente pluss 3 prosent systematisk risikopremie). Nåverdien (dvs. den virkelige verdien) av eiendelen er VE 722 ($VE\ 780/1,08$).

B30 Når det skal benyttes en metode for forventet nåverdi til å måle virkelig verdi, kan enten metode 1 eller metode 2 benyttes. Valget av metode 1 eller metode 2 vil avhenge av fakta og omstendigheter som er spesifikke for den eiendelen eller forpliktelsen som blir målt, i hvilket omfang tilstrekkelige data er tilgjengelige og det skjønn som blir anvendt.

ANVENDELSE AV NÅVERDIMETODER PÅ FORPLIKTELSER OG ET FORETAKS EGNE EGENKAPITALINSTRUMENTER SOM IKKE HOLDES AV ANDRE PARTER SOM EIENDELER (NR. 40 OG 41)

B31 Når det benyttes en nåverdimetode til å måle den virkelige verdien av en forpliktelse som ikke holdes av en annen part som en eiendel (f.eks. en stengningsforpliktelse), skal et foretak blant annet estimere de framtidige utgående kontantstrømmene som markedsdeltakere vil forvente å pådra seg ved å oppfylle plikten. Disse framtidige utgående kontantstrømmene skal omfatte markedsdeltakernes forventninger om kostnadene ved å oppfylle plikten og kompensasjonen som en markedsdeltaker ville kreve for å påta seg plikten. Slik kompensasjon omfatter den avkastningen som en markedsdeltaker ville kreve for å

- a) gå inn i virksomheten (dvs. verdien av å oppfylle plikten; f.eks. ved å benytte ressurser som kunne vært brukt på andre virksomheter), og
- b) påta seg risikoen tilknyttet plikten (dvs. en *risikopremie* som gjenspeiler den risiko som vil kunne skille de faktiske utgående kontantstrømmene fra de forventede utgående kontantstrømmene, se nr. B33.

B32 En ikke-finansiell forpliktelse inneholder for eksempel ikke noen kontraktsregulert avkastning, og det er ingen observerbar markedsrente for vedkommende forpliktelse. I noen tilfeller vil bestanddelene i avkastningen som markedsdeltakere ville kreve, ikke kunne skilles fra hverandre (f.eks. ved at det benyttes den prisen som en tredjepartsentreprenør ville benytte på fastprisbasis). I noen tilfeller må et foretak estimere disse bestanddelene separat (f.eks. ved at det benyttes den prisen som en tredjepartsentreprenør ville benytte på kost-pluss-grunnlag, fordi entreprenøren i dette tilfellet ikke vil bære risikoen for framtidige endringer i kostnader).

B33 Et foretak kan inkludere en risikopremie i målingen av virkelig verdi av en forpliktelse eller et foretaks eget egenkapitalinstrument som ikke holdes av en annen part som en eiendel på en av følgende måter:

- a) ved å justere kontantstrømmene (dvs. som en økning i beløpet for utgående kontantstrømmer), eller
- b) ved å justere den renten som benyttes til å diskontere de framtidige kontantstrømmene til deres nåverdi (dvs. som en reduksjon i diskonteringsrenten).

Et foretak skal påse at det ikke dobbeltregner eller utelater justeringer for risiko. Dersom de estimerte kontantstrømmene for eksempel økes for å ta hensyn til kompensasjonen for å påta seg risikoen tilknyttet plikten, bør diskonteringsrenten ikke justeres for å gjenspeile denne risikoen.

INNDATA FOR VERDSETTINGSMETODENE (NR. 67-71)

B34 Eksempler på markeder der inndata kan være observerbare for enkelte eiendeler og forpliktelser (f.eks. finansielle instrumenter) omfatter følgende:

- a) *Børsmarkeder*. I et børsmarked er sluttkurser både tilgjengelige og generelt representative for virkelig verdi. Et eksempel på et slik marked er London Stock Exchange.

- b) *Forhandlermarkeder*. I et forhandlermarked står forhandlere klare til å handle (enten kjøpe eller selge for egen regning), og sørger dermed for likviditet ved å bruke sin kapital til å inneha en beholdning av de postene som de utgjør et marked for. Typisk er kjøps- og salgspriser (som representerer henholdsvis den prisen som forhandleren er villig til å kjøpe for og den prisen som forhandleren er villig til å selge til), mer tilgjengelige enn sluttkurser. Markeder utenom børser (der prisene blir offentlig rapportert) er forhandlermarkeder. Forhandlermarkeder finnes også for enkelte andre eiendeler og forpliktelser, herunder enkelte finansielle instrumenter, råvarer og fysiske eiendeler (f.eks. brukt utstyr).
- c) *Meglermarkeder*. I et meglermarked forsøker meglere å finne kjøpere for selgere og omvendt, men står ikke klare til å handle for egen regning. Med andre ord, meglere bruker ikke av egen kapital til å holde en beholdning av det de utgjør et marked for. Megleren kjenner kjøps- og salgsprisene for de respektive partene, men hver part er typisk ikke klar over andre parters priskrav. Priser på gjennomførte transaksjoner er enkelte ganger tilgjengelige. Meglermarkeder omfatter elektroniske kommunikasjonsnettverk, der kjøps- og salgsordrer sammenstilles, samt markeder for kommersielle eiendommer og boligeiendommer.
- d) *Eier-til-eier-markeder*. I et eier-til-eier-marked blir transaksjoner, både nyopprettelser og videresalg, forhandlet uavhengig uten mellommenn. Det kan være lite offentlig tilgjengelig informasjon om disse transaksjonene.

HIERARKIET FOR VIRKELIG VERDI (NR. 72–90)

Inndata på nivå 2 (nr. 81-85)

B35 Eksempler på inndata på nivå 2 for særlige eiendeler og forpliktelser omfatter følgende:

- a) *Rentebytteavtale («interest rate swap») av typen «motta fast/betal variabel» («receive-fixed, pay-variable») basert på LIBORs (London Interbank Offered Rate) «swap»-rente*. Inndata på nivå 2 ville være LIBORs «swap»-rente dersom denne renten er observerbar i jevnlig noterte intervaller i praktisk talt hele rentebyttermen.
- b) *Rentebytteavtale («interest rate swap») av typen «motta fast/betal variabel» («receive-fixed, pay-variable») basert på en avkastningskurve uttrykt i en utenlandsk valuta*. Inndata på nivå 2 vil være «swap»-renten basert på en avkastningskurve uttrykt i en utenlandsk valuta som er observerbar i jevnlig noterte intervaller i praktisk talt hele rentebyttermen. Dette vil være tilfellet dersom rentebyttermen er 10 år, og denne renten er observerbar i jevnlig noterte intervaller i 9 år, forutsatt at en rimelig ekstrapolering av avkastningskurven for år 10 ikke vil være vesentlig for å måle virkelig verdi av hele rentebytteavtalen.
- c) *Rentebytteavtale ("interest rate swap") av typen "motta fast/betal variabel" ("receive-fixed, pay-variable") basert på en bestemt banks preferanserente*. Inndata på nivå 2 vil være bankens preferanserente utledet ved ekstrapolering dersom de ekstrapolerte verdiene bekreftes av observerbare markedsdata, for eksempel ved en korrelasjon med en rente som er observerbar i praktisk talt hele rentebyttermen.
- d) *Treårsopsjon på børshandlede aksjer*. Inndata på nivå 2 vil være den implisitte volatiliteten for aksjene, utledet ved ekstrapolering til år 3 dersom begge følgende vilkår foreligger:
- Priser for ettårige og toårige opsjoner på aksjene er observerbare.
 - Den ekstrapolerte implisitte volatiliteten på en treårig opsjon bekreftes av observerbare markedsdata for praktisk talt hele opsjonens løpetid.

I dette tilfellet vil den implisitte volatiliteten kunne utledes ved ekstrapolering fra den implisitte volatiliteten til de ettårige og toårige opsjonene på aksjene, og bekreftes av den implisitte volatiliteten for treårige opsjoner på sammenlignbare foretaks aksjer, forutsatt at det fastslås korrelasjon med de ettårige og toårige implisitte volatilitetene.

- e) *Lisensavtale*. For en lisensavtale som er anskaffet i en virksomhets sammenslutning og nylig ble forhandlet fram med en ikke-nærstående part av det overtatte foretaket (part i lisensavtalen), vil inndata på nivå 2 være royalty-renten i kontrakten med den ikke-nærstående parten ved inngåelsen av avtalen.

- f) *Beholdning av ferdige varer på et detaljsalgssted.* For en beholdning av ferdige varer som er anskaffet i en virksomhetssammenslutning, vil inndata på nivå 2 være enten en pris til kunder i et detaljmarked eller en pris til detaljister i et grossistmarked, justert for differanser mellom beholdningsvarens tilstand og plassering og de sammenlignbare (dvs. lignende) varene i beholdningen, slik at målingen av virkelig verdi gjenspeiler den pris som ville mottas i en transaksjon om salg av beholdningen til en annen detaljist som vil fullføre den nødvendige salgsinnsatsen. Begrepsmessig vil målingen av virkelig verdi være den samme, enten det foretas justeringer av en detaljistpris (ned) eller av en grossistpris (opp). Generelt bør den prisen som krever de minste subjektive justeringene, benyttes ved målingen av virkelig verdi.
- g) *Bygning som holdes og brukes.* Inndata på nivå 2 vil være den prisen per kvadratmeter for bygningen (en verdsettingsmultiplikator) utledet fra observerbare markedsdata, f.eks. multiplikatorer utledet fra priser i observerte transaksjoner som involverer sammenlignbare (dvs. lignende) bygninger på tilsvarende steder.
- h) *Kontantgenererende enhet.* Inndata på nivå 2 vil være en verdsettingsmultiplikator (f.eks. et multiplum av inntjening eller inntekter eller et tilsvarende mål på inntjening) avledet fra observerbare markedsdata, f.eks. multiplikatorer utledet fra priser i observerte transaksjoner som involverer sammenlignbare (dvs. lignende) virksomheter, idet det tas hensyn til drifts- og markedsfaktorer samt finansielle og ikke-finansielle faktorer.

Inndata på nivå 3 (nr. 86-90)

B36 Eksempler på inndata på nivå 3 for særlige eiendeler og forpliktelser omfatter følgende:

- a) *Valutabytteavtale med lang løpetid.* Inndata på nivå 3 vil være en rente i en bestemt valuta som ikke er observerbar og ikke kan bekreftes av observerbare markedsdata i jevnlig noterte intervaller eller på annen måte for praktisk talt hele terminen til valutabytteavtalen. Renten i en valutabytteavtale er de rentebyttesatsene som er beregnet ut fra de respektive statenes avkastningskurver.
- b) *Treårsopsjon på børshandlede aksjer.* Inndata på nivå 3 vil være historisk volatilitet, dvs. volatiliteten for aksjene utledet av aksjenes historisk priser. Historisk volatilitet representerer typisk ikke nåværende markedsdeltakeres forventninger om framtidig volatilitet, selv om dette er de eneste opplysningene som er tilgjengelig for å prissette en opsjon.
- c) *Rentebytteavtale.* Inndata på nivå 3 vil være en justering av en gjennomsnittlig konsensuspris (ikke-bindende) for bytteavtalen utviklet ved hjelp av inndata som ikke er direkte observerbare og ikke kan bekreftes på annen måte av observerbare markedsdata.
- d) *Stengningsforpliktelse overtatt i en virksomhetssammenslutning.* Inndata på nivå 3 vil være et gjeldende estimat som benytter foretakets egne inndata for de framtidige utgående kontantstrømmene som skal betales for å oppfylle plikten (herunder markedsdeltakeres forventninger om kostnadene ved å oppfylle plikten og den kompensasjonen som en markedsdeltaker ville kreve for å ta på seg plikten til å demontere eiendelen) dersom det ikke foreligger rimelig tilgjengelig informasjon som indikerer at markedsdeltakere ville benytte andre forutsetninger. Inndata på nivå 3 vil bli benyttet i en metode for nåverdi sammen med andre inndata, f.eks. en gjeldende risikofri rente eller en kredittjustert risikofri rente dersom virkningen av foretakets kredittverdighet på den virkelige verdien av forpliktelsen gjenspeiles i diskonteringsrenten heller enn i estimatet av framtidige utgående kontantstrømmer.
- e) *Kontantgenererende enhet.* Inndata på nivå 3 vil være en finansiell prognose (f.eks. om kontantstrømmer eller resultatet) utviklet ved hjelp av foretakets egne inndata dersom det ikke foreligger noen rimelig tilgjengelig informasjon som indikerer at markedsdeltakere ville benytte andre forutsetninger.

MÅLING AV VIRKELIG VERDI NÅR AKTIVITETSVOLUMET ELLER -NIVÅET FOR EN EIENDEL ELLER EN FORPLIKTELSE ER BETYDELIG REDUSERT

B37 Den virkelige verdien av en eiendel eller en forpliktelse kan påvirkes når det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for vedkommende eiendel eller forpliktelse i tilknytning til normal markedsaktivitet for eiendelen eller forpliktelsen (eller lignende eiendeler eller forpliktelser). For å avgjøre om det, på grunnlag av tilgjengelig dokumentasjon, har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen, skal et foretak evaluere betydning og relevans av følgende faktorer:

- a) Det har vært få nylige transaksjoner.

- b) Prisnoteringer er ikke utarbeidet med aktuell informasjon.
 - c) Prisnoteringer varierer i vesentlig grad enten over tid eller blant markedspleiere (f.eks. i noen meglermarkeder).
 - d) Indekser som tidligere var svært korrelert med eiendelens eller forpliktelsens virkelige verdi, er påviselig ikke korrelert med nyere indikasjoner på virkelig verdi for vedkommende eiendel eller forpliktelse.
 - e) Det er en betydelig økning i implisitte likviditetsrisikopremier, avkastnings- eller inntjeningsindikatorer (for eksempel betalingsforsømmelser eller alvorsgrad når det gjelder tap) for observerte transaksjoner eller noterte priser sammenlignet med foretakets estimat av forventede kontantstrømmer, idet det tas hensyn til alle tilgjengelige markedsdata om kredittisiko og annen risiko for uteblitt inntjening for eiendelen eller forpliktelsen.
 - f) Det er stor spredning på kjøpskurs-salgskurs-marginen eller en betydelig økning i kjøpskurs-salgskurs-marginen.
 - g) Det er en betydelig nedgang i aktiviteten i, eller der er ingen som helst aktivitet i, et marked for nye utstedelser (dvs. et primærmarked) for eiendelen eller forpliktelsen eller lignende eiendeler eller forpliktelser.
 - h) Lite informasjon er offentlig tilgjengelig (f.eks. for transaksjoner som finner sted i et eier-til-eier-marked).
- B38 Dersom et foretak konkluderer med at det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen i tilknytning til normal markedsaktivitet for eiendelen eller forpliktelsen (eller lignende eiendeler eller forpliktelser), er det nødvendig med en ytterligere analyse av transaksjonene eller de noterte prisene. Det kan være at en reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå alene ikke indikerer at en transaksjonspris eller notert pris ikke representerer virkelig verdi, eller at en transaksjon i vedkommende marked ikke er velordnet. Men dersom et foretak avgjør at en transaksjon eller en notert pris ikke representerer virkelig verdi (f.eks. at det kan være transaksjoner som ikke er velordnede), vil det være nødvendig med en justering av transaksjonene eller de noterte prisene dersom foretaket benytter disse prisene som grunnlag for måling av virkelig verdi og denne justeringen kan være betydelig for målingen av virkelig verdi i sin helhet. Justeringer kan også være nødvendige under andre omstendigheter (f.eks. når en pris for en lignende eiendel krever betydelig justering for at den skal være sammenlignbar med den eiendelen som blir målt eller når prisen er foreldet).
- B39 Denne IFRS fastsetter ikke noen metode for å foreta betydelige justeringer av transaksjoner eller noterte priser. Se nr. 61–66 og B5–B11 for en diskusjon av bruken av verdsettingsmetoder ved måling av virkelig verdi. Uansett hvilken verdsettingsmetode som benyttes, skal et foretak inkludere egnede risikojusteringer, herunder en risikopremie som gjenspeiler det beløpet som markedsdeltakere ville kreve som kompensasjon for den iboende usikkerheten i kontantstrømmene til en eiendel eller en forpliktelse (se nr. B17). Hvis ikke, vil ikke målingen representere virkelig verdi på en fyllestgjørende måte. I enkelte tilfeller kan det være vanskelig å fastsette den relevante risikojusteringen. Vanskelighetsgraden alene er imidlertid ikke tilstrekkelig grunn til å utelukke en risikojustering. Risikojusteringen skal gjenspeile en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold.
- B40 Dersom det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen, kan det være hensiktsmessig med en endring av verdsettingsmetode eller å bruke flere verdsettingsmetoder (f.eks. bruken av en markedsmetode og en nåverdimetode). Ved vekting av indikasjoner på virkelig verdi som følger av bruken av flere verdsettingsmetoder, skal et foretak vurdere rimeligheten av området av målinger av virkelig verdi. Formålet er å fastsette det punktet innenfor området som er mest representativt for virkelig verdi under gjeldende markedsforhold. Et stort område av målinger av virkelig verdi kan være en indikasjon på at ytterligere analyse er nødvendig.
- B41 Selv når det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen, er formålet med måling til virkelig verdi det samme. Virkelig verdi er den prisen som ville mottas ved salg av en eiendel eller betaling ved overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon (dvs. ikke en tvungen likvidering eller nødssalg) mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold.
- B42 Estimering av prisen som markedsdeltakere ville være villige til å inngå i en transaksjon for på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold og dersom det hadde vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen, avhenger av fakta og omstendigheter på måletidspunktet, og krever skjønn. Et foretaks intensjon om å holde eiendelen eller å gjøre opp eller på annen måte oppfylle forpliktelsen, er ikke relevant ved måling av virkelig verdi fordi virkelig verdi er en markedsbasert måling, ikke en foretaksspesifikk måling.

Identifisering av transaksjoner som ikke er velordnede

B43 Avgjørelsen av om en transaksjon er velordnet (eller ikke er velordnet) er vanskeligere dersom det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen sett i forhold til normal markedsaktivitet for eiendelen eller forpliktelsen (eller lignende eiendeler eller forpliktelser). Under slike omstendigheter er det ikke hensiktsmessig å konkludere med at alle transaksjoner i vedkommende marked ikke er velordnede (dvs. tvungne likvideringer eller nødssalg). Omstendigheter som kan indikere at en transaksjon ikke er velordnet, omfatter følgende:

- a) Det var ingen fyllestgjørende eksponering for markedet i en periode før måletidspunktet som tillater markedsaktiviteter som er vanlige og normale for transaksjoner som involverer slike eiendeler eller forpliktelser under gjeldende markedsforhold.
- b) Det har vært en vanlig og normal markedsperiode, men selgeren henvendte seg bare til en enkelt markedsdeltaker med eiendelen eller forpliktelsen.
- c) Selgeren er allerede eller er nær konkurs eller under bobestyrrelse (dvs. selgeren er i en nødssituasjon).
- d) Selgeren var pålagt å selge for å oppfylle lovbestemte eller juridiske krav (dvs. selgeren var i en tvangssituasjon).
- e) Transaksjonsprisen er avvikende sammenlignet med andre nylige transaksjoner for den samme eller en lignende eiendel eller forpliktelse.

Et foretak skal evaluere omstendighetene for å avgjøre om transaksjonen er velordnet på grunnlag av tilgjengelig dokumentasjon.

B44 Et foretak skal vurdere alle de følgende faktorer når det måler virkelig verdi eller estimerer markedsrisikopremie:

- a) Dersom dokumentasjonen indikerer at en transaksjon ikke er velordnet, skal et foretak tillegge transaksjonsprisen liten, om overhodet noen, vekt (sammenlignet med andre indikasjoner på virkelig verdi).
- b) Dersom dokumentasjonen indikerer at en transaksjon er velordnet, skal et foretak ta hensyn til denne transaksjonsprisen. Hvor mye vekt som tillegges vedkommende transaksjonspris sammenlignet med andre indikasjoner på virkelig verdi, vil avhenge av fakta og omstendigheter, for eksempel følgende:
 - i) transaksjonenes volum,
 - ii) transaksjonens sammenlignbarhet med eiendelen eller forpliktelsen som blir målt,
 - iii) transaksjonens nærhet til måletidspunktet.
- c) Dersom et foretak ikke har tilstrekkelig informasjon til å kunne konkludere om en transaksjon er velordnet eller ikke, skal det ta hensyn til transaksjonsprisen. Det kan imidlertid være at denne transaksjonsprisen ikke representerer virkelig verdi (dvs. transaksjonsprisen er ikke nødvendigvis det eneste eller primære grunnlaget for måling av virkelig verdi eller estimering av markedsrisikopremier). Når et foretak ikke har tilstrekkelig informasjon til å kunne konkludere om bestemte transaksjoner er velordnede, skal foretaket legge mindre vekt på disse transaksjonene når de sammenlignes med andre transaksjoner som er kjent for å være velordnede.

Et foretak trenger ikke gjøre uttømmende anstrengelser for å avgjøre om en transaksjon er velordnet, men det skal ikke ignorere informasjon som er rimelig tilgjengelig. Når et foretak er part i en transaksjon, antas det å ha tilstrekkelig informasjon til å kunne konkludere om transaksjonen er velordnet.

Bruk av noterte priser fra tredjemann

B45 Denne IFRS er ikke til hinder for bruk av noterte priser fra tredjemann, for eksempel pristjenester eller meglere, dersom et foretak har slått fast at de noterte prisene fra vedkommende tredjemann er utarbeidet i samsvar med denne IFRS.

- B46 Dersom det har vært en betydelig reduksjon i aktivitetsvolum eller -nivå for eiendelen eller forpliktelsen, skal et foretak evaluere om de noterte prisene fra vedkommende tredjemann er utarbeidet ved hjelp av gjeldende informasjon som gjenspeiler velordnede transaksjoner eller en verdsettingsmetode som gjenspeiler markedsdeltakeres forutsetninger (herunder forutsetninger om risiko). Ved vektning av en notert pris som inndata for en måling av virkelig verdi, skal et foretak legge mindre vekt (sammenlignet med andre indikasjoner på virkelig verdi som gjenspeiler resultatene av transaksjoner) på prisnoteringer som ikke gjenspeiler resultatene av transaksjoner.
- B47 Videre skal det tas hensyn til arten av en prisnotering (dvs. om denne er veiledende eller bindende) ved vektning av den tilgjengelige dokumentasjonen, idet det legges mer vekt på prisnoteringer fra tredjemann som representerer bindende tilbud.

Vedlegg C

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Dette vedlegg er en integrert del av denne IFRS og har samme rettslige status og samme rettsvirkning som de andre delene av denne IFRS.

- C1 Et foretak skal anvende denne IFRS på årsregnskap som begynner 1. januar 2013 eller senere. Tidligere anvendelse er tillatt. Dersom et foretak anvender denne standard på en tidligere periode, skal foretaket opplyse om dette.
- C2 Denne IFRS får fremadrettet anvendelse fra begynnelsen av den årsregnskapsperioden den anvendes for første gang.
- C3 Det er ikke nødvendig å benytte opplysningskravene i denne IFRS i sammenligningsinformasjon for perioder før førstegangsanvendelsen av denne IFRS.

Vedlegg D

Endringer av andre IFRS-er

I dette vedlegg fastsettes endringer i andre IFRS-er som er en følge av et Styret utstedte IFRS 13. Et foretak skal anvende disse endringene på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2013 eller senere. Dersom et foretak anvender IFRS 13 på en tidligere periode, får disse endringene anvendelse på den tidligere perioden. Endrede nummer er vist med ny tekst understreket og opphevet tekst som gjennomstreket.

ENDRING AV DEFINISJON

- D1 I IFRS 1, 3–5 og 9 (utstedt i oktober 2010) skal ny definisjon av «virkelig verdi» lyde:

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13.)

- I IAS 2, 16, 18–21, 32 og 40 skal ny definisjon av «virkelig verdi» lyde:

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13: «Måling av virkelig verdi»)

IFRS 1: «Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering» (som endret i 2010)

- D2 Nr. 19 oppheves.

- D3 Nytt nr. 39J skal lyde:

39J Ved IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, ble nr. 19 opphevet og definisjonen av «virkelig verdi» i vedlegg A samt D15 og D20 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

- D4 D15 og D20 skal lyde:

D15 Dersom en førstegangsbruker måler en slik investering til anskaffelseskost i samsvar med IAS 27, skal førstegangsbrukeren måle denne investeringen til ett av følgende beløp i sin separate IFRS-åpningsbalanse:

...

- b) estimert anskaffelseskost. Estimert anskaffelseskost for en slik investering skal være
- i) virkelig verdi på foretakets tidspunkt for overgang til IFRS-er i sitt separate finansregnskap, eller

...

D20 Uavhengig av kravene i nr. 7 og 9 kan et foretak anvende kravene i AG76 a) i IAS 39 på én av følgende måter:

...

IFRS 2: «Aksjebasert betaling»

D5 Nytt nr. 6A skal lyde:

- 6A Denne IFRS benytter begrepet «virkelig verdi» på en måte som i noen tilfeller skiller seg fra definisjonen av «virkelig verdi» i IFRS 13: «Måling av virkelig verdi». Derfor måler et foretak, når det anvender IFRS 2, virkelig verdi i samsvar med denne IFRS, ikke i samsvar med IFRS 13.

IFRS 3: «Virksomhetssammenslutninger»

D6 I nr. 20, 29, 33 og 47 gjøres følgende endringer:

20 Nr. 24–31 omhandler de typene identifiserbare eiendeler og forpliktelser som omfatter poster som denne IFRS gir begrensede unntak for med hensyn til målingsprinsippet.

29 Det overtakende foretaket skal måle verdien av en tilbakekjøpt rett som er innregnet som en immateriell eiendel på grunnlag av den angjeldende kontraktens gjenværende løpetid, uansett om markedsdeltakere ville ha vurdert mulige kontraktsfornyelser ved måling av dens virkelige verdi. B35 og B36 gir tilknyttet veiledning i anvendelse.

33 ... For å fastsette beløpet for goodwill i en virksomhetssammenslutning der det ikke overføres noe vederlag, skal det overtakende foretaket benytte virkelig verdi på overtakelsestidspunktet av det overtakende foretakets interesse i det overtatte foretaket istedenfor virkelig verdi på overtakelsestidspunktet av det overførte vederlaget (nr. 32 a) i). ...

47 ... Med mindre det kan identifiseres en mellomliggende hendelse som endret en eiendels virkelige verdi, er det for eksempel trolig at salg av eiendelen til tredjemann kort tid etter overtakelsestidspunktet til et beløp som skiller seg betydelig fra eiendelens foreløpige virkelige verdi målt på dette tidspunktet, indikerer en feil i det foreløpige beløpet.

D7 Nytt nr. 64F skal lyde:

64F IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, endret nr. 20, 29, 33, 47, endret definisjonen av virkelig verdi i tillegg A og endret B22, B40, B43–B46, B49 og B64. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D8 I vedlegg B gjøres følgende endringer i B22 og B40, B43–B46, B49 og B64:

B22 Ettersom konsernregnskapet utgjør en fortsettelse av det juridiske datterforetakets finansregnskap, unntatt når det gjelder dets kapitalstruktur, gjenspeiler konsernregnskapet

...

- d) beløpet som er innregnet som utstedte egenkapitalinstrumenter i konsernregnskapet, fastsatt ved å legge sammen den utstedte egenkapitalinteressen til det juridiske datterforetaket (det regnskapsmessig sett overtakende foretaket) som er utestående umiddelbart før virksomhetssammenslutningen, og den virkelige verdien av det juridiske morforetaket (det regnskapsmessig sett overtatte foretaket). Egenkapitalstrukturen ...

...

B40 Kriteriene for identifiserbarhet avgjør hvorvidt en immateriell eiendel skal innregnes atskilt fra goodwill. Men kriteriene gir verken veiledning om måling av den virkelige verdien av en immateriell eiendel eller begrenser forutsetningene som benyttes ved måling av den virkelige verdien av en immateriell eiendel. For eksempel vil det overtakende foretaket ta hensyn til forutsetninger som markedsdeltakere vil ta i betraktning når de prissetter den immaterielle eiendelen, så som forventninger om framtidige kontraktsfornyelser, ved målingen av virkelig verdi.

...

- B43 For å beskytte sin konkurransemessige posisjon, eller av andre grunner, kan overtakeren ha til hensikt å ikke bruke en anskaffet ikke-finansiell eiendel eller ha til hensikt å ikke bruke eiendelen i samsvar med eiendelens best mulige bruk. Dette kan for eksempel være tilfellet for en anskaffet immateriell eiendel innen forskning og utvikling som overtakeren planlegger å bruke defensivt ved å hindre at andre bruker eiendelen. Overtakeren skal likevel måle den virkelige verdien av den ikke-finansielle eiendelen under forutsetning av at den brukes på best mulige måte av markedsdeltakere i samsvar med det relevante grunnleggende prinsippet for verdsetting, både ved førstegangsinnregning og ved måling av virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter i etterfølgende testing for tap ved verdifall.
- B44 Denne IFRS gjør det mulig for det overtakende foretaket å måle en ikke-kontrollerende eierinteresse i det overtatte foretaket til dens virkelige verdi på overtakelsestidspunktet. Noen ganger vil et overtakende foretak kunne måle virkelig verdi på overtakelsestidspunktet for en ikke-kontrollerende eierinteresse på grunnlag av en notert pris i et aktivt marked for aksjene (dvs. de som ikke holdes av det overtakende foretaket). I andre situasjoner vil imidlertid en notert pris i et aktivt marked for aksjene ikke være tilgjengelig. I slike situasjoner vil det overtakende foretaket måle den virkelige verdien av den ikke-kontrollerende eierinteressen ved hjelp av andre verdsettingsmetoder.
- B45 De virkelige verdiene per aksje av det overtakende foretakets interesse i det overtatte foretaket og av den ikke-kontrollerende eierinteressen kan være forskjellige. Den viktigste forskjellen er trolig at det tas inn en kontrollpremie i den virkelige verdien per aksje av det overtakende foretakets interesse i det overtatte foretaket, eller i motsatt fall, at det tas inn en lavere verdifastsettelse for manglende kontroll (også kalt en rabatt for en ikke-kontrollerende eierinteresse) i den virkelige verdien per aksje i den ikke-kontrollerende eierinteressen dersom markedsdeltakere ville tatt hensyn til en slik premie eller rabatt ved prissettingen av den ikke-kontrollerende eierinteressen.
- B46 I en virksomhetssammenslutning som er gjennomført uten overføring av vederlag, må det overtakende foretaket erstatte virkelig verdi på overtakelsestidspunktet av sin interesse i det overtatte foretaket med virkelig verdi på overtakelsestidspunktet av det overførte vederlaget for å måle goodwill eller en gevinst fra et kjøp på gunstige vilkår (se nr. 32-34).
- B49 En måling av virkelig verdi av et gjensidig foretak bør omfatte de forutsetningene markedsdeltakere ville ha om framtidige medlemsfordeler samt eventuelle andre relevante forutsetninger som markedsdeltakere legger til grunn om det gjensidige foretaket. En nåverdimetode kan for eksempel benyttes til å måle den virkelige verdien av et gjensidig foretak. Kontantstrømmer som benyttes som innsatsfaktorer i modellen, bør være basert på de forventede kontantstrømmene i det gjensidige foretaket, som med sannsynlighet gjenspeiler reduksjoner i medlemsfordeler, som reduserte priser på varer og tjenester.
- B64 For å oppfylle formålet i nr. 59 skal det overtakende foretaket opplyse om følgende for hver virksomhetssammenslutning som er gjennomført i løpet av rapporteringsperioden:
- ...
- f) den virkelige verdien på overtakelsestidspunktet av det samlede vederlaget som er overført, samt virkelig verdi på overtakelsestidspunktet av hver vesentlig klasse av vederlag, som for eksempel
- ...
- iv) egenkapitalinteresser i det overtakende foretaket, herunder antallet instrumenter eller interesser som er utstedt eller kan utstedes, samt metoden for å måle den virkelige verdien av disse instrumentene eller interessene,
- ...
- o) for hver virksomhetssammenslutning der det overtakende foretaket innehar mindre enn 100 prosent av egenkapitalinteressene i det overtatte foretaket på overtakelsestidspunktet,
- ...
- ii) for hver ikke-kontrollerende eierinteresse i et overtatt foretak som er målt til virkelig verdi, den eller de verdsettingsmetodene og de viktigste inndataene for denne modellen som er benyttet ved måling av denne verdien,
- ...

IFRS 4: «Forsikringskontrakter»

D9 Nytt nr. 41E skal lyde:

- 41E IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, endret definisjonen av «virkelig verdi» i vedlegg A. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IFRS 5: «Anleggsmidler holdt for salg og avviklet virksomhet»

D10 Ny 44H skal lyde:

44H IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, endret definisjonen av «virkelig verdi» i vedlegg A. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IFRS 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger» (som endret i oktober 2009)

D11 [Ikke relevant for krav]

D12 Nr. 3 skal lyde:

3 Denne IFRS skal anvendes av alle foretak på alle typer finansielle instrumenter, med følgende unntak:

a) ... i disse tilfellene skal foretak anvende kravene i denne IFRS og, for de interesser som er målt til virkelig verdi, kravene i IFRS 13: «Måling av virkelig verdi». ...

...

D13 27–27B oppheves.

D14 Nr. 28 skal lyde:

28 I noen tilfeller innregner et foretak ikke en gevinst eller et tap ved førstegangsinnregning av en finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse fordi den virkelige verdien verken kan dokumenteres av en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel eller forpliktelse (dvs. inndata på nivå 1) eller basert på en verdsetningsmetode som bare benytter data fra observerbare markeder (se AG76 i IAS 39). I slike tilfeller skal foretaket opplyse etter klasse av finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse:

a) Foretakets regnskapsprinsipp for innregning i resultatet av differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen for å gjenspeile en endring i de faktorer (herunder tidspunkt) som markedsdeltakere ville ta hensyn til ved prising av eiendelen eller forpliktelsen (se AG76 b) i IAS 39).

...

c) hvorfor foretaket konkluderte med at transaksjonsprisen ikke var den beste dokumentasjonen av virkelig verdi, herunder en beskrivelse av den dokumentasjonen som støtter denne virkelige verdien.

D15 Nr. 29 skal lyde:

29 Opplysninger om virkelig verdi kreves ikke

...

b) for en investering i egenkapitalinstrumenter som ikke har noen markedspris for et identisk instrument som er notert i et aktivt marked (dvs. inndata på nivå 1), eller derivater knyttet til slike egenkapitalinstrumenter, som blir målt til anskaffelseskost i samsvar med IAS 39 fordi den virkelige verdien ikke kan måles på en pålitelig måte, eller

...

D16 Nytt nr. 44P skal lyde:

44P Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 3, 28, 29 samt B4 og B26 og vedlegg A endret og nr. 27–27B opphevet. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D17 I vedlegg A gjøres følgende endring i definisjonen av «annen prissisiko»:

Annen prissisiko Risikoen for at et finansielt instruments virkelige verdi eller framtidige kontantstrømmer vil svinge på grunn av endringer i markedspriser (bortsett fra endringer som skyldes **renterisiko** eller **valutarisiko**), uansett om disse endringene forårsakes av faktorer som er spesifikke for det enkelte finansielle instrumentet eller instrumentets utsteder, eller av faktorer som påvirker alle tilsvarende finansielle instrumenter som omsettes i markedet.

IFRS 9: «Finansielle instrumenter» (utstedt i november 2009)

D18 Nr. 5.1.1 skal lyde:

5.1.1 **Ved førstegangsinnregning skal et foretak måle en finansiell eiendel til dens virkelige verdi pluss, når det gjelder en finansiell eiendel som ikke er innregnet til virkelig verdi over resultatet, transaksjonskostnader som er direkte henførbare til anskaffelsen av den finansielle eiendelen.**

D19 Nytt nr. 5.1.1A skal lyde:

5.1.1A **Men dersom den virkelige verdien av den finansielle eiendelen ved førstegangsinnregning er forskjellig fra transaksjonsprisen, skal et foretak anvende B5.1 og AG76 i IAS 39.**

D20 I nr. 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5 og 8.2.11 gjøres følgende endringer:

5.2.1 **Etter førstegangsinnregning skal et foretak måle en finansiell eiendel i samsvar med nr. 4.1–4.5 til virkelig verdi eller amortisert kost.**

5.3.2 **Dersom et foretak i samsvar med nr. 4.9 omklassifiserer en finansiell eiendel slik at denne blir målt til virkelig verdi, skal dens virkelige verdi måles på omklassifiseringstidspunktet. Alle gevinster eller tap som oppstår av en differanse mellom den tidligere balanseførte verdien og den virkelige verdien, innregnes i resultatet.**

8.2.5 Dersom et foretak måler en hybridkontrakt til virkelig verdi i samsvar med nr. 4.4 eller nr. 4.5, men den virkelige verdien av hybridkontrakten ikke hadde vært målt i sammenlignbare rapporteringsperioder, skal den virkelige verdien av hybridkontrakten i de sammenlignbare rapporteringsperiodene være summen av de virkelige verdiene til bestanddelene (dvs. den ikke-derivative vertskontrakten og det innebygde derivatet) ved slutten av hver sammenlignbare rapporteringsperiode.

8.2.11 Dersom et foretak tidligere regnskapsførte en investering i et egenkapitalinstrument som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) (eller et derivat som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et slikt egenkapitalinstrument) til anskaffelseskost i samsvar med IAS 39, skal foretaket måle vedkommende instrument til virkelig verdi på tidspunktet for førstegangsanvendelse. ...

D21 Nytt nr. 8.1.3 skal lyde:

8.1.3 Ved IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, ble nr. 5.1.1, 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5, 8.2.11, B5.1, B5.4, B5.5, B5.7, C8, C20, C22, C27 og C28 endret og nr. 5.1.1A tilføyd. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D22 I vedlegg A skal den innledende ordlyden være:

Følgende begreper er definert i nr. 11 i IAS 32: «Finansielle instrumenter — presentasjon», i nr. 9 i IAS 39 eller i vedlegg A til IFRS 13, og benyttes i denne IFRS slik det framgår av IAS 32, IAS 39 eller IFRS 13: ...

D23 I vedlegg B B5.1 skal overskriften over B5.5 samt B5.5 og B5.7 lyde:

B5,1 Den virkelige verdien av en finansiell eiendel ved førstegangsinnregning er normalt transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av vederlaget som gis, se også IFRS 13 og AG76 i IAS 39). Men dersom en del av vederlaget som gis, er for noe annet enn det finansielle instrumentet, skal et foretak måle den virkelige verdien av det finansielle instrumentet. For eksempel kan den virkelige verdien av et langsiktig utlån eller fordring som ikke gir renter, måles som nåverdien av alle framtidige kontantbetalinger som skal mottas, diskontert med løpende markedsrente(r) for et tilsvarende instrument (tilsvarende med hensyn til valuta, vilkår, type rentesats og andre faktorer) med en tilsvarende kredittvurdering. Eventuelle utlånsbeløp i tillegg er en kostnad eller en inntektsreduksjon, med mindre det oppfyller kravene til innregning som en annen type eiendel.

Investeringer i egenkapitalinstrumenter (og kontrakter om slike investeringer)

B5,5 ... Dette kan være tilfellet dersom utilstrekkelig, men nyere opplysninger er tilgjengelig for måling av virkelig verdi, eller dersom det foreligger et stort område for mulige målinger av virkelig verdi og anskaffelseskost som representerer det beste estimatet av virkelig verdi innenfor dette området.

B5.7 ... I slike tilfeller skal foretaket måle virkelig verdi.

D24 I vedlegg C C8 endres endringene av nr. 29 i IFRS 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger» som følger:

29 Opplysninger om virkelig verdi kreves ikke

...

b) for derivater knyttet til investeringer i egenkapitalinstrumenter som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1), som måles til anskaffelseskost i samsvar med IAS 39 fordi den virkelige verdien ellers ikke kan måles på en pålitelig måte, eller

...

D25 I C20 endres endringene av nr. 1 i IAS 28: «Investeringer i tilknyttede foretak» som følger:

1 **Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av investeringer i tilknyttede foretak. Den får imidlertid ikke anvendelse på investeringer i tilknyttede foretak som innehas av**

a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**

b) **investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringstilknyttede forsikringsfond**

som blir målt til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9: «Finansielle instrumenter» og IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling». Et foretak som innehar en slik investering, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 37 f).

D26 I C22 endres endringene av nr. 1 i IAS 31: «Andeler i felleskontrollert virksomhet» som følger:

1 **Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av andeler i felleskontrollert virksomhet og ved rapportering av den felleskontrollerte virksomhetens eiendeler, forpliktelser, inntekter og kostnader i finansregnskapet til deltakere og investorer i felleskontrollert virksomhet, uansett i hvilke strukturer eller former den felleskontrollerte virksomhetens aktiviteter finner sted. Denne standard får imidlertid ikke anvendelse på deltakeres andeler i felleskontrollerte foretak som innehas av**

a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**

- b) investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringsfilknyttede forsikringsfond

som blir målt til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9: «Finansielle instrumenter» og IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling». En deltaker i en felleskontrollert virksomhet som innehar en slik interesse, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 55 og 56.

- D27 I C27 endres endringene av nr. 9, 13 og 88 i IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» som følger:

9 ...

Det bør bemerkes at IFRS 13: «Måling av virkelig verdi» fastsetter kravene til måling av virkelig verdi av en finansiell forpliktelse, enten ved øremerking eller på annen måte, eller hvis virkelige verdi opplyses.

...

- 13 Dersom et foretak på en pålitelig måte ikke kan måle den virkelige verdien av et innebygd derivat på grunnlag av derivatets vilkår, er den virkelige verdien av det innebygde derivatet differansen mellom den virkelige verdien av hybridkontrakten (den kombinerte kontrakten) og den virkelige verdien av verten. Dersom foretaket ikke er i stand til å måle den virkelige verdien av det innebygde derivatet ved hjelp av denne metoden, kommer nr. 12 til anvendelse, og hybridkontrakten (den kombinerte kontrakten) øremerkes til virkelig verdi over resultatet.

- 88 **Et sikringsforhold oppfyller kravene til sikringsbøkføring i henhold til nr. 89-102 dersom, og bare dersom, alle følgende betingelser er oppfylt:**

...

- d) **Effektiviteten til sikringen kan måles på en pålitelig måte, dvs. den virkelige verdien eller kontantstrømmene for sikringsobjektet som er henførbare til den sikrede risikoen og den virkelige verdien av sikringsinstrumentet kan måles på en pålitelig måte.**

...

- D28 I C28 endres endringene av AG64, AG80, AG81 og AG96 i IAS 39 som følger:

AG64 Den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse ved førstegangsinnregningen er vanligvis transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av det mottatte vederlaget, se også AG76 og IFRS 13). Men dersom en del av vederlaget som gis eller mottas, er for noe annet enn den finansielle forpliktelsen, skal et foretak måle den virkelige verdien av den finansielle forpliktelsen.

AG80 Den virkelige verdien av derivater som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et egenkapitalinstrument som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) (se nr. 47 a)), kan måles på en pålitelig måte dersom a) variabiliteten i området for rimelige målinger av virkelig verdi ikke er betydelige for dette instrumentet, eller b) sannsynligheten for de ulike målingene innenfor området kan vurderes på en rimelig måte og benyttes til å måle virkelig verdi.

AG81 Det er mange situasjoner der variabiliteten i området for rimelige målinger av virkelig verdi av derivater som er koblet til og må gjøres opp ved levering av egenkapitalinstrumenter som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) (se nr. 47 a)), sannsynligvis ikke er vesentlig. Vanligvis er det mulig å måle den virkelige verdien av slike derivater som et foretak har anskaffet fra en utenforstående part. Men dersom området for rimelige målinger av virkelig verdi er betydelig og sannsynligheten til de ulike estimatene ikke med rimelighet kan vurderes, er et foretak utelukket fra å kunne måle instrumentet til virkelig verdi.

AG96 Et derivat som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av egenkapitalinstrumenter som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) og ikke blir balanseført til virkelig verdi fordi dets virkelige verdi ikke ellers kan måles på en pålitelig måte (se nr. 47 a)), kan ikke øremerkes som et sikringsinstrument.

IFRS 9: «Finansielle instrumenter» (utstedt i oktober 2010)

D29 [Ikke relevant for krav]

D30 I nr. 3.2.14, 4.3.7 og 5.1.1 gjøres følgende endringer:

3.2.14 Når et foretak fordeler den tidligere balanseførte verdien av en større finansiell eiendel mellom den delen som fortsatt blir innregnet og den delen som blir fraregnet, må den virkelige verdien av den delen som fortsatt blir innregnet, måles. Når foretaket tidligere har solgt deler tilsvarende den delen som fortsatt blir innregnet, eller det foreligger andre markedstransaksjoner for slike deler, gir nylig oppnådde priser i faktiske transaksjoner det beste estimatet av delens virkelige verdi. ...

4.3.7 Dersom et foretak på en pålitelig måte ikke kan måle virkelig verdi av et innebygd derivat på grunnlag av derivatets vilkår, er den virkelige verdien av det innebygde derivatet differansen mellom den virkelige verdien av hybridkontrakten og den virkelige verdien av vertskontrakten. Dersom foretaket ikke er i stand til å måle den virkelige verdien av det innebygde derivatet ved hjelp av denne metoden, kommer nr. 4.3.6 til anvendelse, og hybridkontrakten øremerkes til virkelig verdi over resultatet.

5.1.1 **Når en finansiell eiendel eller en finansiell forpliktelse blir førstegangsinnregnet, skal et foretak måle den til virkelig verdi tillagt eller fratrukket, i tilfellet av en finansiell eiendel eller en finansiell forpliktelse som ikke er innregnet til virkelig verdi over resultatet, transaksjonskostnader som er direkte henførbare på anskaffelsen eller utstedelsen av den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen.**

D31 Nytt nr. 5.1.1A skal lyde:

5.1.1A **Dersom den virkelige verdien av den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen ved førstegangsinnregning skiller seg fra transaksjonsprisen, skal et foretak imidlertid anvende B5.1.2A.**

D32 Nr. 5.2.1 skal lyde:

5.2.1 **Etter førstegangsinnregning skal et foretak måle en finansiell eiendel i samsvar med nr. 4.1.1–4.1.5 til virkelig verdi eller amortisert kost (se nr. 9 og AG5–AG8 i IAS 39).**

D33 Overskriften over 5.4.1 samt 5.4.1-5.4.3 utgår.

D34 I nr. 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11 og 7.2.12 gjøres følgende endringer:

5.6.2 **Dersom et foretak i samsvar med nr. 4.4.1 omklassifiserer en finansiell eiendel slik at denne blir målt til virkelig verdi, skal dens virkelige verdi måles på omklassifiseringstidspunktet. Alle gevinster eller tap som oppstår av en differanse mellom den tidligere balanseførte verdien og den virkelige verdien, innregnes i resultatet.**

7.2.5 Dersom et foretak måler en hybridkontrakt til virkelig verdi i samsvar med nr. 4.1.4 eller nr. 4.1.5, men den virkelige verdien av hybridkontrakten ikke hadde vært målt i sammenlignbare rapporteringsperioder, skal den virkelige verdien av hybridkontrakten i de sammenlignbare rapporteringsperiodene være summen av de virkelige verdiene til bestanddelene (dvs. den ikke-derivaterte vertskontrakten og det innebygde derivatet) ved slutten av hver sammenlignbare rapporteringsperiode.

7.2.11 Dersom et foretak tidligere regnskapsførte en investering i et egenkapitalinstrument som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) (eller et derivat som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et slikt egenkapitalinstrument) til anskaffelseskost i samsvar med IAS 39, skal foretaket måle vedkommende instrument til virkelig verdi på tidspunktet for førstegangsanvendelse. ...

7.2.12 Dersom et foretak tidligere regnskapsførte en derivatforpliktelse som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et egenkapitalinstrument ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) til anskaffelseskost i samsvar med IAS 39, skal foretaket måle vedkommende derivatforpliktelse til virkelig verdi på tidspunktet for førstegangsansvendelse. ...

D35 Nytt nr. 7.1.3 skal lyde:

7.1.3 IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, endret nr. 3.2.14, 4.3.7, 5.1.1, 5.2.1, 5.4.1, 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11, 7.2.12, endret definisjonen av «virkelig verdi» i tillegg A, endret B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1, B5.2.2, B5.4.8, B5.4.14, B5.4.16, B5.7.20, C3, C11, C26, C28, C30, C49 og C53, opphevet nr. 5.4.2, B5.4.1–B5.4.13 og tilføyde nr. 5.1.1A, B5.1.2A og B5.2.2A. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D36 I vedlegg B endres B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1 og B5.2.2:

B3,20,11 Ved måling av virkelig verdi av den delen som fortsatt skal innregnes og den delen som blir fraregnet for anvendelsen av nr. 3.2.13, skal et foretak anvende målingskravene til virkelig verdi i IFRS 13 i tillegg til nr. 3.2.14.

B3,20,17 Dette avsnittet viser anvendelsen av metoden for vedvarende engasjement når foretakets vedvarende engasjement er en del av en finansiell eiendel.

Anta at et foretak har en portefølje av lån med rett til førtidig tilbakebetaling ... Den virkelige verdien av lånene på tidspunktet for transaksjonen er VE 10 100 og den virkelige verdien av den overskytende marginen på 0,5 prosent er VE 40.

...

Foretaket beregner gevinsten eller tapet på salget av andelen på 90 prosent av kontantstrømmer. Det antas at separate virkelige verdier på den overførte andelen på 90 prosent og den tilbakeholdte andelen på 10 prosent ikke er tilgjengelige på overføringstidspunktet, og foretaket fordeler derfor eiendelens balanseførte verdi i samsvar med nr. 3.2.14, slik:

	<i>Virkelig verdi</i>	<i>Prosentandel</i>	<i>Fordelt balanseført verdi</i>
Andel overført	9,090	90 %	9,000
Andel beholdt	1,010	10 %	1,000
Totalt	10,100		10,000

...

B5,10,1 Den virkelige verdien av et finansielt instrument ved førstegangsinnregningen er vanligvis transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av det gitte eller mottatte vederlaget, se også B5.1.2A og IFRS 13). Dersom en del av vederlaget som gis eller mottas, er for noe annet enn det finansielle instrumentet, skal et foretak imidlertid måle den virkelige verdien av det finansielle instrumentet. For eksempel kan den virkelige verdien av et langsiktig utlån eller fordring som ikke gir renter, måles som nåverdien av alle framtidige kontantbetalinger som skal mottas, diskontert med løpende markedsrente(r) for et tilsvarende instrument (tilsvarende med hensyn til valuta, vilkår, type rentesats og andre faktorer) med en tilsvarende kredittvurdering. Eventuelle utlånsbeløp i tillegg er en kostnad eller en inntektsreduksjon, med mindre det oppfyller kravene til innregning som en annen type eiendel.

D37 Ny B5.1.2A og B5.2.2A skal lyde:

B5,10,2A Den beste dokumentasjonen på den virkelige verdien av et finansielt instrument ved førstegangsinnregningen er vanligvis transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av det gitte eller mottatte vederlaget, se også IFRS 13). Dersom et foretak avgjør at den virkelige verdien ved førstegangsinnregning skiller seg fra transaksjonsprisen slik det er nevnt i nr. 5.1.1A, skal foretaket regnskapsføre vedkommende instrument på dette tidspunktet som følger:

- a) Ved målingen som kreves av nr. 5.1.1 dersom denne virkelige verdien dokumenteres av en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel eller forpliktelse (dvs. inndata på nivå 1), eller basert på en verdsettelsesmetode som bare benytter data fra observerbare markeder. Et foretak skal innregne differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen som en gevinst eller et tap.
- b) I alle andre tilfeller ved målingen som kreves av nr. 5.1.1, justert for å utsette differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen. Etter førstegangsinnregning skal foretaket bare innregne denne utsatte differansen som en gevinst eller et tap i den utstrekning denne oppstår av en endring i en faktor (herunder tid) som markedsdeltakere ville tatt hensyn til når prisen på eiendelen eller forpliktelsen skal fastsettes.

B5,20,2A Den etterfølgende målingen av den finansielle eiendelen eller finansielle forpliktelsen og den etterfølgende innregningen av gevinster eller tap beskrevet i B5.1.2A skal være konsistent med kravene i denne IFRS.

D38 B5.4.1–B5.4.13 og deres tilknyttede overskrifter oppheves.

D39 Overskriften over B5.4.14 og B5.4.14, B5.4.16 og B5.7.20 skal lyde:

Investeringer i egenkapitalinstrumenter (og kontrakter om slike investeringer)

B5,40,14 ... Dette kan være tilfellet dersom utilstrekkelig, men nyere opplysninger er tilgjengelig for måling av virkelig verdi, eller dersom det foreligger et stort område for mulige målinger av virkelig verdi og anskaffelseskost som representerer det beste estimatet av virkelig verdi innenfor dette området.

B5,40,16 ... I den utstrekning slike relevante faktorer foreligger, kan de indikere at anskaffelseskost ikke er representativ for virkelig verdi. I slike tilfeller skal foretaket måle virkelig verdi.

B5.7.20 På samme måte som med alle målinger av virkelig verdi, skal et foretaks målemetode for å fastsette den delen av endringen i forpliktelsens virkelige verdi som er henførbart til endringer i dets kredittrisiko, gjøre størst mulig bruk av relevante observerbare inndata og minst mulig bruk av ikke observerbare inndata.

D40 I vedlegg C C3 endres endringene av D15 og D20 i IFRS 1: «Førstegangsansendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering» som følger:

D15 Dersom en førstegangsbruker måler en slik investering til anskaffelseskost i samsvar med IAS 27, skal førstegangsbrukeren måle denne investeringen til ett av følgende beløp i sin separate IFRS-åpningsbalanse:

...

b) estimert anskaffelseskost. Estimert anskaffelseskost for en slik investering skal være

i) virkelig verdi på foretakets tidspunkt for overgang til IFRS-er i sitt separate finansregnskap, eller

...

D20 Til tross for kravene i nr. 7 og 9 kan et foretak anvende kravene i nr. B5.1.2A b) i IFRS 9 på én av følgende måter:

...

D41 I C11 endres endringene av nr. 28 i IFRS 7: «Finansielle instrumenter — opplysninger» som følger:

28 I noen tilfeller innregner et foretak ikke en gevinst eller et tap ved førstegangsinnregning av en finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse fordi den virkelige verdien verken kan dokumenteres av en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel eller forpliktelse (dvs. inndata på nivå 1), eller basert på en verdsettelsesmetode som bare benytter data fra observerbare markeder (se nr. B5.1.2A i IFRS 9). I slike tilfeller skal foretaket opplyse etter klasse av finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse:

- a) Foretakets regnskapsprinsipp for innregning i resultatet av differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen for å gjenspeile en endring i de faktorer (herunder tidspunkt) som markedsdeltakere ville ta hensyn til ved prising av eiendelen eller forpliktelsen (se nr. B5.1.2A b) i IFRS 9).

...

- c) hvorfor foretaket konkluderte med at transaksjonsprisen ikke var den beste dokumentasjonen av virkelig verdi, herunder en beskrivelse av den dokumentasjonen som støtter denne virkelige verdien.

D42 I C26 endres endringene av nr. 1 i IAS 28: «Investeringer i tilknyttede foretak» som følger:

1 Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av investeringer i tilknyttede foretak. Den får imidlertid ikke anvendelse på investeringer i tilknyttede foretak som innehas av

- a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**
- b) **investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringstilknyttede forsikringsfond**

som måles til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9: «Finansielle instrumenter». Et foretak som innehar en slik investering, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 37 f).

D43 I C28 endres endringene av nr. 1 i IAS 31: «Andeler i felleskontrollert virksomhet» som følger:

1 Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av andeler i felleskontrollert virksomhet og ved rapportering av den felleskontrollerte virksomhetens eiendeler, forpliktelser, inntekter og kostnader i finansregnskapet til deltakere og investorer i felleskontrollert virksomhet, uansett i hvilke strukturer eller former den felleskontrollerte virksomhetens aktiviteter finner sted. Denne standard får imidlertid ikke anvendelse på deltakeres andeler i felleskontrollerte foretak som innehas av

- a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**
- b) **investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringstilknyttede forsikringsfond**

som måles til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9: «Finansielle instrumenter». En deltaker i en felleskontrollert virksomhet som innehar en slik interesse, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 55 og 56.

D44 I C30 endres endringene av nr. 23 i IAS 32: «Finansielle instrumenter — presentasjon» som følger:

23 ... Et eksempel er et foretaks plikt i henhold til en ikke-børsomsatt terminkontrakt til å kjøpe sine egne egenkapitalinstrumenter for kontanter. Den finansielle forpliktelsen blir innregnet første gang til nåverdien av innløsningsbeløpet, og blir omklassifisert fra egenkapitalen. ...

D45 I C49 endres endringene av A8 i IFRIC 2: «Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter» som følger:

A8 Medlemsandeler som overstiger innløsningsforbudet, er finansielle forpliktelser. Samvirkeforetaket måler denne finansielle forpliktelsen til virkelig verdi ved førstegangsinnregning. Ettersom disse andelenes kan innløses umiddelbart, måler samvirkeforetaket den virkelige verdien av slike finansielle forpliktelser i samsvar med IAS 13 nr. 47, der det står følgende: «Den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring) er ikke mindre enn det beløpet som skal betales umiddelbart Følgelig klassifiserer samvirkeforetaket som finansielle forpliktelser det høyeste beløpet som kan utbetales umiddelbart i henhold til innløsningsbestemmelsene.»

D46 I C53 endres endringene av nr. 7 i IFRIC 19: «Å bringe finansielle forpliktelser til opphør med egenkapitalinstrumenter» som følger:

- 7 Dersom de utstedte egenkapitalinstrumentenes virkelige verdi ikke kan måles på en pålitelig måte, skal egenkapitalinstrumentene måles slik at de tilsvarer den opphørte finansielle forpliktelsens virkelige verdi. Ved måling av den virkelige verdien av en opphørt finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring), får nr. 47 i IFRS 13 ikke anvendelse.

IAS 1: «Presentasjon av finansregnskap»

D47 Nr. 128 og 133 skal lyde:

- 128 Opplysningene i nr. 125 kreves ikke for eiendeler og forpliktelser der det er en betydelig risiko for at deres balanseførte verdi kan endre seg vesentlig i løpet av det neste regnskapsåret dersom de ved slutten av rapporteringsperioden måles til virkelig verdi basert på en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel eller forpliktelse. Slik virkelig verdi kan endres vesentlig i løpet av det neste regnskapsåret, men disse endringene vil ikke oppstå som følge av forutsetninger eller andre kilder til estimeringsusikkerhet ved slutten av rapporteringsperioden.
- 133 Andre IFRS-er krever opplysninger om noen av de forutsetningene som ellers ville ha blitt krevd i samsvar med nr. 125. For eksempel krever IAS 37 i gitte tilfeller at det gis opplysninger om viktige forutsetninger om framtidige hendelser som påvirker klasser av avsetninger. IFRS 13: «Måling av virkelig verdi» krever at det opplyses om betydelige forutsetninger (herunder hvilke(n) verdsettelsesmetode(r) og inndata) som foretaket benytter ved måling av de virkelige verdiene av eiendeler og forpliktelser som er balanseført til virkelig verdi.

D48 Nytt nr. 139I skal lyde:

- 139I Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 128 og 133 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 2: «Beholdninger»

D49 Nr. 7 skal lyde:

- 7 Netto realisasjonsverdi er nettobeløpet som et foretak forventer å realisere ved salg av beholdninger som en del av ordinær virksomhet. Virkelig verdi gjenspeiler den prisen som en velordnet transaksjon om salg av den samme beholdningen i hovedmarkedet (eller det mest fordelaktige markedet) for vedkommende beholdning ville finne sted til mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. Førstnevnte er en foretaksspesifikk verdi, sistnevnte er det ikke. Netto realisasjonsverdi for beholdninger kan være forskjellig fra virkelig verdi fratrukket salgsutgifter.

D50 Ny 40C skal lyde:

- 40C Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 6 samt nr. 7 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 8: «Regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimater og feil»

D51 Nr. 52 skal lyde:

- 52 Ved tilbakevirkende anvendelse av nye regnskapsprinsipper eller korrigerende av feil i tidligere perioder er det derfor nødvendig å skille mellom informasjon som
- a) dokumenterer omstendigheter som forelå på tidspunktet eller tidspunktene da transaksjonen, en annen hendelse eller et annet forhold fant sted, og
 - b) ville ha vært tilgjengelig da finansregnskapet for denne tidligere perioden ble godkjent for offentliggjøring,

fra annen informasjon. For enkelte typer estimater (f.eks. en måling av virkelig verdi som benytter betydelige ikke observerbare inndata), er det ikke praktisk mulig å skille mellom disse typene av opplysninger. Når tilbakevirkende anvendelse eller tilbakevirkende omarbeiding ville kreve betydelige estimater uten mulighet for å skille mellom disse to typene informasjon, er det ikke praktisk mulig å anvende de nye regnskapsprinsippene eller korrigere feil i tidligere perioder med tilbakevirkende kraft.

D52 Ny 54C skal lyde:

54C IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*», utstedt i mai 2011, endret nr. 52. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 10: «Hendelser etter rapporteringsperioden»

D53 Nr. 11 skal lyde:

11 Et eksempel på en hendelse etter rapporteringsperioden som det ikke skal tas hensyn til, er et fall i virkelig verdi av investeringer mellom slutten av rapporteringsperioden og tidspunktet da finansregnskapet blir godkjent for offentliggjøring. Fallet i virkelig verdi vil normalt ikke være knyttet til forhold vedrørende investeringene ved slutten av rapporteringsperioden, men gjenspeile omstendigheter som har inntrådt senere. ...

D54 Nytt nr. 23A skal lyde:

23A Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 11 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 16: «Eiendom, anlegg og utstyr»

D55 Nr. 26 skal lyde:

26 Den virkelige verdien av en eiendel blir målt på en pålitelig måte dersom a) variabiliteten innenfor området av målinger av virkelig verdi ikke er betydelig for eiendelen, eller b) sannsynligheten av de ulike estimatene innenfor området kan vurderes på en rimelig måte og benyttes for å måle virkelig verdi. Dersom et foretak på en pålitelig måte kan måle den mottatte eller avgitte eiendelens virkelige verdi, benyttes den avgitte eiendelens virkelige verdi for å måle den mottatte eiendelens anskaffelseskost, med mindre det er den mottatte eiendelens virkelige verdi som framgår mest tydelig.

D56 Nr. 32 og 33 oppheves.

D57 Nr. 35 og 77 skal lyde:

35 Når en enhet av eiendom, anlegg og utstyr verdireguleres, blir en eventuell akkumulert avskrivning på verdireguleringstidspunktet behandlet på en av følgende måter:

- a) Den omarbeides proporsjonalt med endringen i eiendelens brutto balanseførte verdi, slik at eiendelens balanseførte verdi etter verdireguleringen tilsvarer verdiregulert beløp.

Denne metoden benyttes ofte når en eiendel verdireguleres ved at det benyttes en indeks for å fastsette gjenanskaffelseskost (se IFRS 13).

...

77 **Dersom enheter av eiendom, anlegg og utstyr balanseføres til verdiregulerte beløp, skal følgende opplysninger gis i tillegg til de opplysningene som kreves av IFRS 13:**

...

c) [Opphevet]

d) [Opphevet]

...

D58 Nytt nr. 81F skal lyde:

81F Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 6 samt nr. 26, 35 og 77 endret og nr. 32 og 33 opphevet. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 17: «Leieavtaler»

D59 Nytt nr. 6A skal lyde:

6A IAS 17 benytter begrepet «virkelig verdi» på en måte som i noen tilfeller skiller seg fra definisjonen av «virkelig verdi» i IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*». Derfor skal et foretak, når det anvender IAS 17, måle virkelig verdi i samsvar med IAS 17, ikke IFRS 13.

IAS 18: «Driftsinntekter»

D60 Nytt nr. 42 skal lyde:

42 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 7 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 19: «Ytelser til ansatte»

D61 [Ikke relevant for krav]

D62 Nr. 50 og 102 skal lyde:

50 Foretakets regnskapsføring av ytelsesbaserte pensjonsordninger innebærer at foretaket

...

c) måler virkelig verdi av alle pensjonsmidler (se nr. 102-104),

...

102 Den virkelige verdien av alle pensjonsmidler trekkes fra ved fastsettelse av beløpet som skal innregnes i balanseoppstillingen i samsvar med nr. 54.

D63 Nytt nr. 162 skal lyde:

162 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 7 samt nr. 50 og 102 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 20: «Regnskapsføring av offentlige tilskudd og opplysninger om offentlig støtte»

D64 Nytt nr. 45 skal lyde:

45 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 3 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 21: «Virkningene av valutakursendringer»

D65 Nr. 23 skal lyde:

23 **Ved slutten av hver rapporteringsperiode skal**

...

c) ikke-monetære poster som måles til virkelig verdi uttrykt i utenlandsk valuta, omregnes til valutakursene som gjaldt da den virkelige verdien ble målt.

D66 Nytt nr. 60G skal lyde:

- 60G Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 8 samt nr. 23 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 28: «Investeringer i tilknyttede foretak» (som endret i oktober 2009)

D67 Nr. 1 og 37 skal lyde:

- 1 **Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av investeringer i tilknyttede foretak. Den får imidlertid ikke anvendelse på investeringer i tilknyttede foretak som innehas av**

- a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**
b) **investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringstilknyttede forsikringsfond**

som ved førstegangsinnregning er øremerket til virkelig verdi over resultatet, eller er klassifisert som holdt for omsetning og regnskapsført i samsvar med IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling». For slike investeringer skal et foretak innregne endringer i virkelig verdi i resultatet i den perioden endringen skjer. Et foretak som innehar en slik investering, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 37 f).

- 37 **Følgende opplysninger skal gis:**

- a) **Den virkelige verdien av investeringer i tilknyttede foretak som det foreligger noterte markedspriser for,**

...

D68 Nytt nr. 41G skal lyde:

- 41G Ved IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, ble nr. 1 og 37 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 31: «Andeler i felleskontrollert virksomhet» (som endret i oktober 2009)

D69 Nr. 1 skal lyde:

- 1 **Denne standard skal anvendes ved regnskapsføring av andeler i felleskontrollert virksomhet og ved rapportering av den felleskontrollerte virksomhetens eiendeler, forpliktelser, inntekter og kostnader i finansregnskapet til deltakere og investorer i felleskontrollert virksomhet, uansett i hvilke strukturer eller former den felleskontrollerte virksomhetens aktiviteter finner sted. Denne standard får imidlertid ikke anvendelse på deltakeres andeler i felleskontrollerte foretak som innehas av**

- a) **risikokapitalorganisasjoner, eller**
b) **investeringsfond, aksjefond og lignende foretak, herunder investeringstilknyttede forsikringsfond**

som ved førstegangsinnregning er øremerket til virkelig verdi over resultatet, eller er klassifisert som holdt for omsetning og regnskapsført i samsvar med IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling». For slike investeringer skal et foretak innregne endringer i virkelig verdi i resultatet i den perioden endringen skjer. En deltaker i en felleskontrollert virksomhet som innehar en slik interesse, skal gi de opplysningene som kreves av nr. 55 og 56.

D70 Nytt nr. 58F skal lyde:

- 58F IFRS 13: «Måling av virkelig verdi», utstedt i mai 2011, endret nr. 1. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 32: «Finansielle instrumenter — presentasjon» (som endret i september 2010)

D71 Nr. 23 skal lyde:

23 ... Den finansielle forpliktelsen blir innregnet første gang til nåverdien av innløsningsbeløpet, og blir omklassifisert fra egenkapitalen. ...

D72 Nytt nr. 97J skal lyde:

97J Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 11 samt nr. 23 og AG31 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D73 Under «Veiledning i anvendelse» skal AG31 lyde:

AG31 En vanlig form for sammensatt finansielt instrument er et gjeldsinstrument med innebygd konverteringsopsjon, for eksempel en obligasjon som er konverterbar til ordinære aksjer hos utsteder, og uten andre innebygde derivatdeler. Nr. 28 krever at utsteder av et slikt finansielt instrument presenterer forpliktelsesdelen og egenkapitaldelen separat i balanseoppstillingen, på følgende måte:

...

b) Egenkapitalinstrumentet er en innebygd opsjon om å konvertere forpliktelsen til utstедers egenkapital. Denne opsjonen har verdi ved førstegangsinnregning selv om den er dårlig posisjonert for utøvelse.

IAS 33: «Resultat per aksje»

D74 Nr. 8 og 47A skal lyde:

8 Dersom ikke annet er angitt, anvendes begreper slik de er definert i IAS 32: «*Finansielle instrumenter — presentasjon*» i denne standard, med de betydninger som er angitt i IAS 32 nr. 11. IAS 32 definerer begrepene «finansielt instrument», «finansiell eiendel», «finansiell forpliktelse» og «egenkapitalinstrument», og gir veiledning i anvendelsen av disse definisjonene. IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*» definerer «virkelig verdi» og fastsetter krav for anvendelse av denne definisjonen.

47A For aksjeopsjoner og andre aksjebaserte betalingsordninger der IFRS 2: «*Aksjebasert betaling*» kommer til anvendelse, skal utstedelseskursen nevnt i nr. 46 og utøvelseskursen nevnt i nr. 47 omfatte den virkelige verdien (målt i samsvar med IFRS 2) av alle varer eller tjenester som i framtiden skal leveres til foretaket i henhold til aksjeopsjonen eller andre aksjebaserte betalingsordninger.

D75 Nytt nr. 74C skal lyde:

74C Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 8, 47A og A2 endret. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D76 I vedlegg A skal A2 lyde:

A2 Utstedelse av ordinære aksjer på tidspunktet for utøvelse eller konvertering av potensielle ordinære aksjer fører ikke normalt til et bonuselement. Dette skyldes at de potensielle ordinære aksjene vanligvis utstedes til virkelig verdi, noe som fører til en forholdsmessig endring i ressursene som er tilgjengelige for foretaket. I en tegningsrettsemisjon er imidlertid utøvelseskursen ofte lavere enn aksjenes virkelige verdi. ...Den teoretiske virkelige verdien per aksje etter utøvelse av tegningsretten beregnes ved å legge sammen den samlede virkelige verdien av aksjene umiddelbart før utøvelse av rettene og provenyet fra utøvelsen av rettene, og dividere dette med antallet utestående aksjer etter utøvelse av rettene. Der rettene skal omsettes offentlig, atskilt fra aksjene før utøvelses tidspunktet, måles den virkelige verdien ved avslutningen av den siste dagen da aksjene blir omsatt sammen med tegningsrettene.

IAS 34: «Delårsrapportering» (endret i mai 2010)

D77 [Ikke relevant for krav]

D78 Nytt nr. 16A j) skal lyde:

16A **I tillegg til å opplyse om betydelige hendelser og transaksjoner i samsvar med nr. 15–15C skal et foretak inkludere følgende informasjon i notene til sitt delårsregnskap, dersom slike opplysninger ikke er gitt andre steder i delårsrapporten. Normalt skal informasjonen rapporteres basert på regnskapet hittil i år.**

...

j) **for finansielle instrumenter, de opplysningene som virkelig verdi som kreves av nr. 91–93 h), 94–96, 98 og 99 i IFRS 13 «Måling av virkelig verdi» og nr. 25, 26 og 28–30 i IFRS 7: «Finansielle instrumenter - opplysninger».**

D79 Nytt nr. 50 skal lyde:

50 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 16A j) endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IAS 36: «Verdifall på eiendeler»

D80 Nr. 5 skal lyde:

5 Denne standard får ikke anvendelse på finansielle eiendeler innenfor virkeområdet for IAS 39, for investeringseiendom målt til virkelig verdi innenfor virkeområdet for IAS 40 eller for biologiske eiendeler knyttet til landbruk målt til virkelig verdi fratrukket salgsutgifter innenfor virkeområdet for IAS 41. Denne standard får imidlertid anvendelse på eiendeler som er balanseført til verdiregulerte beløp (dvs. den virkelige verdien på tidspunktet for verdireguleringen fratrukket eventuell senere akkumulert avskrivning og senere akkumulerte tap ved verdifall) i samsvar med andre IFRS-er, for eksempel verdireguleringsmodellene i IAS 16: «Eiendom, anlegg og utstyr» og IAS 38: «Immaterielle eiendeler». Den eneste forskjellen mellom en eiendels virkelige verdi og dens virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter er de marginale utgiftene som er direkte henførbare til avhendingen av eiendelen.

a) i) dersom avhendingsutgiftene er ubetydelige, er den verdiregulerte eiendelens gjenvinnbare beløp nødvendigvis nær eller større enn dens verdiregulerte beløp. I så fall er det etter anvendelse av kravene om verdiregulering ikke sannsynlig at den verdiregulerte eiendelen har falt i verdi, og det er ikke nødvendig å estimere det gjenvinnbare beløpet,

ii) [Opphevet]

b) [Opphevet]

c) dersom avhendingsutgiftene ikke er ubetydelige, er den verdiregulerte eiendelens virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter nødvendigvis mindre enn dens virkelige verdi. Derfor har den verdiregulerte eiendelen falt i verdi dersom dens bruksverdi er mindre enn dens regulerte verdi. I så fall skal et foretak etter anvendelse av kravene om verdiregulering anvende denne standard for å beregne om eiendelen har falt i verdi.

D81 Nr. 6 skal lyde (som en konsekvens av endringen av definisjonen av «virkelig verdi fratrukket salgsutgifter», blir alle henvisninger til «virkelig verdi fratrukket salgsutgifter» i IAS 36 erstattet med «virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter»):

6 **Følgende begreper anvendes i denne standard:**

[Opphevet]

a) [Opphevet]

b) [Opphevet]

c) [Opphevet]

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13: «Måling av virkelig verdi»)

D82 I nr. 12, 20 og 22 gjøres følgende endringer:

12 **Ved vurdering av om det foreligger indikasjoner på at en eiendel har falt i verdi, skal et foretak minst ta hensyn til følgende indikasjoner:**

Eksterne informasjonskilder

a) Det er observerbare indikasjoner på at eiendelens markedsverdi i løpet av perioden har falt betydelig mer enn det som kunne forventes som følge av alder eller normal bruk.

...

20 Det kan være mulig å måle virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter, selv om det ikke finnes noen notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel. Enkelte ganger vil det imidlertid ikke være mulig å måle virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter fordi det ikke er noe grunnlag for å foreta et pålitelig estimat av den prisen som en velordnet transaksjon om salg av eiendelen ville ha funnet sted til mellom markedsdeltakere på måletidspunktet under gjeldende markedsforhold. I dette tilfellet kan foretaket bruke eiendelens bruksverdi som dens gjenvinnbare beløp.

22 Gjenvinnbart beløp beregnes for en enkelt eiendel ... med mindre

...

b) eiendelens bruksverdi kan estimeres til å være nær dens virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter, og virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter kan måles.

D83 Nr. 25-27 utgår.

D84 Nr. 28 skal lyde:

28 Avhendingsutgifter som ikke allerede er innregnet som forpliktelser, trekkes fra ved måling av virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter. Eksempler

D85 Nytt nr. 53A skal lyde:

53A Virkelig verdi er forskjellig fra bruksverdi. Virkelig verdi gjenspeiler de forutsetningene som markedsdeltakere ville benytte når de setter en pris på eiendelen. Til sammenligning gjenspeiler bruksverdi virkningene av faktorer som kan være særegne for foretaket, og som ikke kan anvendes på foretak generelt. For eksempel vil virkelig verdi ikke gjenspeile følgende faktorer i den utstrekning de ikke vil være generelt tilgjengelige for markedsdeltakere:

a) tilleggsværdi utledet av gruppering av eiendeler (for eksempel at det opprettes en portefølje av investeringseiendommer på ulike steder),

b) synergier mellom eiendelen som blir målt og andre eiendeler,

- c) juridiske retter eller rettslige restriksjoner som bare gjelder for nåværende eier av eiendelen, og
- d) skattemessige fordeler eller skattemessige ulemper som bare gjelder for nåværende eier av eiendelen.

D86 I nr. 78, 105, 111, 130 og 134 gjøres følgende endringer:

- 78 Det kan være nødvendig å ta hensyn til visse innregnede forpliktelser for å kunne beregne en kontantgenererende enhets gjenvinnbare beløp. Dette kan forekomme dersom avhendingen av en kontantgenererende enhet krever at kjøperen må overta en forpliktelse. I dette tilfellet tilsvarer den kontantgenererende enhetens virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter (eller den estimerte kontantstrømmen fra endelig avhending) salgsprisen for eiendelene i den kontantgenererende enheten, samt tilhørende forpliktelser, med fradrag for avhendingsutgiftene. For å kunne foreta en meningsfull sammenligning mellom en kontantgenererende enhets balanseførte verdi og dens gjenvinnbare beløp, fratrekkes den balanseførte verdien av forpliktelsen ved fastsettelsen av både den kontantgenererende enhetens bruksverdi og dens balanseførte verdi.
- 105 **Ved fordeling av et tap ved verdifall i henhold til nr. 104 skal et foretak ikke redusere den balanseførte verdien av en eiendel til mindre enn den høyeste av følgende verdier:**
- a) eiendelens virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter (dersom dette kan måles),
- ...
- 111 **Ved vurdering av om det finnes indikasjoner på at et tap ved verdifall som er innregnet for en annen eiendel enn goodwill i tidligere perioder, ikke lenger finnes eller er redusert, skal foretaket som et minimum ta følgende indikasjoner i betraktning:**
- Eksterne informasjonskilder
- a) Det foreligger observerbare indikasjoner på at eiendelens markedsverdi har økt betydelig i løpet av perioden.
- ...
- 130 **Et foretak skal opplyse om følgende for alle vesentlige tap ved verdifall innregnet eller reversert i løpet av perioden for en enkelt eiendel, herunder goodwill, eller for en kontantgenererende enhet:**
- ...
- f) Dersom gjenvinnbart beløp er virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter, grunnlaget som ble brukt for å måle virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter (for eksempel om virkelig verdi ble målt med henvisning til en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel). Det kreves ikke at et foretak gir de opplysningene som kreves av IFRS 13.
- 134 **Et foretak skal gi følgende opplysninger som kreves av a)–f) for alle kontantgenererende enheter (grupper av enheter) der den balanseførte verdien av goodwill eller immaterielle eiendeler med ubestemt utnyttbar levetid som er fordelt på denne enheten (gruppen av enheter), er betydelig sammenlignet med foretakets samlede balanseførte verdi av goodwill eller immaterielle eiendeler med ubestemt utnyttbar levetid:**
- ...
- c) Det gjenvinnbare beløpet for enheten (eller gruppen av enheter) og det grunnlaget som enhetens (gruppen av enheters) gjenvinnbare beløp er fastsatt ut fra (dvs. bruksverdien eller virkelige verdi fratrukket avhendingsutgifter).
 - d) Dersom gjenvinnbart beløp for enheten (gruppen av enheter) er basert på bruksverdi:
 - i) hver av de viktigste forutsetningene som ledelsen har basert sine framskrivninger av kontantstrømmer på, for perioden som omfattes av de siste budsjettene/prognosene. De viktigste forutsetningene er de som gjenvinnbart beløp for enheten (gruppen av enheter) er mest sensitive overfor,
- ...

e) Dersom gjenvinnbart beløp for enheten (gruppen av enheter) er basert på virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter, hvilke(n) verdsettingsmetode(r) som er benyttet til å måle virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter. Det kreves ikke at et foretak gir de opplysningene som kreves av IFRS 13. Dersom virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter ikke blir målt ved hjelp av en notert pris for en identisk enhet (gruppe av enheter), skal et foretak opplyse om følgende:

i) hver av de viktigste forutsetningene som ledelsen har basert sin fastsettelse av virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter på. De viktigste forutsetningene er de som gjenvinnbart beløp for enheten (gruppen av enheter) er mest sensitive overfor,

...

iiA) nivået i hierarkiet for virkelig verdi (se IFRS 13) der målingen av virkelig verdi i sin helhet er kategorisert (uten at det tas hensyn til hvorvidt «avhendingsutgifter» er observerbare,

iiB) dersom det har skjedd en endring av verdsettingsmetode, endringen og om grunnen(e) til endringen.

Dersom virkelig verdi fratrukket avhendingsutgifter blir målt ved hjelp av diskonterte prognoser for kontantstrømmer, skal et foretak opplyse om følgende:

iii) perioden som ledelsen har utarbeidet prognoser for kontantstrømmer for,

iv) vekstraten som er benyttet til å ekstrapolere framskrivninger av kontantstrømmer,

v) diskonteringsrenten(e) som er benyttet for framskrivningene av kontantstrømmer,

...

D87 Ny 140I skal lyde:

140I Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 5, 6, 12, 20, 78, 105, 111, 130 og 134 endret, nr. 25–27 opphevet og nr. 25A og 53A tilføyd. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 38: «Immaterielle eiendeler».

D88 Nr. 8 skal lyde:

8 **Følgende begreper anvendes i denne standard:**

[Opphevet]

a) [Opphevet]

b) [Opphevet]

c) [Opphevet]

...

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13: «Måling av virkelig verdi»)

D89 Nr. 33 skal lyde:

33 Dersom en immateriell eiendel blir anskaffet ved en virksomhetssammenslutning, er anskaffelseskost for den immaterielle eiendelen i henhold til IFRS 3: «Virksomhetssammenslutninger» dens virkelige verdi på overtakelsestidspunktet. En immateriell eiendels virkelige verdi gjenspeiler forventninger om sannsynligheten for at de framtidige økonomiske fordelene som ligger i eiendelen, vil tilflyte foretaket. ...

D90 Overskriften over nr. 35 skal lyde:

Immaterielle eiendeler anskaffet ved en virksomhetssammenslutning

D91 Nr. 39-41 utgår.

D92 I nr. 47, 50, 75, 78, 82, 84 og 100 gjøres følgende endringer:

- 47 Nr. 21 b) angir at en betingelse for innregning av en immateriell eiendel er at eiendelens anskaffelseskost kan måles på en pålitelig måte. Den virkelige verdien av en immateriell eiendel blir målt på en pålitelig måte dersom: a) variabiliteten innenfor området av målinger av virkelig verdi ikke er betydelig for eiendelen, eller b) sannsynligheten av de ulike estimatene innenfor området kan vurderes på en rimelig måte og benyttes for å måle virkelig verdi. Dersom et foretak på en pålitelig måte kan måle den virkelige verdien av enten den mottatte eller den avgitte eiendelen, benyttes den avgitte eiendelens virkelige verdi til å måle anskaffelseskost, med mindre den mottatte eiendelens virkelige verdi framgår mest tydelig.
- 50 Differanser mellom den virkelige verdien av et foretak og balanseført verdi av foretakets identifiserbare nettoeiendeler på ethvert tidspunkt kan være resultat av en rekke faktorer som påvirker foretakets virkelige verdi. Slike differanser representerer imidlertid ikke anskaffelseskost for immaterielle eiendeler som foretaket kontrollerer.
- 75 **... Når det gjelder verdireguleringer i henhold til denne standard, skal virkelig verdi måles med henvisning til et aktivt marked. ...**
- 78 Det er uvanlig at det finnes et aktivt marked for en immateriell eiendel, men det kan forekomme. ...
- 82 **Dersom en verdiregulert immateriell eiendels virkelige verdi ikke lenger kan måles med henvisning til et aktivt marked, skal eiendelens balanseførte verdi være dens verdiregulerte beløp på tidspunktet for siste verdiregulering med henvisning til det aktive markedet, med fradrag for eventuelle etterfølgende akkumulerte avskrivninger og eventuelle etterfølgende akkumulerte tap ved verdifall.**
- 84 Dersom eiendelens virkelige verdi kan måles med henvisning til et aktivt marked på et senere måletidspunkt, anvendes verdireguleringsmodellen fra dette tidspunktet.
- 100 **Restverdien av en immateriell eiendel med bestemt utnyttbar levetid skal antas å være lik null, med mindre**

...

b) **det finnes et aktivt marked (som definert i IFRS 13) for eiendelen, og**

...

D93 Nr. 124 skal lyde:

- 124 **Dersom immaterielle eiendeler regnskapsføres til verdiregulerte beløp, skal et foretak opplyse om følgende:**
- a) **etter klasse av immaterielle eiendeler:**
- ...
- iii) **den balanseførte verdien ... nr. 74, og**
- b) **beløpet for verdireguleringsreserve ... aksjonærer indikeres, og**
- c) **[Opphevet]**

D94 Nr. 130E oppheves.

D95 Nytt nr. 130G skal lyde:

130G IFRS 13, utstedt i mai 2011, endret nr. 8, 33, 47, 50, 75, 78, 82, 84, 100 og 124, og opphevet nr. 39-41 og 130E. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling» (som endret i oktober 2009)

D96 [Ikke relevant for krav]

D97 Nr. 9 skal lyde:

9 **Følgende begreper anvendes i denne standard:**

...

Det bør bemerkes at IFRS 13: «Måling av virkelig verdi» fastsetter kravene til måling av virkelig verdi av en finansiell eiendel eller en finansiell forpliktelse, enten ved øremerking eller på annen måte, eller hvis virkelige verdi opplyses.

...

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13.)

...

Fotnoten til definisjonen av «virkelig verdi» utgår.

D98 Nr. 13 og 28 skal lyde:

13 Dersom et foretak ikke er i stand til på en pålitelig måte å måle den virkelige verdien av et innebygd derivat på grunnlag av derivatets vilkår og betingelser (for eksempel fordi det innebygde derivatet er basert på et egenkapitalinstrument som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument, dvs. inndata på nivå 1), er den virkelige verdien av det innebygde derivatet differansen mellom den virkelige verdien til hybridinstrumentet (det kombinerte instrumentet) og den virkelige verdien av vertskontrakten. Dersom foretaket ikke er i stand til å måle den virkelige verdien av det innebygde derivatet ved hjelp av denne metoden, kommer nr. 12 til anvendelse, og hybridinstrumentet (det kombinerte instrumentet) angis som øremerket til virkelig verdi over resultatet.

28 Når et foretak fordeler den tidligere balanseførte verdien av en større finansiell eiendel mellom den delen som fortsatt blir innregnet og den delen som blir fraregnet, må den virkelige verdien av den delen som fortsatt blir innregnet, måles. ...

D99 Nytt nr. 43A tilføyes.

43A **Dersom den virkelige verdien av den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen ved førstegangsinnregning er forskjellig fra transaksjonsprisen, skal et foretak imidlertid anvende AG76.**

D100 Nr. 47 skal lyde:

47 **Etter førstegangsinnregning skal et foretak måle alle finansielle forpliktelser til amortisert kost ved en effektiv rente-metode, med følgende unntak:**

a) **Finansielle forpliktelser til virkelig verdi over resultatet. Slike forpliktelser, herunder derivater som er forpliktelser, skal måles til virkelig verdi, med unntak for en derivatforpliktelse som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et egenkapitalinstrument som ikke har en notert pris i et aktivt marked for et identisk instrumentet (dvs. inndata på nivå 1) og hvis virkelige verdi ellers ikke kan måles på en pålitelig måte, som skal måles til anskaffelseskost.**

...

D101 Nr. 48-49 utgår.

D102 Nr. 88 skal lyde:

88 **Et sikringsforhold oppfyller kravene til sikringsbokføring i henhold til nr. 89-102 dersom, og bare dersom, alle følgende betingelser er oppfylt:**

...

d) **Effektiviteten til sikringen kan måles på en pålitelig måte, dvs. den virkelige verdien eller kontantstrømmene for sikringsobjektet som er henførbare til den sikrede risikoen og den virkelige verdien av sikringsinstrumentet kan måles på en pålitelig måte.**

...

D103 Nytt nr. 103Q skal lyde:

103Q Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 9, 13, 28, 47, 88, AG46, AG52, AG64, AG76, AG76A, AG80, AG81 og AG96 endret, nr. 43A tilføyd og nr. 48-49, AG69-AG75, AG77-AG79 og AG82 opphevet. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D104 I vedlegg A skal AG46, AG52 og AG64 lyde:

AG46 Ved måling av de virkelige verdiene av den delen som fortsatt skal innregnes og den delen som blir fraregnet for anvendelsen av nr. 27, skal et foretak anvende målingskravene for virkelig verdi i IFRS 13 i tillegg til nr. 28.

AG52 Dette avsnittet viser anvendelsen av metoden for vedvarende engasjement når foretakets vedvarende engasjement er en del av en finansiell eiendel.

Anta at et foretak har en portefølje av lån med rett til førtidig tilbakebetaling ... Den virkelige verdien av lånene på tidspunktet for transaksjonen er VE 10 100 og den virkelige verdien av den overskytende marginen på 0,5 prosent er VE 40.

...

Foretaket beregner gevinsten eller tapet på salget av andelen på 90 prosent av kontantstrømmer. Det antas at separate virkelige verdier på den overførte andelen på 90 prosent og den tilbakeholdte andelen på 10 prosent ikke er tilgjengelige på overføringstidspunktet, og foretaket fordeler derfor eiendelens balanseførte verdi i samsvar med nr. 28, slik:

	<i>Virkelig verdi</i>	<i>Prosentandel</i>	<i>Fordelt balanseført verdi</i>
Andel overført	9,090	90 %	9,000
Andel beholdt	1,010	10 %	1,000
Totalt	10,100		10,000

...

D105 AG64 skal lyde:

AG64 Den virkelige verdien av et finansielt instrument ved førstegangsinnregningen er vanligvis transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av det gitte eller mottatte vederlaget, se også IFRS 13 og AG76). Dersom en del av vederlaget som gis eller mottas, er for noe annet enn det finansielle instrumentet, skal et foretak imidlertid måle den virkelige verdien av det finansielle instrumentet. For eksempel kan den virkelige verdien av et langsiktig utlån eller fordring som ikke gir renter, måles som nåverdien av alle framtidige kontantbetalinger som skal mottas, diskontert med løpende markedsrente(r) for et tilsvarende instrument (tilsvarende med hensyn til valuta, vilkår, type rentesats og andre faktorer) med en tilsvarende kredittvurdering. Eventuelle utlånsbeløp i tillegg er en kostnad eller en inntektsreduksjon, med mindre det oppfyller kravene til innregning som en annen type eiendel.

D106 AG69–AG75 og de tilknyttede overskriftene oppheves.

D107 AG76 skal lyde:

AG76 Den beste dokumentasjonen på den virkelige verdien av et finansielt instrument ved førstegangsinnregningen er vanligvis transaksjonsprisen (dvs. den virkelige verdien av det gitte eller mottatte vederlaget, se også IFRS 13). Dersom et foretak slår fast at den virkelige verdien ved førstegangsinnregning er forskjellig fra transaksjonsprisen slik det er nevnt i nr. 43A, skal foretaket regnskapsføre vedkommende instrument på dette tidspunktet på følgende måte:

- a) Ved målingen som kreves av nr. 43 dersom den virkelige verdien dokumenteres av en notert pris i et aktivt marked for en identisk eiendel eller forpliktelse (dvs. inndata på nivå 1) eller er basert på en verdsettingsmetode som bare benytter data fra observerbare markeder. Et foretak skal innregne differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen som en gevinst eller et tap.
- b) I alle andre tilfeller ved målingen som kreves av nr. 43, justert for å utsette differansen mellom den virkelige verdien ved førstegangsinnregning og transaksjonsprisen. Etter førstegangsinnregning skal foretaket bare innregne denne utsatte differansen som en gevinst eller et tap i den utstrekning denne oppstår av en endring i en faktor (herunder tid) som markedsdeltakere ville tatt hensyn til når prisen på eiendelen eller forpliktelsen skal fastsettes.

D108 AG76A skal lyde:

AG76A Den etterfølgende målingen av den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen og den etterfølgende innregningen av resultat skal være konsistent med kravene i denne standard.

D109 AG77–AG79 oppheves.

D110 AG80 og AG81 skal lyde:

AG80 Den virkelige verdien av investeringer i egenkapitalinstrumenter som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1) og derivater som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et slikt egenkapitalinstrument (se nr. 46 c) og nr. 47), kan måles på en pålitelig måte dersom a) variabiliteten i området for rimelige målinger av virkelig verdi ikke er betydelige for dette instrumentet, eller b) sannsynligheten for de ulike estimatene innenfor området kan vurderes på en rimelig måte og benyttes til å måle virkelig verdi.

AG81 Det er mange situasjoner der variabiliteten i området for rimelige målinger av virkelig verdi av investeringer i egenkapitalinstrumenter som ikke har en notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1), og derivater som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et slikt egenkapitalinstrument (se nr. 46 c) og nr. 47), sannsynligvis ikke er betydelig. Vanligvis er det mulig å måle den virkelige verdien av en finansiell eiendel som et foretak har anskaffet fra en utenforstående part. Men dersom området for rimelige målinger av virkelig verdi er betydelig og sannsynligheten til de ulike estimatene ikke med rimelighet kan vurderes, er et foretak utelukket fra å kunne måle instrumentet til virkelig verdi.

D111 Overskriften over AG82 og AG82 oppheves.

D112 AG96 skal lyde:

AG96 En investering i et egenkapitalinstrument som ikke har noen notert pris i et aktivt marked for et identisk instrument (dvs. inndata på nivå 1), blir ikke balanseført til virkelig verdi fordi instrumentets virkelige verdi ikke kan måles på en pålitelig måte, eller et derivat som er knyttet til og må gjøres opp ved levering av et slikt egenkapitalinstrument (se nr. 46 c) og nr. 47), kan ikke øremerkes som et sikringsinstrument.

IAS 40: «Investeringseiendom»

D113 [Ikke relevant for krav]

D114 I nr. 26, 29 og 32 gjøres følgende endringer:

- 26 ... Veiledning vedrørende måling av en eiendomsinteresses virkelige verdi finnes for modellen med virkelig verdi i nr. 33-52 og i IFRS 13. Denne veiledningen er også relevant for målingen av virkelig verdi når denne verdien benyttes som anskaffelseskost ved førstegangsinnregning.
- 29 Den virkelige verdien av en eiendel blir målt på en pålitelig måte dersom a) variabiliteten innenfor området av målinger av virkelig verdi ikke er betydelig for eiendelen, eller b) sannsynligheten av de ulike estimatene innenfor området kan vurderes på en rimelig måte og benyttes for å måle virkelig verdi. Dersom foretaket på en pålitelig måte kan måle den virkelige verdien av enten den mottatte eller den avgitte eiendelen, benyttes den avgitte eiendelens virkelige verdi til å måle anskaffelseskost, med mindre den mottatte eiendelens virkelige verdi framgår mest tydelig.
- 32 Denne standard krever at alle foretak skal måle den virkelige verdien av investeringseiendom, enten for målingsformål (dersom foretaket benytter modellen med virkelig verdi) eller for opplysningsformål (dersom det benytter anskaffelseskostmodellen). Det oppfordres til, men kreves ikke, at et foretak måler investeringseiendommens virkelige verdi på grunnlag av en verdsetting foretatt av en uavhengig taksmann som har en anerkjent og relevant faglig kvalifikasjon og har nylig erfaring med lokaliseringen av og kategorien til den investeringseiendommen som verdsettes.

D115 Nr. 36-39 utgår.

D116 Nr. 40 skal lyde:

- 40 Når et foretak måler den virkelige verdien av en investeringseiendom i samsvar med IFRS 13, skal det påse at den virkelige verdien blant annet gjenspeiler leieinntekt fra løpende leieavtaler og andre forutsetninger som markedsdeltakere ville benytte når de skal fastsette prisen på investeringseiendommen under gjeldende markedsforhold.

D117 Nr. 42-47, 49, 51 og 75 d) oppheves.

D118 Nr. 48 skal lyde:

- 48 I unntakstilfeller kan det klart dokumenteres når et foretak først anskaffer en investeringseiendom (eller når en eksisterende eiendom første gang blir til en investeringseiendom etter en endring av bruken) at variabiliteten i området med rimelige målinger av virkelig verdi vil være så stor, og sannsynligheten for at de ulike utfallene vil være så vanskelige å vurdere at nytten av en enkel måling av virkelig verdi ikke vil være til stede. Dette kan indikere at den virkelige verdien av eiendommen ikke kan la seg måle framover på en pålitelig måte (se nr. 53).

D119 Overskriften over nr. 53 endres, og nr. 53 og 53B skal lyde:

Tilfeller der virkelig verdi ikke kan måles på en pålitelig måte

- 53 **Om ikke annet kan påvises, kan et foretak måle en investeringseiendoms virkelige verdi på en pålitelig måte framover i tid. I unntakstilfeller kan det imidlertid klart dokumenteres når et foretak først anskaffer en investeringseiendom (eller når en eksisterende eiendom første gang blir til en investeringseiendom etter en bruksendring) at investeringseiendommens virkelige verdi framover ikke vil kunne måles på en pålitelig måte. Dette skjer når, og bare når,**

markedet for sammenlignbare eiendommer ikke er aktivt (f.eks. det er få nylige transaksjoner, det finnes ingen nåværende prisnoteringer eller observerte transaksjonspriser indikerer at selgeren ble tvunget til å selge) og alternative pålitelige målinger av virkelig verdi (for eksempel basert på diskonterte kontantstrømprognooser) ikke er tilgjengelige. Dersom et foretak slår fast at den virkelige verdien av en investeringseiendom under bygging ikke kan måles på en pålitelig måte, men forventer at den virkelige verdien av eiendommen kan måles på en pålitelig måte når byggingen er fullført, skal foretaket måle investeringseiendommen som er under bygging, til kost fram til dens virkelige verdi enten kan måles på en pålitelig måte eller til byggingen er fullført (det av disse tidspunktene som inntreffer først). Dersom et foretak slår fast at den virkelige verdien av en investeringseiendom (bortsett fra en investeringseiendom under bygging) ikke kan måles framover på en pålitelig måte, skal foretaket måle investeringseiendommen ved hjelp av anskaffelseskostmodellen i IAS 16. Restverdien av investeringseiendommen skal antas å være lik null. Foretaket skal anvende IAS 16 fram til investeringseiendommen avhendes.

53B ... Et foretak som har målt en investeringseiendomspost under bygging til virkelig verdi, kan ikke konkludere med at den virkelige verdien av den fullførte investeringseiendommen ikke kan måles på en pålitelig måte.

D120 Nr. 75 d) oppheves.

D121 Nr. 78-80 skal lyde:

78 **I de unntakstilfellene som det vises til i nr. 53, der et foretak måler investeringseiendom ved hjelp av anskaffelseskostmodellen i IAS 16, skal den avstemmingen som kreves av nr. 76, opplyse om beløp knyttet til denne investeringseiendommen atskilt fra beløp knyttet til andre investeringseiendommer. I tillegg skal et foretak gi opplysninger som omfatter**

...

b) **en forklaring på hvorfor virkelig verdi ikke kan måles på en pålitelig måte,**

...

79 **I tillegg til de opplysningene som kreves av nr. 75, skal et foretak som anvender anskaffelseskostmodellen i nr. 56, også gi opplysninger om**

...

e) **den virkelige verdien av investeringseiendom. I unntakstilfellene beskrevet i nr. 53 skal et foretak, når det ikke kan måle investeringseiendommens virkelige verdi på en pålitelig måte, gi følgende opplysninger:**

...

ii) **en forklaring på hvorfor virkelig verdi ikke kan måles på en pålitelig måte, og**

...

80 **Et foretak som tidligere har anvendt IAS 40 (2000), og for første gang velger å klassifisere og regnskapsføre noen eller alle relevante eiendomsinteresser som innehas i henhold til operasjonelle leieavtaler som investeringseiendom, skal innregne virkningen av denne avgjørelsen som en justering i åpningssaldoen for opptjent egenkapital for den perioden da denne avgjørelsen tas første gang. I tillegg,**

a) **dersom foretaket tidligere har offentlig kunngjort (i finansregnskapet eller på annen måte) den virkelige verdien av disse eiendomsinteressene i tidligere perioder (målt på et grunnlag som oppfyller definisjonen av virkelig verdi i IFRS 13), oppfordres foretaket, uten at dette er påkrevd, til å**

...

D122 Nr. 85B skal lyde:

85B Et foretak kan anvende disse endringene på investeringseiendom under bygging fra et hvilket som helst tidspunkt før 1. januar 2009, forutsatt at de virkelige verdiene av investeringseiendommer under bygging var målt på disse tidspunktene. ...

D123 Nytt nr. 85C skal lyde:

85C Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble definisjonen av «virkelig verdi» i nr. 5 samt nr. 26, 29, 32, 40, 48, 53, 53B, 78–80 og 85B endret og nr. 36–39, 42–47, 49, 51 og 75 d) opphevet. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IAS 41: «Landbruk»

D124-125 [Ikke relevant for krav]

D126 I nr. 8, 15 og 16 gjøres følgende endringer:

8 **Følgende begreper anvendes i denne standard:**

[Opphevet]

a) [Opphevet]

b) [Opphevet]

c) [Opphevet]

...

Virkelig verdi er den prisen som ville blitt oppnådd ved salg av en eiendel eller betalt for overføring av en forpliktelse i en velordnet transaksjon mellom markedsdeltakere på måletidspunktet. (Se IFRS 13: «Måling av virkelig verdi»)

15 Målingen av virkelig verdi av biologiske eiendeler eller landbruksprodukter kan lettes ved at de biologiske eiendelene eller landbruksproduktene grupperes etter viktige egenskaper, for eksempel alder eller kvalitet. ...

16 Foretak inngår ofte kontrakter om å selge sine biologiske eiendeler eller landbruksprodukter på et framtidig tidspunkt. Kontraktsprisene er ikke nødvendigvis relevante for målingen av virkelig verdi, fordi virkelig verdi gjenspeiler gjeldende markedsforhold der markedsdeltakere som opptrer som kjøpere og selgere, ville ha inngått en transaksjon. ...

D127 Nr. 9, 17–21 og 23 oppheves.

D128 Nr. 25 og 30 skal lyde:

25 ... Et foretak kan bruke informasjon om de kombinerte eiendelene ved målingen av de biologiske eiendelenes virkelige verdi. ...

30 **Det antas at det er mulig å foreta en pålitelig måling av en biologisk eiendels virkelige verdi. Denne antakelsen kan bare tilbakevises ved førstegangsinnregning av en biologisk eiendel der det ikke finnes noterte markedspriser, og der alternative målinger av virkelig verdi vurderes å være klart upålitelige. ...**

D129 Nr. 47 og 48 oppheves.

D130 Nytt nr. 61 skal lyde:

61 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 8, 15, 16, 25 og 30 endret og nr. 9, 17–21, 23, 47 og 48 opphevet. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

IFRIC 2: «Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter» (som endret i oktober 2009)

D131 [Ikke relevant for krav]

D132 Under overskriften «Henvisninger» tilføyes en henvisning til IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*».

D133 Nytt nr. 16 skal lyde:

- 16 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble A8 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

D134 I vedlegget skal A8 lyde:

- A8 Medlemsandeler som overstiger innløsningsforbudet, er finansielle forpliktelser. Samvirkeforetaket måler denne finansielle forpliktelsen til virkelig verdi ved førstegangsinnregning. Siden disse andelene kan innløses umiddelbart, måler samvirkeforetaket den virkelige verdien av slike finansielle forpliktelser slik det kreves i IFRS 13, som slår fast følgende: «Den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring) er ikke mindre enn det beløpet som skal betales umiddelbart Følgelig klassifiserer samvirkeforetaket som finansielle forpliktelser det høyeste beløpet som kan utbetales umiddelbart i henhold til innløsningsbestemmelsene.»

IFRIC 4: «Fastsettelse av hvorvidt en avtale inneholder en leieavtale»

D135 Under overskriften «Henvisninger» tilføyes en henvisning til IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*».

D136 I nr. 15 a) innsettes en fotnote til «virkelig verdi»:

- * I IAS 17 benyttes begrepet «virkelig verdi» på en måte som i noen tilfeller skiller seg fra definisjonen av «virkelig verdi» i IFRS 13. Derfor skal et foretak, når det anvender IAS 17, måle virkelig verdi i samsvar med IAS 17, ikke IFRS 13.

IFRIC 13: «Kundelojalitetsprogrammer»

D137 Under overskriften «Henvisninger» tilføyes en henvisning til IFRS 13: «*Måling av virkelig verdi*».

D138 Nr. 6 skal lyde:

- 6 Vederlaget som er fordelt på bonuspoengene, skal måles med henvisning til poengenes virkelige verdi.

D139 Nytt nr. 10B skal lyde:

- 10B IFRS 13, utstedt i mai 2011, endret nr. 6 og AG1-AG3. Et foretak skal anvende disse endringene når det anvender IFRS 13.

D140 Under «Veiledning i anvendelse» skal AG1-AG3 lyde:

- AG1 Nr. 6 i konsensus-delen krever at det vederlaget som fordeles på bonuspoeng, skal måles med henvisning til poengenes virkelige verdi. Dersom det ikke er noen notert markedspris for identiske bonuspoeng, skal virkelig verdi måles ved hjelp av en annen verdsettelsesmetode.

- AG2 Et foretak kan måle bonuspoengenes virkelige verdi med henvisning til den virkelige verdien av den bonus som de kan innløses i. Den virkelige verdien av bonuspoengene tar hensyn til følgende, alt etter hva som er hensiktsmessig:

- a) den virkelige verdien av nedsatt pris eller incentiver som ellers kan bli tilbudt kunder som ikke har opptjent bonuspoeng fra et opprinnelig salg.

- b) den andelen av bonuspoeng som ikke forventes å bli innløst av kundene, og
- c) risiko for manglende oppfyllelse.

Dersom kundene kan velge mellom flere forskjellige bonuser, vil bonuspoengenes virkelige verdi gjenspeile omfanget av de forskjellige bonusenes virkelige verdi, veid i forhold til antallet ganger hver enkelt bonus forventes å bli valgt.

- AG3 Under noen omstendigheter kan andre verdsettelsesmetoder benyttes. Dersom tredjemann skal levere bonusen og foretaket betaler tredjemann for hvert enkelt bonuspoeng som det tildeler, kan foretaket for eksempel måle bonuspoengenes virkelige verdi med henvisning til det beløpet som foretaket betaler til tredjemann, og legge til en rimelig fortjenestemargin. Det kreves skjønn for å velge ut og anvende den verdsettelsesmetoden som oppfyller kravene i nr. 6 i konsensus-delen, og som er den mest hensiktsmessige å bruke i et gitt tilfelle.

IFRIC 17: «Utdelinger av ikke-kontante eiendeler til eierne»

D141 [Ikke relevant for krav]

D142 Under overskriften «Henvisninger» tilføyes en henvisning til IFRS 13: «Måling av virkelig verdi».

D143 Nr. 17 skal lyde:

- 17 Dersom et foretak etter rapporteringsperiodens slutt, men før finansregnskapet blir godkjent for offentliggjøring, vedtar at et utbytte skal deles ut som ikke-kontant eiendel, skal det opplyse om
- ...
- c) den virkelige verdien av eiendelen som skal deles ut ved rapporteringsperiodens slutt, dersom den avviker fra eiendelens balanseførte verdi, samt opplysninger om de(n) metode(n)e som brukes til å måle den virkelige verdien, slik det kreves av nr. 93 b), d), g] og i) samt nr. 99 i IFRS 13.

D144 Nytt nr. 20 skal lyde:

- 20 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 17 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IFRIC 19: «Å bringe finansielle forpliktelser til opphør med egenkapitalinstrumenter» (som endret i september 2010)

D145 [Ikke relevant for krav]

D146 Under overskriften «Henvisninger» tilføyes en henvisning til IFRS 13: «Måling av virkelig verdi».

D147 Nr. 7 skal lyde:

- 7 Dersom de utstedte egenkapitalinstrumentenes virkelige verdi ikke kan måles på en pålitelig måte, skal egenkapitalinstrumentene måles slik at de tilsvarer den opphørte finansielle forpliktelsens virkelige verdi. Ved måling av den virkelige verdien av en opphørt finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring), får nr. 47 i IFRS 13 ikke anvendelse.

D148 Nytt nr. 15 skal lyde:

- 15 Ved IFRS 13, utstedt i mai 2011, ble nr. 7 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRS 13.

IFRIC-TOLKNING NR. 20***Kostnader til fjerning av overdekning i dagbrudd i produksjonsfasen*****HENVISNINGER**

- *Begrepsramme for finansiell rapportering*
- IAS 1: «*Presentasjon av finansregnskap*»
- IAS 2: «*Beholdninger*»
- IAS 16: «*Eiendom, anlegg og utstyr*»
- IAS 38: «*Immaterielle eiendeler*»

BAKGRUNN

- 1 I drift av dagbrudd kan foretak finne det nødvendig å fjerne avfallsmaterialer (overliggende jordlag) for å få tilgang til mineralforekomster. Fjerning av slike avfallsmaterialer kalles også «stripping».
- 2 I løpet av dagbruddets utviklingsfase (før produksjonen begynner) blir kostnader til fjerning av overdekning normalt kapitalisert som del av de avskrivbare utgiftene til dagbruddets anlegging, utvikling og oppbygging. Disse kapitaliserte kostnadene blir avskrevet eller amortisert på systematisk grunnlag etter at produksjonen er begynt, vanligvis ved hjelp av produksjonsenhetsmetoden.
- 3 Et gruveforetak kan fortsette å fjerne det overliggende jordlaget og pådra seg kostnader til slik fjerning i løpet av dagbruddets produksjonsfase.
- 4 Materialet som fjernes som avfallsmateriale i produksjonsfasen, vil ikke nødvendigvis være 100 prosent avfallsmateriale, men vil ofte være en kombinasjon av malm og avfallsmateriale. Forholdet mellom malm og avfallsmateriale kan variere fra uøkonomisk lavgradig materiale til lønnsomt høygradig materiale. Fjerning av materiale med et lavt forhold mellom malm og avfallsmateriale kan gi noe brukbart materiale, som igjen kan benyttes til produksjon av beholdning. Fjerningen kan også gi tilgang til dypere lag av materiale som har et høyere forhold av malm i forhold til avfallsmateriale. Dette kan derfor være to fordeler som opp tjenes av foretak fra fjerningsaktiviteten, nemlig brukbar malm som kan benyttes til produksjon av beholdning, og forbedret tilgang til ytterligere mengder med materiale som vil bli utvunnet i framtiden.
- 5 I denne tolkning vurderes når og hvordan disse to fordelene som oppstår ved fjerning av overdekning, skal regnskapsføres separat, og dessuten hvordan disse fordelene skal måles både ved førstegangsinnregning og senere.

VIRKEOMRÅDE

- 6 Denne tolkning kommer til anvendelse på kostnader til fjerning av avfallsmaterialer som et foretak pådrar seg i dagbrudd i løpet av bruddets produksjonsfase (heretter kalt «fjerningskostnader i produksjonsfasen»).

PROBLEMSTILLINGER

- 7 Denne tolkning omhandler følgende problemstillinger:
 - a) innregning av fjerningskostnader i produksjonsfasen som eiendel,
 - b) førstegangsmåling av fjerning av overdekning betraktet som eiendel, og
 - c) senere måling av fjerning av overdekning betraktet som eiendel.

KONSENSUS**Innregning av fjerningskostnader i produksjonsfasen som eiendel**

- 8 I den utstrekning fordelene fra fjerningsaktiviteten realiseres i form av produsert beholdning, skal foretaket regnskapsføre kostnadene til denne fjerningsaktiviteten i samsvar med prinsippene i IAS 2: «Beholdninger». I den utstrekning fordelene gir bedre tilgang til malm, skal foretaket innregne disse kostnadene som anleggsmiddel, dersom kriteriene i nr. 9 nedenfor er oppfylt. Denne tolkning viser til anleggsmiddelet som «fjerning av overdekning betraktet som eiendel».

- 9 Et foretak skal innregne fjerning av overdekning betraktet som eiendel dersom, og bare dersom, alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) det er sannsynlig at den framtidige økonomiske fordelene (bedret tilgang til malmforekomsten) i forbindelse med fjerningen av overdekning vil tilflyte foretaket,
 - b) foretaket kan identifisere den bestanddelen av malmforekomsten som det er blitt bedre tilgang til, og
 - c) kostnadene i forbindelse med fjerningen av overdekning tilknyttet denne bestanddelen kan måles på en pålitelig måte.
- 10 Fjerning av overdekning betraktet som eiendel skal regnskapsføres som et tillegg til, eller som en forbedring av, en eksisterende eiendel. Med andre ord, fjerning av overdekning betraktet som eiendel skal regnskapsføres som en *del* av en eksisterende eiendel.
- 11 Klassifiseringen av fjerning av overdekning betraktet som eiendel som en materiell eller immateriell eiendel er den samme som for den eksisterende eiendelen. Med andre ord, arten av denne eksisterende eiendelen vil avgjøre om foretaket skal klassifisere fjerning av overdekning betraktet som eiendel som materiell eller immateriell.

Førstegangsmåling av fjerning av overdekning betraktet som eiendel

- 12 Foretaket skal i utgangspunktet måle fjerning av overdekning betraktet som eiendel til anskaffelseskost, der dette er akkumulering av utgifter som foretaket pådrar seg direkte for å utføre fjerningen av overdekning, og som gir bedre tilgang til den identifiserte bestanddelen av malmen, pluss en fordeling av direkte henførbare generelle fellesutgifter. Enkelte tilfeldige operasjoner kan finne sted samtidig med fjerningen av overdekning, men uten å være nødvendige for at produksjonen ved fjerning av overdekning skal kunne fortsette som planlagt. Utgiftene tilknyttet disse tilfeldige operasjonene skal ikke inkluderes i kostnadene til fjerning av overdekning som betraktes som eiendel.
- 13 Når kostnadene til fjerning av overdekning betraktet som eiendel og den produserte beholdningen ikke kan identifiseres separat, skal foretaket fordele kostnadene til fjerning av overdekning mellom produsert beholdning og fjerningen av overdekning betraktet som eiendel, ved hjelp av et fordelingsgrunnlag basert på en relevant produksjonsmåling. Denne produksjonsmålingen skal beregnes for den identifiserte bestanddelen av malmforekomsten, og skal benyttes som referanse for å identifisere i hvilken utstrekning tilleggsaktiviteten med å skape framtidige fordeler har funnet sted. Eksempler på slike målinger omfatter
- a) utgifter til beholdning som blir produsert, sammenlignet med forventede utgifter,
 - b) volumet av avfallsmateriale som tas ut, sammenlignet med forventet volum, for et gitt volum av malmproduksjon, og
 - c) mineralinnhold i utvunnet malm, sammenlignet med forventet mineralinnhold som skal tas ut, for en gitt mengde av produsert malm.

Senere måling av fjerning av overdekning betraktet som eiendel

- 14 Etter førstegangsinnregning skal fjerning av overdekning betraktet som eiendel balanseføres til enten dens anskaffelseskost eller dens verdiregulerte beløp fratrukket avskrivning eller amortisering og fratrukket tap ved verdifall, på samme måte som den eksisterende eiendelen som den er en del av.
- 15 Fjerning av overdekning betraktet som eiendel skal avskrives eller amortiseres på et systematisk grunnlag, over den forventede utnyttbare levetiden til den identifiserte bestanddelen av malmforekomsten som blir mer tilgjengelig som en følge av fjerningen av overdekning. Produksjonsenhetsmetoden skal anvendes, med mindre en annen metode er mer egnet.
- 16 Den forventede utnyttbare levetiden til den identifiserte bestanddelen av malmforekomsten som benyttes til å avskrive eller amortisere fjerningen av overdekning betraktet som eiendel, vil være forskjellig fra den forventede utnyttbare levetiden som benyttes til å avskrive eller amortisere selve dagbruddet og de tilknyttede eiendelene for dagbruddets utnyttelsesperiode. Unntaket her er de begrensede tilfellene der fjerningen av overdekning gir forbedret tilgang til hele den gjenværende malmforekomsten. Dette kan for eksempel være tilfellet mot slutten av dagbruddets utnyttbare levetid når den identifiserte bestanddelen representerer den siste delen av malmforekomsten som kan tas ut.

Vedlegg A

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Dette vedlegg er en integrert del av denne tolkning, og har samme rettslige status og samme rettsvirkning som de andre delene av denne tolkning.

- A1 Et foretak skal anvende denne tolkning på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2013 eller senere. Tidligere anvendelse er tillatt. Dersom et foretak anvender denne tolkning på en tidligere periode, skal foretaket opplyse om dette.

- A2 Et foretak skal anvende denne tolkning på fjerningskostnader i produksjonsfasen som foretaket pådrar seg ved eller etter begynnelsen av den tidligste perioden som presenteres.
- A3 Ved begynnelsen av den første perioden som presenteres skal enhver tidligere innregnede eiendelsbalanse som fulgte av fjerning av overdekning i løpet av produksjonsfasen («tidligere fjerning av overdekning betraktet som eiendel»), omklassifiseres som en del av en eksisterende eiendel som fjerningen av overdekning var tilknyttet, i den utstrekning det fremdeles finnes en identifiserbar bestanddel av malmforekomsten som den tidligere fjerningen av overdekning betraktet som eiendel kan tilknyttes. Slike balanser skal avskrives eller amortiseres over den gjenværende forventede utnyttbare levetiden til den identifiserte bestanddelen av malmforekomsten som hver balanse for tidligere fjerning av overdekning betraktet som eiendel er tilknyttet.
- A4 Dersom det ikke er noen identifiserbar bestanddel av malmforekomsten som denne tidligere fjerningen av overdekning betraktet som eiendel er tilknyttet, skal den innregnes i åpningsbalansen for opptjent egenkapital ved begynnelsen av den tidligste perioden som presenteres.

Vedlegg B

Endringene i dette vedlegg skal anvendes på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2013 eller senere. Dersom et foretak anvender denne tolkning på en tidligere periode, får disse endringene anvendelse på den tidligere perioden.

Endringer av IFRS 1: «Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering»

B1 I vedlegg D skal D1 lyde:

D1 Et foretak kan velge å benytte ett eller flere av følgende unntak:

- a) aksjebaserte betalingstransaksjoner (D2 og D3),
- ...
- m) finansielle eiendeler eller immaterielle eiendeler som regnskapsføres i samsvar med IFRIC 12: «Tjenesteutsettingsordninger» (D22),
- n) låneutgifter (D23).
- o) overføringer av eiendeler fra kunder (D24).
- p) opphør av finansielle forpliktelser med egenkapitalinstrumenter (D25),
- q) alvorlig høyinflasjon (D26–D30),
- r) felleskontrollerte ordninger (D31).
- s) kostnader til fjerning av overdekning i et dagbrudd i produksjonsfasen (D32).

B2 Etter D31 tilføyes ny overskrift og ny D32.

Kostnader til fjerning av overdekning i et dagbrudd i produksjonsfasen

D32 En førstegangsbruker kan anvende overgangsbestemmelsene i A1-A4 i IFRIC 20: «*Kostnader til fjerning av overdekning i et dagbrudd i produksjonsfasen*». I nevnte nummer skal henvisninger til ikrafttredelsestidspunktet forstås som 1. juli 2013 eller begynnelsen av den første IFRS-rapporteringsperioden, avhengig av hvilket tidspunkt som er senest.

B3 Etter nr. 39L tilføyes nytt nr. 39M.

39M Ved IFRIC 20: «*Kostnader til fjerning av overdekning i et dagbrudd i produksjonsfasen*» ble D32 tilføyd og D1 endret. Et foretak skal anvende denne endringen når det anvender IFRIC 20.